

1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

των Λεκανών Απορροής Ποταμών
του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (ΕΛ08)

Ενδιάμεση Φάση: 1. Παραδοτέο Π2: Συνοπτικά κείμενα γενικής
επισκόπησης των σημαντικών θεμάτων διαχείρισης των υδατικών πόρων
κάθε ΛΑΠ

Ιανουάριος 2017

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

ΕΡΓΟ: ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ 1ης ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΩΝ 14 ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60/ΕΚ, ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Ν. 3199/2003 ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΔ 51/2007 / Μ2: ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΕΛ 04), ΗΠΕΙΡΟΥ (ΕΛ 05) ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΕΛ 08)

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ :

- Κ/ΞΙΑ Γ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΥΜΒ. ΜΗΧΑΝ. Α.Ε.
- ΠΕΡΛΕΡΟΣ ΒΑΣ. του ΚΩΝ/ΝΟΥ
- ENVECO Α.Ε.
- ΕΠΕΜ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛ. ΜΕΛΕΤΩΝ Α.Ε.
- ΟΜΙΚΡΟΝ ΟΙΚΟΝ. & ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ Α.Ε.
- ΕΜΒΗΣ Α.Ε.
- ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ»

με διακριτικό τίτλο «Κ/Ξ ΜΕΛΕΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΔΥΤ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ»

1Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΕΛ 08)

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΦΑΣΗ 1, ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ 2: ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΘΕ ΛΑΠ

Ημερομηνία πρώτης Δημοσίευσης: 19/1/2017

Αναθεωρήσεις:

	Ημερομηνία	Παρατηρήσεις
Έκδοση		
Εκδ. 1 (v.1)	19.01.2017	Αρχική έκδοση

1^Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΕΛ 08)

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΦΑΣΗ 1

ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ 2: ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΘΕ ΛΑΠ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
1.1 Νομοθετικό Πλαίσιο	7
1.2 Προβλέψεις 1^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Υδατικών Πόρων.....	11
2. ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ.....	15
2.1 Γιατί μας αφορά η διαχείριση των νερών;.....	15
2.2 Ποιοι είναι οι χρήστες και πώς εμπλέκονται στην εφαρμογή της Οδηγίας και στη διαδικασία διαβούλευσης των Διαχειριστικών Σχεδίων;	17
2.3 Φορείς Λήψης Αποφάσεων.....	17
2.4 Διαχειριστές	22
2.5 Χρήστες / Καταναλωτές	24
2.6 Εμπειρογνώμονες / Ειδικοί	25
2.7 ΜΜΕ / Φορείς Ενημέρωσης	26
3. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	28
3.1 Εισαγωγή.....	28
3.1.1 Διοικητική και γεωγραφική θέση	28
3.1.2 Κλίμα.....	28
3.1.3 Πληθυσμός.....	28
3.1.4 Διαχείριση Υδάτων	29
3.2 Επιφανειακά Νερά	29
3.3 Υπόγεια Υδατικά Συστήματα	32
3.4 Προστατευόμενες Περιοχές.....	33
4. ΚΥΡΙΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΝΕΡΟΥ	38

4.1	Διαθέσιμοι πόροι.....	38
4.2	Ζήτηση νερού	39
5.	ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΝΕΡΩΝ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ	40
5.1	Ποσοτική Διαχείριση Υπογείων Νερών.....	40
5.2	Απολήψεις Νερού από Ποτάμια και Λίμνες.....	42
5.3	Μορφολογικές Αλλοιώσεις Επιφανειακών Υδάτινων Σωμάτων	44
5.4	Ρύπανση Επιφανειακών και Υπογείων Νερών.....	46
5.4.1	Σημειακές Πηγές Ρύπανσης.....	46
5.4.2	Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης.....	48
5.4.3	Επιπτώσεις στα Επιφανειακά Νερά	50
5.4.4	Επιπτώσεις στα Υπόγεια Νερά	51
5.5	Ταξινόμηση Υδατινών Σωμάτων.....	53
5.5.1	Ταξινόμηση επιφανειακών υδατινών σωμάτων	53
5.5.2	Ταξινόμηση υπόγειων υδατικών συστημάτων	55
5.6	Περιβαλλοντικοί στόχοι και εξαιρέσεις	55
5.7	Επάρκεια και καλή ποιότητα πόσιμου νερού	58
5.8	Άλλα Ζητήματα.....	59
5.8.1	Δράσεις - Παρεμβάσεις Αξιοποίησης Υδατικών Πόρων.....	59
5.8.2	Οικονομική Ανάπτυξη και Διαχείριση Υδάτων.....	60
5.8.3	Κλιματική Αλλαγή και Διαχείριση Υδάτων	61
6.	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ.....	62
6.1	Πρόγραμμα Βασικών Μέτρων.....	62
6.1.1	Μέτρα για εφαρμογή Κοινοτικής και Εθνικής Νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων.....	63
6.1.2	Άλλες Κατηγορίες Βασικών Μέτρων:	68
6.2	Συμπληρωματικά Μέτρα	77
6.3	Πρόσθετα συμπληρωματικά μέτρα για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας στα επιφανειακά και υπόγεια νερά της λεκάνης Πηνειού	89

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 3-1	Κύριες λεκάνες του ΥΔ Θεσσαλίας.....	29
Πίνακας 3-2	Ποτάμια και λιμναία υδάτινα σώματα στο Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ Θεσσαλίας	30

Πίνακας 3-3	Παράκτια υδάτινα σώματα που διακρίθηκαν στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας	31
Πίνακας 3-4	Περιοχές Natura Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας	36
Πίνακας 4-1	Ετήσια ζήτηση νερού στο ΥΔ Θεσσαλίας	39
Πίνακας 5-1	Ένταση πίεσης από διάχυτες πηγές ρύπανσης στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας	49
Πίνακας 5-2	Κύρια επιφανειακά ύδατα με σημαντικές πιέσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες	51
Πίνακας 5-3	Κατάσταση των υπόγειων υδατικών συστημάτων ως προς τη ρύπανση σύμφωνα με το 1 ^ο Σχέδιο Διαχείρισης	52
Πίνακας 6-1	Συγκεντρωτικός πίνακας Βασικών Μέτρων Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (Απόφαση 909 της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, ΦΕΚ 2561/Β/25-9-2014)	70
Πίνακας 6-2	Κατανομή συμπληρωματικών μέτρων ανάλογα με τον αριθμό των επιφανειακών υδάτινων σωμάτων και υπόγειων υδατικών συστημάτων στα οποία αφορούν	78
Πίνακας 6-3	Συγκεντρωτικός πίνακας Συμπληρωματικών Μέτρων Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (Απόφαση 909 της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, ΦΕΚ 2561/Β/25-9-2014)	79
Πίνακας 6-4	Υφιστάμενα έργα ταμίευσης στη Θεσσαλία	92
Πίνακας 6-5	Δρομολογημένα έργα υπό κατασκευή στη Θεσσαλία	92
Πίνακας 6-6	Πρόσθετα έργα στη Θεσσαλία	92
Πίνακας 6-7	Βασικές Συνιστώσες Διαχειριστικών Σεναρίων	93
Πίνακας 6-8	Διάθρωση-Χαρακτηριστικά εξεταζόμενων Σεναρίων	93
Πίνακας 6-9	Ετήσιο Υδατικό Ισοζύγιο Σεναρίων	93

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 5-1	Ένταση πίεσης από διάχυτες πηγές ρύπανσης στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας	49
------------	--	----

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από το Δεκέμβριο του 2000 έχει τεθεί σε ισχύ η **Ευρωπαϊκή Οδηγία – Πλαίσιο για τη Διαχείριση των Υδάτων (Οδηγία 2000/60/ΕΚ**, στο εξής «Οδηγία»), με την οποία εγκαθιδρύθηκε ένα κοινό πλαίσιο δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων. Με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ καθιερώθηκαν και εφαρμόζονται πλέον κοινές αρχές και κοινοί στόχοι για όλα τα Κράτη Μέλη, με κοινή συνισταμένη τη σταδιακή επίτευξη και διατήρηση της "καλής κατάστασης" όλων των υδάτων.

Σύμφωνα με την παράγραφο 7 του Άρθρου 13 της Οδηγίας, τα Σχέδια Διαχείρισης αναθεωρούνται και ενημερώνονται ανά εξαετία. Μετά την ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου εφαρμογής, ακολουθούν άλλοι δυο κύκλοι ίδιας διάρκειας, προσδίδοντας χρονικό ορίζοντα εφαρμογής της Οδηγίας μέχρι το τέλος του 2027. Τα πρώτα Σχέδια Διαχείρισης έχουν ήδη εγκριθεί για όλα τα Υδατικά Διαμερίσματα της χώρας.

Σύμφωνα με το από 19/12/2016 υπογραφέν συμφωνητικό η εκπόνηση του έργου Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής των Υδατικών Διαμερισμάτων Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, Ηπείρου και Θεσσαλίας ανατέθηκε από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων στην Κοινοπραξία Γ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΥΜΒ. ΜΗΧΑΝ. Α.Ε. - ΠΕΡΛΕΡΟΣ ΒΑΣ. του ΚΩΝ/ΝΟΥ – ENVECO Α.Ε. - ΕΠΕΜ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛ. ΜΕΛΕΤΩΝ Α.Ε. - ΟΜΙΚΡΟΝ ΟΙΚΟΝ. & ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ Α.Ε. - ΕΜΒΗΣ Α.Ε. - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (Διακριτικός τίτλος: Κ/ΞΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΔΥΤ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ).

Η παρούσα μελέτη αφορά στην 1^η Αναθεώρηση του Σχεδίου Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (ΕΛ08). Το αναθεωρημένο Σχέδιο Διαχείρισης θα έχει περίοδο ισχύος μέχρι το 2021 ή την επόμενη αναθεώρησή του.

Συντονιστής της μελέτης είναι ο Σπύρος Παπαγρηγορίου από την ENVECO Α.Ε. και αναπληρωτής συντονιστής ο Γιάννης Καραβοκύρης από την Γ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΥΜΒ. ΜΗΧΑΝ. Α.Ε.

Για τις ανάγκες της μελέτης συγκροτήθηκε ειδική ομάδα συντονισμού στην οποία πέραν του Συντονιστή και Αναπληρωτή Συντονιστή συμμετέχουν και οι εξής:

- Από την ENVECO Α.Ε.: Γιώργος Κοτζαγεώργης, Μιχάλης Μαρουλάκης
- Από την Γ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ & ΣΥΝ/ΤΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΜΗΧ/ΚΟΙ Α.Ε.: Δημήτρης Καλοδούκας
- Από το Γραφείο Μελετών ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΡΛΕΡΟΣ: Βασίλης Περλέρος
- Από την ΕΜΒΗΣ Α.Ε.: Ευγενία Γαβαλάκη

Κατά περίπτωση συμμετέχουν επίσης οι εξής:

- Από την ΟΜΙΚΡΟΝ Οικονομικές & Αναπτυξιακές Μελέτες Ε.Π.Ε.: Αντώνης Τορτοπίδης
- Από το Γραφείο Μελετών ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ: Κώστας Οικονόμου
- Από την ΕΠΕΜ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛ. ΜΕΛΕΤΩΝ Α.Ε.: Νίκος Σελλάς

Η ομάδα μελέτης που συγκροτήθηκε από την Κοινοπραξία έχει ως εξής:

- Σπυρίδων Παπαγρηγορίου, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, Μηχανικός Περιβάλλοντος MSc, Μηχανικός Υδατικών Πόρων Dipl., Οικονομία Περιβάλλοντος MLitt.
- Ιωάννης Καραβοκύρης, Πολιτικός Μηχανικός, Υδρολόγος MSc, PhD
- Βασίλης Περλέρος, Γεωλόγος
- Ευγενία Γαβαλάκη, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, MSc in Public Health and Environmental Control Engineering, ΜΔΕ Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων, PhD
- Αντώνης Τορτοπίδης, Οικονομολόγος, Μ.Α.
- Νικόλαος Σελλάς, Χημικός Μηχανικός, MSc Υγιεινολόγος Μηχανικός
- Κωνσταντίνος Οικονόμου, Γεωπόνος
- Γεώργιος Κοτζαγεώργης, Βιολόγος, Περιβαλλοντολόγος, PhD
- Δημήτρης Καλοδούκας, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, Υγιεινολόγος MSc
- Μιχάλης Μαρουλάκης, Βιολόγος – Ιχθυολόγος
- Δεφίγγου Μαρία, Περιβαλλοντολόγος
- Αλέξανδρος Καρανάσιος. Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων MSc
- Ιωάννης Κατσέλης, Μηχ. Ορυκτών πόρων & Περιβάλλοντος, MBA
- Αριστοτέλης Τέγος, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, ΜΔΕ στην Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων
- Γεώργιος Καραβοκύρης, Πολιτικός Μηχανικός, M.Sc.
- Νικόλαος Μαλατέστας, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, Υδραυλικός
- Γ. Παρισόπουλος, Πολιτικός Μηχανικός, Υδρολόγος, Msc PhD
- Branislav Todorovic, Μηχανολόγος Μηχανικός, Ms, GIS expert
- Ιωάννης Μπάφας, Πολιτικός Μηχανικός, MSc
- Μαρίνα Πάσιου, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ
- Άννα Βενεδίκη, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ
- Ανδρέας Παναγόπουλος, Γεωλόγος PhD. Υδρογεωλογίας

- Βασίλειος Μαρίνος, Επ. Καθηγητής ΑΠΘ, MSc Τεχνικής Γεωλογίας
- Αντώνιος Αρβανίτης, Γεωλόγος Περιβαλλοντολόγος, MSc Εφαρμοσμένης Γεωλογίας
- Κωνσταντίνα Πυργάκη, Γεωλόγος MSc Χημείας, Τεχνολογίας και Διαχείρισης Περιβάλλοντος
- Αγγελική Καλλιγοσφύρη, Οικονομολόγος, MSc
- Απόστολος Τζίμας, Πολιτικός Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών, MSc in Science and Technology Policy
- Χριστίνα Τσιμή, Γεωγράφος, Πανεπιστημίου Αιγαίου, MSc in Geographical Information Science (GIS), ΜΔΕ Πρόληψη και Διαχείριση Φυσικών Καταστροφών
- Ευαγγελία Ντάκου, Περιβαλλοντολόγος Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
- Άννα Παπαδάκη, Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ, DEA Πολεοδομίας, Δρ Αστικής Γεωγραφίας
- Ευάγγελος Ρώμας, Πολιτικός Μηχανικός ΔΠΘ, ΜΔΕ Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων
- Ιωάννα Αναγνώστου, Χημικός Μηχανικός ΕΜΠ, MSc in Environmental Sustainability, ΜΔΕ Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων,
- Αλέξανδρος Ζιώγας, Πολιτικός Μηχανικός Πανεπιστημίου Πατρών, ΜΔΕ Υδατικοί Πόροι και Περιβάλλον, PhD
- Μαρία Τσάκωνα, MSc Μηχανικός Περιβάλλοντος
- Βαρβάρα Εμμανουηλίδη, MSc Περιβαλλοντολόγος
- Ηλιάνα Κουκόσια, MSc Χωροτάκτης Πολεοδόμος Μηχανικός
- Χρυσανγή Οικονόμου, Γεωπόνος

Με βάση τα προβλεπόμενα στην από 04/11/2016 απόφαση της Διεύθυνσης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του ΥΠΕΚΑ (αρ. πρωτ.: οικ. 696) οι επιβλέποντες του έργου «Κατάρτιση 1ης Αναθεώρησης Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των 14 Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και του ΠΔ 51/2007» - Μελέτη Μ2 «Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Στερεάς Ελλάδας (GR 04), Ηπείρου (GR 05) και Θεσσαλίας (GR 08)» είναι οι εξής:

1. Γεώργιος Κουράκος, ΠΕ Μηχανικών
2. Σπύρος Τασόγλου, ΠΕ Γεωτεχνικών
3. Γεώργιος Θεοφιλόπουλος, ΠΕ Γεωτεχνικών

4. Χρυσούλα Νικολάρου, ΠΕ Γεωτεχνικών
5. Θεόδωρος Πλιάκας, ΠΕ Περιβάλλοντος

Ως συντονιστής της ως άνω ομάδας επιβλεπόντων ορίστηκε με την ίδια απόφαση η κα. Χρυσούλα Νικολάρου.

Ως αναπληρωματικά μέλη ορίστηκαν με την ίδια απόφαση οι εξής:

1. Μητσιάνη Χριστίνα, ΠΕ Περιβάλλοντος
2. Λιάκου Σπυριδούλα, ΠΕ Μηχανικών
3. Αλεξάκη Ευφροσύνη, ΠΕ Περιβάλλοντος
4. Νίκα Κωνσταντίνα, ΠΕ Γεωτεχνικών
5. Πούλου Παναγιώτα, ΠΕ Μηχανικών

Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες όλων των μελών της ομάδας μελέτης στους προαναφερθέντες επιβλέποντες του έργου, καθώς και στις κυρίες Μαρία Γκίνη, Κωνσταντίνα Νίκα και Βασιλική Τζατζάκη για την αμέριστη συμπαράστασή τους καθ' όλη τη διάρκεια υλοποίησης του έργου.

Θα θέλαμε επίσης να ευχαριστήσουμε θερμά τον κύριο Ιάκωβο Γκανούλη, Ειδικό Γραμματέα Υδάτων που στάθηκε υποστηρικτής και αρωγός στο έργο.

Ευχαριστούμε επίσης θερμά τα μέλη της υποστηρικτικής στην επιτροπή επίβλεψης ομάδας που συγκροτήθηκε με την από 13/10/2016 και με αρ. πρωτ. 650 απόφαση του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων και η οποία σε ότι αφορά τα ΥΔ ΕΛ 04, ΕΛ 05 και ΕΛ 08 απαρτίζεται από τα παρακάτω στελέχη των Διευθύνσεων Υδάτων (ανά Αποκεντρωμένη Διοίκηση):

Απ. Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου

Διεύθυνση Υδάτων Δυτικής Ελλάδας

- Αναστασία Πυργάκη
- Ιωάννα Καραθανάση
- Ανδριάνα Γιαννούλη
- Σωτήριος Κούνας

Διεύθυνση Υδάτων Ιονίου

- Μιχάλης Λαγκαδάς
- Στέφανος Καρούμπης

Απ. Διοίκηση Θεσσαλίας, Στερεάς Ελλάδας

Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας

- Γρηγόριος Σουλιώτης
- Θεοδώρα Γεωργίου
- Αγγελική Ταταρίδου

Απ. Διοίκηση Ηπείρου, Δυτικής Μακεδονίας

Διεύθυνση Υδάτων Ηπείρου

- Βασίλειος Μιχελάκης
- Αυρηλία Μούλια
- Εμμανουήλ Πατεράκης
- Σεραφείμ Τσιπέλης (αναπληρωτής)
- Ευτυχία Τενέντε (αναπληρώτρια)
- Ελένη Αρβανιτάκη (αναπληρώτρια)

Ευχαριστούμε ακόμη για την εξαιρετικά σημαντική συμβολή τους την πρόεδρο κυρία Μαρία Λαζαρίδου, καθηγήτρια Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και τα μέλη της Εθνικής Επιστημονικής Επιτροπή (ΕΕΕ) της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων (ΕΓΥ) για τον καθορισμό των μεθόδων ταξινόμησης της οικολογικής κατάστασης όλων των κατηγοριών επιφανειακών υδάτων που συστάθηκε με την Αρ. Πρωτ. οικ.1282/19-12-2014 απόφαση του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων (ΑΔΑ: 7ΑΥΗ0-ΝΒΒ). Στο πλαίσιο αυτό ευχαριστούμε θερμά τον Δρ. Νίκο Σκουλικίδη συντονιστή του προγράμματος παρακολούθησης του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσιών Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ), την κυρία Βάσω Τσιαούση, συντονίστρια του προγράμματος παρακολούθησης του Εθνικού Κέντρου Βιοτόπων – Υγροτόπων (ΕΚΒΥ) και τους διακεκριμένους επιστήμονες του ΕΛΚΕΘΕ και του ΕΚΒΥ, καθώς και των Πανεπιστημίων Πατρών και Θεσσαλονίκης που συμμετέχουν στην Επιτροπή ή/και έχουν ενεργό συμμετοχή στην εφαρμογή του Εθνικού Προγράμματος Παρακολούθησης των Υδάτων της χώρας καθώς και τα πιο κάτω αναφερόμενα μέλη της ΕΕΕ:

- Καθ. Ιωάννης Λεονάρδος, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Τμήμα Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών.
- Καθ. Ευανθία Παπαστεργιάδου, Πανεπιστήμιο Πατρών, Τμήμα Βιολογίας.
- Καθ. Ιφιγένεια Κάγκαλου, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών.
- Δρ. Μάνος Κουτράκης, Αν. Ερευνητής του Ινστιτούτου Αλιευτικής Έρευνας (ΙΝΑΛΕ) του Ελληνικού Γεωργικού Οργανισμού – Δήμητρα.

- Δρ Αικατερίνη Βορεάδου, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Μουσείο Φυσικής Ιστορίας.
- Καθ. Μαρία Μουστάκα, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τμήμα Βιολογίας

Τέλος, ευχαριστούμε θερμά όλους, Υπηρεσίες, Φορείς και Φυσικά Πρόσωπα, που συμμετείχαν στη μακρά δημόσια διαβούλευση είτε με την παρουσία τους σε ημερίδες, είτε με την αποστολή απόψεων και σχολίων. Η συμβολή τους στον εντοπισμό και ανάδειξη θεμάτων, στη συμπλήρωση στοιχείων και στη διαμόρφωση των τελικών Αναθεωρημένων Σχεδίων Διαχείρισης ήταν πολύ σημαντική.

1.1 Νομοθετικό Πλαίσιο

Το θεσμικό πλαίσιο της Ελλάδας έχει εναρμονισθεί με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, με τις ακόλουθες νομοθετικές διατάξεις:

- Το Νόμο 3199/09.12.2003 (ΦΕΚ Α' 280) για την «προστασία και διαχείριση των υδάτων - εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, με τον οποίο και με τις κανονιστικές πράξεις, οι οποίες εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας. Σημειώνεται η τροποποίησή του με το Νόμο 4117/04.02.2013 (ΦΕΚ Α' 29) «Κύρωση της από 31 Οκτωβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση της παρ. 16 του άρθρου 49 του ν. 4030/2011 «Νέος τρόπος έκδοσης αδειών δόμησης, ελέγχου κατασκευών και λοιπές διατάξεις (Α' 249)» και λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής», με τον οποίο αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του Ν. 3199/2003 και καθορίζεται ότι «Ύστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτίζεται, να αναθεωρείται ή να ενημερώνεται από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Στην περίπτωση αυτή το Σχέδιο Διαχείρισης εγκρίνεται από την Εθνική Επιτροπή Υδάτων μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων». Επίσης, σημειώνεται η πρόσφατη τροποποίησή του με το Νόμο 4315/2014/24.12.2014 (ΦΕΚ Α' 296).
- Το Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμό 51/08.03.2007 (ΦΕΚ Α' 54) "Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ «για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000", κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του Άρθρου 15, παράγραφος 1 του Νόμου 3199/2003.

Κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του Νόμου 3199/2003, έχουν εκδοθεί οι παρακάτω Αποφάσεις:

- Η ΚΥΑ 47630/16.11.2005 (ΦΕΚ Β' 1688) «Διάρθρωση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας», με την οποία συγκροτήθηκαν οι Διευθύνσεις Υδάτων των 13 Περιφερειών της χώρας, όπως αυτή ισχύει μετά το ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» και τα κατ' εξουσιοδότηση αυτού Προεδρικά Διατάγματα περί Οργανισμών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της χώρας.
- Η ΚΥΑ 49139/24.11.2005 (ΦΕΚ Β' 1695), «Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων», όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την ΚΥΑ 322/21.3.2013 (ΦΕΚ Β' 679) «Οργάνωση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής».
- Η Υ.Α. με αριθ. 26798/22.06.2005 (ΦΕΚ Β' 895) «Τρόπος λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων».

- Η Υ.Α. με αριθ. 34685/6.12.2005 (ΦΕΚ Β' 1736) «Συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- Η Απόφαση Αριθμ. οικ. 706/16.07.2010 της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων (ΦΕΚ Β' 1383/2010) «Καθορισμός των Λεκανών Απορροής Ποταμών της χώρας και ορισμού των αρμόδιων Περιφερειών για τη διαχείριση και προστασία τους», σε εφαρμογή του Άρθρου 3 του Π.Δ. 51/2007.
- Η ΚΥΑ 140384/19.8.2011 (ΦΕΚ Β' 2017) «Ορισμός Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των θέσεων (σταθμών) μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4 του Ν.3199/2003».
- Η ΚΥΑ 146896/2014 (ΦΕΚ Β' 2878, 3142) «Κατηγορίες αδειών χρήσης και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης των υδάτων. Διαδικασία και όροι έκδοσης των αδειών, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος τους και άλλες συναφείς διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε με τις ΚΥΑ οικ.101123/2015 (ΦΕΚ Β' 1435) και οικ.170766/2016 (ΦΕΚ Β' 69) και ισχύει, και με την οποία αντικαταστάθηκαν οι ΚΥΑ 43504/5.12.2005 (ΦΕΚ Β' 1784) και ΚΥΑ 150559/10.06.2011 (ΦΕΚ Β' 1440).
- Απόφαση Εθνικής Επιτροπής Υδάτων οικ. 908 /2562 Β'/ 25.09.2014 Έγκριση των Σχεδίων Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικού Διαμερίσματος Δυτικής Στερεάς Ελλάδας
- Απόφαση Εθνικής Επιτροπής Υδάτων οικ.1005 (Β'2292)/13.09.2013 "Έγκριση των Σ.Δ. των ΛΑΠ του Υ.Δ. Ηπείρου"
- Απόφαση Εθνικής Επιτροπής Υδάτων οικ.909 (Β'2561)/25.09.2013 "Έγκριση των Σ.Δ. των ΛΑΠ του Υ.Δ. Θεσσαλίας"

Άμεσα συναφές με την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ είναι και το θεσμικό πλαίσιο, με το οποίο ενσωματώθηκε, στο Εθνικό δίκαιο, η Κοινοτική νομοθεσία για την προστασία των υδάτων, όπως ορίζεται στο Παράρτημα VI της Οδηγίας (Μέρος Α):

- i. Η ΚΥΑ 8600/416/Ε103/23.02.2009 (ΦΕΚ Β' 356) σχετικά με την «ποιότητα και μέτρα διαχείρισης των υδάτων κολύμβησης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/7/ΕΚ "σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ".
- ii. Η ΚΥΑ Η.Π. 37338/1807/Ε103/1.9.2010 (ΦΕΚ Β' 1495) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ "Περί διατήρησης των άγριων πτηνών", του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ» και η τροποποιητική αυτής ΚΥΑ Η.Π. 8353/276/Ε103/2012 (ΦΕΚ Β' 415).

- iii. Η υπ' αριθμ. Υ2/2600/21.06.2001 (ΦΕΚ Β' 892) απόφαση σχετικά «με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης» με την οποία ενσωματώθηκε η Οδηγία 98/83/ΕΚ για το πόσιμο νερό, όπως έχει τροποποιηθεί από την ΥΑ ΔΥΓ2/Γ.Π.οικ.38295/2007 και ισχύει.
- iv. Η Οδηγία 2015/1787 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 6ης Οκτωβρίου 2015 για την τροποποίηση των παραρτημάτων II και III της οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
- v. Η ΚΥΑ 12044/613/19.03.2007 (ΦΕΚ Β' 376) για τον «καθορισμό μέτρων και όρων για την αντιμετώπιση κινδύνων από ατυχήματα μεγάλης έκτασης σε εγκαταστάσεις ή μονάδες, λόγω της ύπαρξης επικίνδυνων ουσιών, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2003/105/ΕΚ “για τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες”».
- vi. Η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ «για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον» όπως ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το ν. 1650/1986 (ΦΕΚ Α' 160) και η μεταγενέστερη σχετική διάταξη ν. 3010/2002 (ΦΕΚ Α' 91) «Εναρμόνιση του ν. 1650/86 με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ, διαδικασία οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα και άλλες διατάξεις» για την ενσωμάτωση της οδηγίας 97/11/ΕΚ “περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον” αλλά και της οδηγίας 96/61/ΕΚ “σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης”.
- vii. Η ΚΥΑ 80568/4225/05.07.1991 (ΦΕΚ Β' 641) «Μέθοδοι, όροι και περιορισμοί για τη χρησιμοποίηση στη γεωργία της ιλύος που προέρχεται από επεξεργασία οικιακών και αστικών λυμάτων» για την εναρμόνιση με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 86/278/ΕΟΚ οδηγίας “σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία”.
- viii. Η ΚΥΑ 5673/400/05.03.1997 (ΦΕΚ Β' 192) «Μέτρα και όροι για την επεξεργασία αστικών λυμάτων» και οι τροποποιητικές αυτής αποφάσεις Υ.Α. 19661/1982/2.8.1999 (ΦΕΚ Β' 1811) και Υ.Α. 48392/939/28.3.2002 (ΦΕΚ Β' 405), σχετικά με την εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με τις διατάξεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ “για την επεξεργασία αστικών λυμάτων” και την τροποποιητική αυτής Οδηγία 98/15/ΕΚ.
- ix. Η ΚΥΑ 19652/1906/05.09.1999 «Προσδιορισμός των νερών που υφίστανται νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης- Κατάλογος ευπρόσβλητων ζωνών, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 αντίστοιχα του άρθρου 4 της υπ' αριθμ. 16190/1335/1997 Κοινής Υπουργικής Απόφασης «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης» (Β' 519) Τροποποίηση των άρθρων 3, 4, 5 και 8 της απόφασης αυτής» (Β' 1575), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει».
- x. Η ΚΥΑ 19652/1906/1999 (ΦΕΚ Β' 1575/05-08-1999) με την οποία καθορίστηκαν ως ευπρόσβλητες από νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης ζώνες οι περιοχές του

Θεσσαλικού Πεδίου, του Κωπαϊδικού Πεδίου, του Αργολικού Πεδίου και της Λεκάνης του Πηνειού Ηλείας.

- xi. Η ΚΥΑ 20419/2522/18-9-2001 (ΦΕΚ 1212Β/14-9-2001) με την οποία καθορίστηκαν ως ευπρόσβλητες από νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης ζώνες ιθ περιοχές της Λεκάνης του Στρυμόνα του Κάμπου Θεσσαλονίκης Πέλλας Ημαθίας και της Πεδιάδας Άρτας-Πρέβεζας
- xii. Η ΚΥΑ 24838/1400/Ε103 (ΦΕΚ 1132Β/6-6-2008) με την οποία προσδιορίστηκαν σε επίπεδο Δημοτικών Διαμερισμάτων, τα όρια των τεσσάρων ευπρόσβλητων ζωνών που θεσμοθετήθηκαν το 2001.
- xiii. Η ΚΥΑ Αριθμ. οικ. 147070/2014 (ΦΕΚ 3224Β/2-12-2014) Τροποποίηση του άρθρου 2 της 19652/1906/1999 κοινής υπουργικής απόφασης «Προσδιορισμός των νερών που υφίστανται νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης – Κατάλογος ευπρόσβλητων ζωνών, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 αντίστοιχα του άρθρου 4 της υπ' αριθμ. 16190/1335/1997 κοινής υπουργικής απόφασης» (Β' 519), όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει.
- xiv. Η ΚΥΑ 2001/118518 (ΦΕΚ 2359Β/3-11-2015) Τροποποίηση της αριθ. 1420/82031 (ΦΕΚ 1709/Β 2015) απόφασης «Κώδικας Ορθής Γεωργικής Πρακτικής για την Προστασία των Νερών από τη Νιτρορύπανση Γεωργικής Προέλευσης».
- xv. Ο Ν. 4036/27.01.2012 (ΦΕΚ Α' 8) για την έγκριση, διάθεση στην αγορά και έλεγχο φυτοπροστατευτικών προϊόντων, προς εφαρμογή των Κ 1107/2009, Κ 396/2005 και της Οδηγίας 2009/128/ΕΚ, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου.
- xvi. Η ΚΥΑ 16190/1335/19.05.1997 (ΦΕΚ Β' 519) «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης» για την εναρμόνιση με την Οδηγία 91/676/ΕΟΚ "για την προστασία από τη νιτρορύπανση".
- xvii. Η ΚΥΑ 33318/3028/11.12.1998 (ΦΕΚ Β' 1289) «καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» και την τροποποίηση αυτής ΚΥΑ ΗΠ 14849/853/Ε103/2008 (ΦΕΚ Β' 645) σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ "για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας".

Άμεσα συναφείς είναι και οι διατάξεις που αναφέρονται σε μεταγενέστερες ή θυγατρικές Οδηγίες, που συμπληρώνουν την Οδηγία 2000/60/ΕΚ:

- Η ΚΥΑ 39626/2208/Ε130/25.9.2009 (ΦΕΚ Β' 2075), σχετικά με τον καθορισμό μέτρων για την προστασία των υπόγειων νερών από τη ρύπανση και την υποβάθμιση, με την οποία ενσωματώθηκε η Θυγατρική Οδηγία 2006/118/ΕΚ σχετικά με «την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση», κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Άρθρου 17 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και η τροποποίηση αυτής (οδηγία 2014/80/ΕΕ - ΦΕΚ 2888Β 12/9/2016).

- .
- Η ΚΥΑ Η.Π. 51354/2641/Ε103/24.11.2010 (ΦΕΚ Β' 1909) «Καθορισμός Προτύπων Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για τις συγκεντρώσεις ορισμένων ρύπων και ουσιών προτεραιότητας στα επιφανειακά ύδατα, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 "σχετικά με Πρότυπα Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και σχετικά με την τροποποίηση και μετέπειτα κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου", καθώς και για τις συγκεντρώσεις ειδικών ρύπων στα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα και άλλες διατάξεις» όπως τροποποιήθηκε από την ΚΥΑ οικ.170766/2016 (ΦΕΚ Β' 69), σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/39/ΕΚ και ισχύει.
- Η ΚΥΑ 38317/1621/Ε103/6.9.2011 (ΦΕΚ Β' 1977) «Τεχνικές προδιαγραφές και ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων των αναλυτικών μεθόδων για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2009/90/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Ιουλίου 2009 «για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου».
- Η Υ.Α. 1811/22.12.2011 του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΦΕΚ Β' 3322) «Ορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών για τη συγκέντρωση συγκεκριμένων ρύπων, ομάδων ρύπων ή δεικτών ρύπανσης σε υπόγεια ύδατα, σε εφαρμογή της παραγράφου 2 του Άρθρου 3 της υπ' αριθμ.: 39626/2208/Ε130/2009 κοινής υπουργικής απόφασης (Β' 2075)».
- Η ΚΥΑ Αριθ. 182314/1241/2016 Τροποποίηση του Παραρτήματος ΙΙ του άρθρου 8 της υπ' αριθμ. 39626/2208/2009 κοινής υπουργικής απόφασης (Β'2075), σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2014/80/ΕΕ «για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ης Ιουνίου 2014. (ΦΕΚ 2888 Β/ 12-9-2016) που συμπληρώθηκε με την ΚΥΑ 182314/1241 (ΦΕΚ 2888Β 12/9/2016).
- Η ΚΥΑ 145116/2011 (ΦΕΚ Β' 354) «Καθορισμός μέτρων, όρων και διαδικασιών για την επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων και άλλες διατάξεις», όπως έχει τροποποιηθεί από την ΚΥΑ οικ.191002/2013 (ΦΕΚ Β' 2220) και ισχύει.

1.2 Προβλέψεις 1^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Υδατικών Πόρων

Σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και του ΠΔ 51/2007, καθώς επίσης και τα κείμενα Κατευθυντήριων Γραμμών και τις κατευθύνσεις της ΕΓΥ, προβλέπεται να εκπονηθούν τα παρακάτω:

- Η επικαιροποίηση του προσδιορισμού και του χαρακτηρισμού των επιφανειακών (ποτάμιων, λιμναίων, μεταβατικών και παράκτιων) και υπόγειων υδατικών συστημάτων.
- Η επανεξέταση και ενημέρωση των τυπο-χαρακτηριστικών συνθηκών αναφοράς και της αξιολόγησης/ταξινόμησης της κατάστασης/δυναμικού των επιφανειακών (οικολογική, χημική), συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερως τροποποιημένων και τεχνητών, και των υπόγειων (ποσοτική, ποιοτική) υδατικών συστημάτων, με βάση τις κατευθύνσεις της ΕΓΥ και κυρίως τα νέα δεδομένα που είναι διαθέσιμα από τη λειτουργία του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.
- Η αξιολόγηση εκ νέου των επιφανειακών υδατικών συστημάτων που εμφανίζουν σημαντικές υδρομορφολογικές τροποποιήσεις, προκειμένου να καθοριστούν αυτά που συνιστούν ιδιαίτερως τροποποιημένα (ΙΤΥΣ) και τεχνητά (ΤΥΣ) υδατικά συστήματα.
- Η επικαιροποίηση του καταλόγου των σημαντικών πιέσεων όπως έχουν περιληφθεί στα πρώτα Σχέδια Διαχείρισης, καθώς και των επιπτώσεών τους ανά λεκάνη απορροής και υδατικό σύστημα.
- Η επικαιροποίηση του Μητρώου Προστατευόμενων Περιοχών, με βάση νέα στοιχεία που έχουν προκύψει από την εφαρμογή σχετικών Κοινοτικών Οδηγιών.
- Η επικαιροποίηση των στοιχείων για τα προγραμματιζόμενα έργα/δραστηριότητες αξιοποίησης υδατικών πόρων.
- Η επανεξέταση των περιβαλλοντικών στόχων για όλα τα επιφανειακά και υπόγεια υδατικά συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερως τροποποιημένων και τεχνητών
- Εκτίμηση της προόδου σε σχέση με την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας, όπως έχουν καθορισθεί στα πρώτα Σχέδια Διαχείρισης, και διευκρινήσεις για τους περιβαλλοντικούς στόχους που δεν επιτεύχθηκαν.
- Αναθεώρηση των Προγραμμάτων βασικών και συμπληρωματικών Μέτρων για την προστασία και την αποκατάσταση των υδατικών πόρων κάθε ΥΔ, όπως περιλαμβάνονται στα εγκεκριμένα/πρώτα Σχέδια Διαχείρισης, σύμφωνα με το Άρθρο 11 και στο Παράρτημα VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (Άρθρο 12 και Παράρτημα VIII του ΠΔ 51/2007).
- Επικαιροποίηση της οικονομικής ανάλυσης των χρήσεων νερού (συμπεριλαμβανομένης της κοστολόγησης με τις αναμενόμενες νέες κατευθύνσεις της ΕΕ), λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της μελέτης «Σύμβουλος Τεχνικής Υποστήριξης της ΕΓΥ σε θέματα οργάνωσης, διαχείρισης και κοστολόγησης των υπηρεσιών ύδατος».
- Καταγραφή των διακρατικών συνεργασιών και προώθηση της υλοποίησης κοινών ή συμβατών Σχεδίων Διαχείρισης στις διακρατικές λεκάνες απορροής, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της ΕΓΥ.

- Εκπόνηση της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Σ.Μ.Π.Ε.) για τον εντοπισμό, περιγραφή και αξιολόγηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εφαρμογή των προαναφερθέντων Προγραμμάτων Μέτρων και των Σχεδίων Διαχείρισης.
- Κατάρτιση της 1ης Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας
- Πληροφόρηση του κοινού και προώθηση της ενεργούς συμμετοχής του, καθώς και δημοσιοποίηση και δημόσια διαβούλευση των Προσχεδίων Διαχείρισης, έξι μήνες πριν την ολοκλήρωσή τους, σύμφωνα με το Άρθρο 14 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και το Άρθρο 15 του ΠΔ 51/2007.
- Κάλυψη των υποχρεώσεων της χώρας σε σχέση με την υποβολή εκθέσεων και λοιπών στοιχείων στην ΕΕ σχετικά με τα Σχέδια Διαχείρισης, μέσω και του ηλεκτρονικού συστήματος WISE (Water Information System for Europe), σύμφωνα με τις προδιαγραφές που έχουν καθορισθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος.

Στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, διαμορφώθηκαν αναλυτικές μεθοδολογίες για τα ακόλουθα κρίσιμα θέματα εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ:

- Ανάλυση των ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεών τους στα επιφανειακά και υπόγεια υδατικά συστήματα.
- Προσδιορισμός και κριτήρια αξιολόγησης υδρομορφολογικών αλλοιώσεων.
- Προσδιορισμός των “εξαιρέσεων” από την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ:
 - Προσδιορισμός των “εξαιρέσεων” των παραγράφων 4 έως 6, του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (4.4 – 4.6).
 - Προσδιορισμός των “εξαιρέσεων” της παραγράφου 7, του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (4.7), περί νέων τροποποιήσεων.
- Αξιολόγηση (ταξινόμηση) της κατάστασης των επιφανειακών υδάτων:
 - Αξιολόγηση της οικολογικής και χημικής κατάστασης των ποτάμιων υδατικών συστημάτων
 - Αξιολόγηση της οικολογικής και χημικής κατάστασης των λιμναίων υδατικών συστημάτων
 - Αξιολόγηση της οικολογικής και χημικής κατάστασης των παράκτιων και μεταβατικών υδατικών συστημάτων

Οι ανωτέρω μεθοδολογίες, οι οποίες έχουν δημοσιοποιηθεί από την ΕΓΥ (<http://www.ypeka.gr/Default.aspx?tabid=935&language=el-GR>) θα εφαρμοστούν, για το σύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων. Οι μεθοδολογίες διαμορφώθηκαν, μεταξύ άλλων, με βάση τα αντίστοιχα Κείμενα Κατευθυντήριων Γραμμών (Guidance Documents) της ΕΕ, τις παρατηρήσεις από την ΕΕ σε συνέχεια της αξιολόγησης των εγκεκριμένων Σχεδίων Διαχείρισης, τα διαθέσιμα στοιχεία από τη λειτουργία του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης, και λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες

συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας. Για τη διαμόρφωση των μεθοδολογιών συστάθηκαν Ομάδες Εργασίας από τους Αναδόχους εκπόνησης των μελετών της 1ης Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών, της «Εθνικής Επιστημονικής Επιτροπής της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων (Ε.Γ.Υ.) για τον καθορισμό των μεθόδων ταξινόμησης της οικολογικής κατάστασης όλων των κατηγοριών επιφανειακών υδάτων» και Επιστημονικών Φορέων λειτουργίας του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης (ΕΛΚΕΘΕ και ΕΚΒΥ).

2. ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Η Οδηγία Πλαίσιο για τη Διαχείριση των Υδάτων καθορίζει τις αρχές και προτείνει μέτρα για τη διατήρηση και προστασία όλων των υδάτων -ποτάμια, λίμνες, μεταβατικά, παράκτια και υπόγεια ύδατα- εισάγοντας για πρώτη φορά την έννοια της «οικολογικής σημασίας» των υδάτων παράλληλα και ανεξάρτητα της όποιας άλλης χρήσης τους. Η εφαρμογή της στοχεύει στην ολοκληρωμένη και αειφόρο διαχείριση των υδατικών πόρων, αφού για πρώτη φορά καλύπτονται όλοι οι τύποι και όλες οι χρήσεις του νερού, σε ενιαίο πλαίσιο κοινό για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την Οδηγία καθιερώνονται και εφαρμόζονται κοινές αρχές και κοινά μέτρα για όλα τα Κράτη Μέλη, με θεμελιώδη στόχο την επίτευξη της «καλής κατάστασης» όλων των υδάτων (συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών επιφανειακών υδάτων, των μεταβατικών, των παράκτιων και των υπόγειων υδάτων), με αρχικό χρονικό στόχο το 2015. Ειδικότερα, ο σκοπός της Οδηγίας, σύμφωνα με το άρθρο 1, είναι «η θέσπιση πλαισίου για την προστασία των εσωτερικών επιφανειακών, των μεταβατικών, των παράκτιων και υπόγειων υδάτων, το οποίο να:

- αποτρέπει την περαιτέρω επιδείνωση, να προστατεύει και να βελτιώνει την κατάσταση των υδατινών οικοσυστημάτων αλλά και των εξαρτωμένων από αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και υγροτόπων.
- προωθεί τη βιώσιμη χρήση του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδατικών πόρων.
- προωθεί την ενίσχυση της προστασίας και τη βελτίωση του υδατινού περιβάλλοντος.
- διασφαλίζει την προοδευτική μείωση της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων.
- συμβάλλει στο μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασία».

Ο πρωτοποριακός χαρακτήρας της Οδηγίας σε ότι αφορά την αντίληψη του νερού ως πόρο όχι μόνο του ανθρώπου, αλλά και της φύσης, σε συνδυασμό με το ευρύ φάσμα δράσεων που περιλαμβάνει, καθιστούν την εφαρμογή της μια διαδικασία μακρόχρονη, με πολλά ενδιάμεσα βήματα που θα αξιολογούνται και θα επαναπροσδιορίζουν πιθανώς στην πορεία τον ακριβή τρόπο εφαρμογής της και όπου το ζητούμενο εκτιμάται ότι θα είναι η ομοιογένεια σε ένα εξαιρετικά ανομοιογενές περιβάλλον των κρατών μελών και των συνθηκών που επικρατούν σε αυτά. Στο πλαίσιο αυτό, η Οδηγία απαιτεί την εκτέλεση πολυάριθμων προπαρασκευαστικών εργασιών, που οδηγούν στην υιοθέτηση Προγραμμάτων Μέτρων, τα οποία εντάσσονται στο Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανής Απορροής Ποταμού και της εφαρμογής, αναθεώρησης και ανανέωσής του σε έναν εξαετή κύκλο. Μετά τον πρώτο εξαετή κύκλο εφαρμογής του Σχεδίου Διαχείρισης που ολοκληρώθηκε για πρώτη φορά το 2015, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα της Οδηγίας, ακολουθούν άλλοι δύο κύκλοι ίδιας διάρκειας, προσδίδοντας χρονικό ορίζοντα εφαρμογής της Οδηγίας μέχρι το τέλος του 2027. Η εφαρμογή της αποτελεί ευθύνη κάθε Κράτους Μέλους (Κ.Μ.).

2.1 Γιατί μας αφορά η διαχείριση των νερών;

Το Σχέδιο Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής έχει ζωτική σημασία για την ποιότητα και την ποσότητα των υδατικών πόρων στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας και πρόκειται να συμβάλει στον προγραμματισμό των χρήσεων νερού και στην αειφόρο ανάπτυξη των περιοχών αυτών.

Λαμβάνοντας υπόψη την παραπάνω διαπίστωση και δεδομένου ότι το Σχέδιο θα διαμορφώσει μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος και θα προγραμματίσει τις χρήσεις νερού για την άρδευση, την ύδρευση, την ενέργεια και την επαγγελματική χρήση, η συμμετοχή του ευρέως κοινού στην κατάρτιση του κρίνεται απαραίτητη.

Η συμμετοχή αυτή αποτελεί έναν τρόπο εμπλοκής στη διαδικασία διαμόρφωσης στρατηγικής και λήψης αποφάσεων και εξασφαλίζει την αποτελεσματική υλοποίηση των μέτρων που πρόκειται να θεσπιστούν. Πάνω απ' όλα όμως, η συμμετοχή του κοινού προσδιορίζει την εγκυρότητα των αποφάσεων που πρόκειται να ληφθούν.

Η Οδηγία καθιερώνει ως μοντέλο διαχείρισης των υδατικών πόρων, την ολοκληρωμένη διαχείριση σε επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμού. Για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού (στην Ελλάδα «Υδατικό Διαμέρισμα») καθορίζει μια σειρά από απαραίτητες ενέργειες που θα πρέπει να υλοποιηθούν εντός των καθορισμένων προθεσμιών, ώστε ο βασικός στόχος της Οδηγίας που είναι η αποτροπή της περαιτέρω υποβάθμισης όλων των υδάτων και η επίτευξη της «καλής κατάστασης» να υλοποιηθεί με αρχικό χρονικό ορόσημο το 2015. Σε ότι αφορά τα επιφανειακά νερά «καλή κατάσταση» θεωρείται η «καλή οικολογική» και η «καλή χημική κατάσταση» ενώ όσον αφορά τα υπόγεια νερά «καλή κατάσταση» θεωρείται η «καλή ποσοτική» και η «καλή χημική κατάσταση».

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε τους στόχους και τις βάσεις με την Οδηγία και τώρα αναμένεται από κάθε κράτος μέλος, αφού θα έχει αξιολογήσει την υπάρχουσα κατάσταση και τις ιδιαιτερότητες των υδατικών του πόρων, να διαμορφώσει τη δική του εθνική στρατηγική. Η αποτελεσματική εφαρμογή της Οδηγίας δημιουργεί τις απαραίτητες συνθήκες για την στήριξη μιας πολιτικής που θα οδηγήσει στην ικανοποιητική και αποτελεσματική προστασία, καθώς και στην ορθολογική διαχείριση και αξιοποίηση των πολύτιμων υδατικών μας πόρων.

Η αναγκαιότητα διαβούλευσης για την κατάρτιση του Σχεδίου Διαχείρισης υδάτων για το ΥΔ Θεσσαλίας προκύπτει από τη φύση και τη σημασία του διαχειριστικού σχεδίου αυτού καθ' αυτού, το οποίο αποτελεί το βασικό εργαλείο προγραμματισμού της διαχείρισης των υδάτων και το μέσο για τη διασφάλιση της αειφορίας του νερού για τη σημερινή και τις μελλοντικές γενιές.

Η Οδηγία-Πλαίσιο για τα Ύδατα 2000/60/ΕΚ, έχοντας αναγνωρίσει τη σημασία του Σχεδίου Διαχείρισης, κρίνει τη συνεργασία μεταξύ των φορέων απαραίτητη σε όλες τις φάσεις υλοποίησης και αποφασιστικής σημασίας για να εξασφαλιστεί ότι όλη η διαδικασία θα πραγματοποιηθεί αποτελεσματικά και με διαφάνεια. Συγκεκριμένα, η Οδηγία προτείνει τρεις μεθόδους ή επίπεδα συμμετοχής του κοινού:

- πρόσβαση στην πληροφορία (information / co-knowing): Ο απλούστερος τρόπος επικοινωνίας μεταξύ κοινού και φορέων διαμόρφωσης πολιτικής που κρατάει τον πολίτη ενήμερο για θέματα που τον αφορούν αλλά δεν του παρέχει τη δυνατότητα για σχολιασμό και συμμετοχή.
- έκφραση ενδιαφέροντος (consultation / co-thinking) ή ανάδραση: Οι φορείς διαμόρφωσης πολιτικής ζητούν πληροφορίες και σχόλια από το κοινό για να αξιολογήσουν τα θέματα και να αποκτήσουν πιο ρεαλιστική και ολοκληρωμένη εικόνα.

- ενεργός συμμετοχή - διαβουλεύσεις (active involvement / co-operating): Επίσημος διάλογος μεταξύ διαμορφωτών πολιτικής και κοινού για να εκτιμήσουν την πρόοδο ή να αναγνωρίσουν θέματα και ανησυχίες ή ακόμα και εκτεταμένη εμπλοκή του κοινού με αμοιβαία ευθύνη για το σχεδιασμό και τα αποτελέσματά του για πολύπλοκα και αντιφατικά θέματα.

Όπως είναι λογικό, τα τρία επίπεδα διαρθρώνονται από το πιο εύκολα υλοποιήσιμο – πρόσβαση στην πληροφορία - το οποίο περιλαμβάνει αυξημένο αριθμό συμμετεχόντων έως το υψηλότερο – ενεργός συμμετοχή - κατά το οποίο αποδίδεται αυξημένη εξουσία και ευθύνη στους πολίτες αλλά οι συμμετέχοντες είναι περιορισμένοι. Για το ΥΔ Θεσσαλίας θα επιδιωχθεί η επίτευξη ενεργού συμμετοχής του κοινού και των εμπλεκόμενων φορέων προς την κατεύθυνση του σχεδιασμού διαχείρισης υδάτων.

2.2 Ποιοι είναι οι χρήστες και πώς εμπλέκονται στην εφαρμογή της Οδηγίας και στη διαδικασία διαβούλευσης των Διαχειριστικών Σχεδίων;

Η διαβούλευση καλύπτει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ομάδα ή οργανισμό με ειδικό ενδιαφέρον στο θέμα, είτε ως άμεσα ή έμμεσα θιγόμενο είτε ως πρόσωπο επιρροής, γνώσης ή εμπειρίας επί του θέματος.

Η δομή του κοινού αυτού ορίζεται από τις παρακάτω βασικές κατηγορίες ομαδοποιημένες με γνώμονα τη δυνατότητα επιρροής και άρα τη συμβολή τους στη διαδικασία διαβούλευσης:

- φορείς λήψης αποφάσεων (decision-makers):** μπορούμε να ονομάσουμε όλα τα άτομα και τους φορείς που έχουν θεσμική αρμοδιότητα στη λήψη αποφάσεων σχετικά με τη διαχείριση του νερού: Υπουργεία, Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, Περιφέρειες, Δήμοι.
- Χρήστες - Καταναλωτές του νερού:** στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται οι αγρότες, η βιομηχανία και οι επιχειρήσεις, καθώς και το ευρύτερο καταναλωτικό κοινό της ύδρευσης.
- Εμπειρογνώμονες – Ειδικοί:** στην κατηγορία αυτή εντάσσονται επιστήμονες, σύμβουλοι, εκπαιδευτικά ιδρύματα, Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και ειδικοί φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα.
- Διαχειριστές:** η κατηγορία καλύπτει το σύνολο των ατόμων και φορέων που έχουν ρόλο εφαρμογής στη διαχείριση των υδάτων και γενικότερα υλοποίησης της Οδηγίας.

2.3 Φορείς Λήψης Αποφάσεων

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ & ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	
1	ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
2	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
3	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
4	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
5	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
6	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
7	ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
8	ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΜΕΡΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
9	ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
10	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
11	ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
12	ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΜΕΡΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
13	ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
14	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
15	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
16	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
17	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΔΑΣΩΝ
18	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ Ν. ΛΑΡΙΣΑΣ
19	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
20	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
21	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ Ν. ΤΡΙΚΑΛΩΝ
22	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ Ν. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
23	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ Ν. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
24	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ
25	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΑΓΙΑΣ
26	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ
27	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
28	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ
29	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΒΟΛΟΥ
30	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΑΛΜΥΡΟΥ
31	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ
32	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
33	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΟΣ
34	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ
35	ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΦΟΥΡΝΑΣ
36	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
37	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	
38	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
39	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
40	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
41	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΝΟΧΗΣ (ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, ΝΕΟΛΑΙΑΣ) ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
42	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΜΩΝ
43	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
44	Δ/ΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
45	ΤΜΗΜΑ ΥΔΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
46	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
47	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ
48	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
49	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ
50	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΗΣ
51	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
52	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
53	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ
54	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ
55	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ
56	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
57	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
58	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
59	ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΛΑΡΙΣΑΣ	
60	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
61	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
62	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ Π.Ε. ΛΑΡΙΣΑΣ
63	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Π.Ε. ΛΑΡΙΣΑΣ
64	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
65	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
66	ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ & ΣΠΟΡΑΔΩΝ	
67	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
68	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ
69	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ Π.Ε. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ & ΠΕ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
70	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Π.Ε. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ & ΣΠΟΡΑΔΩΝ
71	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ & ΣΠΟΡΑΔΩΝ
72	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Π.Ε. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ & ΣΠΟΡΑΔΩΝ
73	ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	
74	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
75	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ
76	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ Π.Ε. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
77	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Π.Ε. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
78	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
79	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Π.Ε. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
80	ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ	
81	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
82	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ
83	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ Π.Ε. ΤΡΙΚΑΛΩΝ
84	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Π.Ε. ΤΡΙΚΑΛΑ
85	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΡΙΚΑΛΑ
86	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Π.Ε. ΤΡΙΚΑΛΑ
87	ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
88	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
89	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
90	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
91	ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
92	Δ/ΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
93	ΤΜΗΜΑ ΥΔΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
94	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
95	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
96	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
97	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
98	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
99	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
100	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
101	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
102	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
103	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
104	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
105	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
106	ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
107	ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	
108	ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
109	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
110	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
111	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
112	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
113	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
114	ΤΜΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΥΔΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
ΔΗΜΟΙ	
115	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΩΝ (ΠΕΔ) ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
116	ΠΕΔ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
117	ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΑΣ
118	ΔΗΜΟΣ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ
119	ΔΗΜΟΣ ΚΙΛΕΛΕΡ
120	ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
121	ΔΗΜΟΣ ΤΕΜΠΩΝ
122	ΔΗΜΟΣ ΤΥΡΝΑΒΟΥ
123	ΔΗΜΟΣ ΦΑΡΣΑΛΩΝ
124	ΔΗΜΟΣ ΑΡΓΙΘΕΑΣ
125	ΔΗΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ (ΚΑΙ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ Δ.ΕΛΛΑΔΑΣ)
126	ΔΗΜΟΣ ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ (ΚΑΙ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ Δ.ΕΛΛΑΔΑΣ)
127	ΔΗΜΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ
128	ΔΗΜΟΣ ΠΑΛΑΜΑ
129	ΔΗΜΟΣ ΣΟΦΑΔΩΝ
130	ΔΗΜΟΣ ΑΛΜΥΡΟΥ
131	ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ
132	ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΑΣ - ΜΟΥΡΕΣΙΟΥ
133	ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΑΣ – ΜΟΥΡΕΣΙΟΥ, ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΖΑΓΟΡΑΣ – ΜΟΥΡΕΣΙΟΥ (ΚΕΔΥΖΑΜ)
134	ΔΗΜΟΣ ΝΟΤΙΟΥ ΠΗΛΙΟΥ
135	ΔΗΜΟΣ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ
136	ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ
137	ΔΗΜΟΣ ΠΥΛΗΣ
138	ΔΗΜΟΣ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ
139	ΔΗΜΟΣ ΦΑΡΚΑΔΟΝΑΣ
140	ΔΗΜΟΣ ΔΟΜΟΚΟΥ
141	ΔΗΜΟΣ ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ
142	ΔΗΜΟΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
143	ΔΗΜΟΣ ΛΑΜΙΕΩΝ
144	ΔΗΜΟΣ ΣΤΥΛΙΔΑΣ

2.4 Διαχειριστές

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
1	ΓΕΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ (Γ.Ο.Ε.Β.) ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
2	ΤΟΠΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΓΓΕΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ (Τ.Ο.Ε.Β.) ΠΗΝΕΙΟΥ
3	Τ.Ο.Ε.Β. ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
4	Τ.Ο.Ε.Β. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
5	Τ.Ο.Ε.Β. ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ
6	Τ.Ο.Ε.Β. ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ
7	Τ.Ο.Ε.Β. ΒΥΤΟΥΜΑ
8	Τ.Ο.Ε.Β. ΓΕΛΑΝΘΗΣ
9	Τ.Ο.Ε.Β. ΓΟΜΦΩΝ
10	Τ.Ο.Ε.Β. ΔΕΝΔΡΟΧΩΡΙΟΥ
11	Τ.Ο.Ε.Β. ΔΙΑΛΕΧΤΟΥ
12	Τ.Ο.Ε.Β. ΔΙΠΟΤΑΜΟΥ
13	Τ.Ο.Ε.Β. ΔΡΟΣΕΡΟΥ
14	Τ.Ο.Ε.Β. ΕΛΕΥΘΕΡΟΧΩΡΙΟΥ
15	Τ.Ο.Ε.Β. ΕΝΙΠΠΕΩΣ ΦΑΡΣΑΛΩΝ
16	Τ.Ο.Ε.Β. ΖΑΡΚΟΥ
17	Τ.Ο.Ε.Β. ΘΕΟΠΕΤΡΑΣ
18	Τ.Ο.Ε.Β. ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ
19	Τ.Ο.Ε.Β. ΚΑΛΟΝΕΡΙΟΥ
20	Τ.Ο.Ε.Β. ΚΑΤΩ ΕΛΑΤΗΣ
21	Τ.Ο.Ε.Β. ΚΛΟΚΟΤΟΥ
22	Τ.Ο.Ε.Β. ΛΑΖΑΡΙΝΑΣ
23	Τ.Ο.Ε.Β. ΛΗΘΑΙΟΥ
24	Τ.Ο.Ε.Β. ΛΙΜΝΗΣ ΚΑΡΛΑΣ
25	Τ.Ο.Ε.Β. ΛΥΓΑΡΙΑΣ
26	Τ.Ο.Ε.Β. ΜΑΚΡΥΧΩΡΙΟΥ
27	Τ.Ο.Ε.Β. ΜΑΤΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ
28	Τ.Ο.Ε.Β. ΜΕΓ. ΚΑΛΥΒΙΩΝ
29	Τ.Ο.Ε.Β. ΜΕΓ. ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΥ
30	Τ.Ο.Ε.Β. ΜΕΓΑΡΧΗΣ
31	Τ.Ο.Ε.Β. ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΥ
321	Τ.Ο.Ε.Β. ΜΟΣΧΑΤΟΥ - ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ - ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ
33	Τ.Ο.Ε.Β. ΜΟΥΡΙΑΣ
34	Τ.Ο.Ε.Β. ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
35	Τ.Ο.Ε.Β. ΞΥΝΙΑΔΟΣ
36	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΑΛΑΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ
37	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΑΜΑΣΙΟΥ

Α/Α	ΦΟΡΕΑΣ
38	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ
39	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΕΤΡΟΠΟΡΟΥ
40	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΗΓΗΣ
41	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΛΑΤΑΝΟΥ
42	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΡΙΝΟΥΣ
43	Τ.Ο.Ε.Β. ΡΑΞΑΣ
44	Τ.Ο.Ε.Β. ΡΑΨΑΝΗΣ
45	Τ.Ο.Ε.Β. ΡΙΖΩΜΑΤΟΣ
46	Τ.Ο.Ε.Β. ΣΑΡΑΚΙΝΑΣ
47	Τ.Ο.Ε.Β. ΣΕΛΛΑΝΩΝ
48	Τ.Ο.Ε.Β. ΣΤΡΟΦΥΛΛΟΥ
49	Τ.Ο.Ε.Β. ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ
50	Τ.Ο.Ε.Β. ΤΑΟΥΣΑΝΗΣ
51	Τ.Ο.Ε.Β. ΤΑΥΡΩΠΟΥ
52	Τ.Ο.Ε.Β. ΤΙΤΑΝΙΟΥ
53	Τ.Ο.Ε.Β. ΤΥΡΝΑΒΟΥ
54	Τ.Ο.Ε.Β. ΦΗΚΗΣ
55	Τ.Ο.Ε.Β. ΚΑΡΠΕΡΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΑΣ
56	Τ.Ο.Ε.Β. ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ
58	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
59	ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ (Δ.Ε.Υ.Α.) ΑΓΙΑΣ
60	Δ.Ε.Υ.Α. ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ
61	Δ.Ε.Υ.Α. ΚΙΛΕΛΕΡ
62	Δ.Ε.Υ.Α. ΛΑΡΙΣΑΣ
63	Δ.Ε.Υ.Α. ΤΕΜΠΩΝ
64	Δ.Ε.Υ.Α. ΤΥΡΝΑΒΟΥ
65	Δ.Ε.Υ.Α. ΑΓΙΑΣ
66	Δ.Ε.Υ.Α. ΦΑΡΣΑΛΩΝ
67	Δ.Ε.Υ.Α. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
68	Δ.Ε.Υ.Α. ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ
69	Δ.Ε.Υ.Α. ΠΑΛΑΜΑ
70	Δ.Ε.Υ.Α. ΣΟΦΑΔΩΝ
71	Δ.Ε.Υ.Α. ΑΛΜΥΡΟΥ
72	Δ.Ε.Υ.Α. ΒΟΛΟΥ
73	Δ.Ε.Υ.Α. ΜΟΥΡΕΣΙΟΥ
74	Δ.Ε.Υ.Α. ΝΟΤΙΟΥ ΠΗΛΙΟΥ
75	Δ.Ε.Υ.Α ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ (ΦΕΡΩΝ)
76	Δ.Ε.Υ.Α. ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ
77	Δ.Ε.Υ.Α. ΠΥΛΗΣ
78	Δ.Ε.Υ.Α. ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ (ΤΡΙΚΑΛΩΝ)
79	Δ.Ε.Υ.Α. ΦΑΡΚΑΔΟΝΑΣ
80	Δ.Ε.Υ.Α. ΖΑΓΟΡΑΣ - ΜΟΥΡΕΣΙΟΥ

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
81	ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΔΡΕΥΣΗΣ – ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ
82	ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ
83	Δ.Ε.Υ.Α. ΛΑΜΙΕΩΝ
84	Δ.Ε.Η. Α.Ε. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
84	Δ.Ε.Η. Α.Ε. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ – ΚΕΨΕ Ο.Ε.
82	Δ.Ε.Υ.Α. ΛΑΜΙΕΩΝ
83	Δ.Ε.Η. Α.Ε. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
84	Δ.Ε.Η. Α.Ε. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ – ΚΕΨΕ Ο.Ε.

2.5 Χρήστες / Καταναλωτές

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ / ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ / ΕΝΩΣΕΙΣ	
1	ΚΕΤΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
2	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ
3	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
4	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
5	ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
6	ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ (Σ.Θ.Ε.Β.)
7	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΩΜΑΤΙΩΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
8	ΕΝΩΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
9	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΝΙΟΤΙΟΥ ΠΗΛΙΟΥ
10	ΕΝΩΣΗ ΞΕΝΟΔΟΧΩΝ ΝΟΜΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ
11	ΕΝΩΣΗ ΞΕΝΟΔΟΧΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
12	ΕΝΩΣΗ ΞΕΝΟΔΟΧΩΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
13	ΕΝΩ ΣΗ ΞΕΝΟΔΟΧΩΝ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
14	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΑΛΜΥΡΟΥ
15	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΒΟΛΟΥ
16	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ
17	ΕΝΩΣΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΔΥΤ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (σε καθεστώς εκκαθάρισης)
18	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ
19	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
20	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ & ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
21	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ - ΤΥΡΝΑΒΟΥ - ΑΓΙΑΣ
22	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΠΗΛΙΟΥ –ΒΟΡ. ΣΠΟΡΑΔΩΝ
23	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
24	ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΦΑΡΣΑΛΩΝ

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
25	ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
26	ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
27	ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
28	ΕΝΩΣΗ ΝΕΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
29	ΕΝΩΣΗ ΝΕΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ
30	ΕΝΩΣΗ ΝΕΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

2.6 Εμπειρογνώμονες / Ειδικοί

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ / ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ / ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ	
1	ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ - ΣΧΟΛΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
2	ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ – ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
3	ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
4	ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ & ΒΟΣΚΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ
5	ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗΣ & ΤΑΞ/ΣΗΣ ΕΔΑΦΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ
6	ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΦΥΤΩΝ ΒΟΛΟΥ
7	ΣΤΑΘΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΑΛΑΜΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
8	ΚΑΠΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
9	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΙΟΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ & ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
10	ΕΠΟΓ « ΔΗΜΗΤΡΑ» (ΠΡΩΗΝ ΕΘΙΑΓΕ ΙΧΤΕΛ)
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ / ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ / ΕΝΩΣΕΙΣ	
11	ΤΕΕ - ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
12	ΤΕΕ - ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
13	ΟΕΕ ΠΤ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
14	ΓΕΩΤΕΕ - ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
15	ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν.ΛΑΡΙΣΑΣ
16	ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
17	ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
18	ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΑ
19	ΔΑΣΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΜΚΟ / ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ	
20	ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΡΥΜΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ
21	ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΟΙΚΟΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΡΛΑΣ - ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ -

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
	ΚΕΦΑΛΟΒΡΟΥΣΟΥ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ
22	ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΓΡΟΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ (ΕΛΑΣ)
23	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΠΗΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ
24	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΟΤΑΜΟΥ ΠΗΝΕΙΟΥ
25	ΑΓΡΙΜΙ - ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΓΡΙΑΣ ΠΑΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΟΠΩΝ
26	ΑΙΓΙΛΟΠΑΣ
27	ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΛΜΥΡΟΥ "ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ"
28	ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
29	ΚΕΝΤΡΟ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΒΟΙΒΗΙΔΑ-ΚΑΡΛΑ "Η ΒΟΙΒΗΙΣ"
30	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
31	ΣΤΑΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΓΡΙΩΝ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΠΟΥΛΙΩΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
32	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
33	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΗΛΙΟΥ
34	ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΛΑΜΑ
35	ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΔΡΥΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ Κ. ΟΛΥΜΠΟΥ
36	ΑΧΕΛΩΟΥ ΡΟΥΣ ΜΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
37	ΑΤΥΠΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΡΓΟΥ ΕΚΤΡΟΠΗΣ
38	ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
39	ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΛΑΡΙΣΑΣ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ
40	ΔΙΚΤΥΟ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ SOS
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ	
41	ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΗΛΙΟΥ Α.Ε.
42	ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ - ΚΙΣΣΑΒΟΥ (ΑΝΕΛΚΙΣ Α.Ε.)
43	ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ - ΠΥΛΗΣ (ΚΕΝΑΚΑΠ Α.Ε.)
44	ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ (ΑΝΚΑ Α.Ε.)
45	ΠΙΕΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Α.Ε.

2.7 ΜΜΕ / Φορείς Ενημέρωσης

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ	
1	ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε (TRT)
2	ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Α.Ε. (Astra TV)
3	ΘΕΣΣΑΛΙΑ TV
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ	
4	PALACE RADIO FM 91.4

A/A	ΦΟΡΕΑΣ
5	ΡΑΔΙΟ ΠΟΛΙΣ 99.4
6	ΑΒΑΝΤΙ 107,6
7	RADIO DEEJAY 101,8
8	ASTRA FM
9	HOT MIX 88FM
10	ΡΑΔΙΟ ΠΑΛΜΟΣ 104,2fm
	ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
11	"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"
12	ΚΗΡΥΚΑΣ
13	"Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ"
14	ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑ
15	ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ
16	ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ
17	ΠΡΩΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
18	Trikalanews.gr

3. ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

3.1 Εισαγωγή

3.1.1 Διοικητική και γεωγραφική θέση

Το Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (ή υδατικό διαμέρισμα ΥΔ08 σύμφωνα με την κωδική του αρίθμηση) αποτελεί ένα από τα 14 Υδατικά διαμερίσματα της χώρας.

Εκτείνεται στο μεγαλύτερο τμήμα του εντός της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ενώ περιλαμβάνει μικρό μέρος της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, και ελάχιστο μέρος των Περιφερειών Δυτικής και Κεντρικής Μακεδονίας.

Το διαμέρισμα παρουσιάζει απλή γεωμορφολογική εικόνα, με τα ορεινά τμήματά του περιμετρικά και τα πεδινά στις κεντρικές περιοχές. Το Θεσσαλικό Πεδίο που αποτελεί το μεγαλύτερο τμήμα του υδατικού διαμερίσματος, είναι τεκτονικό βύθισμα που περιβάλλεται από τις οροσειρές Ολύμπου-Καμβουνίων στα βόρεια, Πίνδου στα δυτικά, Όθρυος στα νότια και Πηλίου-Όσσας στα ανατολικά.

3.1.2 Κλίμα

Το υδατικό διαμέρισμα διαιρείται σε τρεις περιοχές: την ανατολική παράκτια και ορεινή, με μεσογειακό κλίμα, την κεντρική πεδινή, με ηπειρωτικό κλίμα και τη Δυτική ορεινή, με ορεινό κλίμα.

Η μέση ετήσια θερμοκρασία κυμαίνεται από 16 ως 17°C. Το ετήσιο θερμομετρικό εύρος ξεπερνά τους 22°C. Οι πιο θερμοί μήνες είναι ο Ιούλιος και ο Αύγουστος και οι πιο ψυχροί ο Ιανουάριος, ο Φεβρουάριος και ο Δεκέμβριος. Οι παγετοί είναι συχνοί και εμφανίζονται κατά την περίοδο Νοεμβρίου-Απριλίου.

Το ύψος των ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων στο διαμέρισμα είναι σχετικά μεγάλο στα δυτικά, στη συνέχεια μειώνεται στο πεδινό τμήμα και αυξάνεται πάλι στο ορεινό ανατολικό τμήμα. Ενδεικτικές τιμές της ετήσιας βροχόπτωσης είναι 468 mm στο σταθμό Λάρισας, 550 mm στο σταθμό Τυρνάβου και 1.142 mm στον πιο ορεινό σταθμό του Μουζακίου. Στο σύνολο του διαμερίσματος, η μέση ετήσια επιφανειακή βροχόπτωση εκτιμάται σε 678 mm. Οι πιο βροχεροί μήνες είναι από τον Οκτώβριο ως τον Ιανουάριο, ενώ οι πιο ξηροί ο Ιούλιος και Αύγουστος. Οι χιονοπτώσεις είναι συνηθισμένες, ιδιαίτερα στα ορεινά του διαμερίσματος, και γίνονται πιο έντονες από τα νότια προς τα βόρεια και από τα ανατολικά προς τα δυτικά.

3.1.3 Πληθυσμός

Το Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας συμπίπτει σχεδόν με την Περιφέρεια Θεσσαλίας, που είναι μια από τις κεντρικές περιοχές της χώρας, σχετικά αναπτυγμένη. Στο διαμέρισμα υπάρχει η μεγαλύτερη πεδινή περιοχή της χώρας, που όμως έχει ανεπαρκείς υδατικούς πόρους. Σε αυτό βρίσκεται και η βιομηχανική περιοχή Βόλου με ειδικευση στη μεταλλουργική βιομηχανία (σε κρίση σήμερα), από τις μεγαλύτερες και παλιότερες στη χώρα, ένα σημαντικό αστικό κέντρο που προσφέρει ανώτερου βαθμού υπηρεσίες και διεθνούς επιπέδου τεχνική υποδομή (οδικός και σιδηροδρομικός άξονας, λιμάνι). Επίσης η περιοχή διαθέτει σημαντικά μνημεία όλων των εποχών (Όλυμπος, παραδοσιακοί οικισμοί Πηλίου, Αμπελάκια, Μετέωρα, ορεινές περιοχές και κέντρα ανάπτυξης της νεότερης

ελληνικής ιστορίας), σημαντικά τοπία και αξιόλογες αλλά περιορισμένης μέχρι σήμερα προσπελασιμότητας ακτές.

Πέρα από τα δύο μεγάλα αστικά κέντρα της Λάρισας και του Βόλου, που αποτελούν μια σημαντική αγορά 300.000 κατοίκων, σημαντικής εισοδηματικής στάθμης, η Θεσσαλία έχει και μικρότερα δυναμικά αστικά κέντρα (Τρίκαλα, Καρδίτσα, Τύρναβος) και 32 ημιαστικά, άμεσα συνδεδεμένα με τις εξελίξεις στον αγροτικό χώρο.

Ο πληθυσμός του διαμερίσματος, με βάση τα απογραφικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, το 2001 ήταν 750.445 κάτοικοι και το 2011 ήταν 731700 κάτοικοι, παρουσιάζοντας μείωση 2.5%.

3.1.4 Διαχείριση Υδάτων

Η **Ειδική Γραμματεία Υδάτων (ΕΓΥ)** είναι ο εθνικός φορέας που έχει την ευθύνη για την κατάρτιση των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας και το συντονισμό των υπηρεσιών και φορέων για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και διαχείριση των υδάτων.

Σε περιφερειακό επίπεδο υπεύθυνες για τη διαχείριση των υδάτων είναι οι Διευθύνσεις Υδάτων των αποκεντρωμένων διοικήσεων. Το Υδατικό διαμέρισμα Θεσσαλίας εμπίπτει στην περιοχή ευθύνης της Διεύθυνσης Υδάτων της αποκεντρωμένης διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας.

3.2 Επιφανειακά Νερά

Το ΥΔ Θεσσαλίας περιλαμβάνει δύο κύριες υδρολογικές λεκάνες. του Πηνειού, και των ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου.

Πίνακας 3-1 Κύριες λεκάνες του ΥΔ Θεσσαλίας

Λεκάνη ΥΔ Θεσσαλίας	Έκταση (Κm ²)
Πηνειού	11.062
Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου	2.079

Σύμφωνα με τις αρχές της Οδηγίας –Πλαίσιο για τα Νερά, τα επιφανειακά νερά του υδατικού διαμερίσματος Θεσσαλίας διακρίνονται σε 4 κατηγορίες: Ποτάμια, Λίμνες, Μεταβατικά και Παράκτια.

Ορισμοί της Οδηγίας 2000/60 για τις 4 κατηγορίες επιφανειακών νερών

Ποταμοί: Συστήματα εσωτερικών Υδάτων τα οποία ρέουν, κατά το πλείστον στην επιφάνεια του εδάφους, αλλά το οποίο μπορεί για ένα μέρος της διαδρομής του να ρέει υπογείως.

Λίμνες: Συστήματα στάσιμων εσωτερικών υδάτων.

Μεταβατικά ύδατα: Συστήματα επιφανειακών υδάτων πλησίον του στομίου ποταμών, τα οποία είναι εν μέρει αλμυρά λόγω της γεινιάσής τους με παράκτια ύδατα, αλλά τα οποία μπορεί να επηρεάζονται ουσιαστικά από ρεύματα γλυκού νερού.

Παράκτια ύδατα: Τα επιφανειακά ύδατα που βρίσκονται στην πλευρά της ξηράς μίας γραμμής της οποίας βρίσκεται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου προς τη θάλασσα από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσης (ακτογραμμή) από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων. Τα παράκτια ύδατα κατά περίπτωση εκτείνονται μέχρι του απώτερου ορίου των μεταβατικών υδάτων.

Ακολουθώς τα επιφανειακά νερά κάθε κατηγορίας χωρίζονται σε τμήματα που ονομάζονται «υδάτινα σώματα». Ο καθορισμός των υδάτινων σωμάτων γίνεται αρχικά με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που καθορίζουν την οικολογία τους. Έτσι προκύπτουν τύποι υδάτινων σωμάτων με διαφορετικά οικολογικά χαρακτηριστικά με τρόπο που να είναι δυνατή η αξιολόγηση της οικολογικής κατάστασης των υδάτινων σωμάτων που εμπίπτουν σε κάθε τύπο με τον ίδιο τρόπο.

Στη συνέχεια τα υδάτινα σώματα διαχωρίζονται περαιτέρω με βάση το διαφορετικό καθεστώς προστασίας (π.χ. αν εμπίπτουν σε προστατευόμενη περιοχή) ή τις ιδιαίτερες ανθρωπογενείς δραστηριότητες που τα επηρεάζουν (πιέσεις).

Το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής είναι η τελική οριοθέτηση ποτάμιων, λιμναίων, μεταβατικών και παράκτιων υδάτινων σωμάτων, στο καθένα από τα οποία μπορεί να αξιολογηθεί η οικολογική και χημική του κατάσταση και να ληφθούν τα μέτρα που απαιτούνται, ώστε η κατάσταση του να προσεγγίζει την «καλή».

Το υδάτινο σώμα αποτελεί επί της ουσίας τη μικρότερη μονάδα διαχείρισης της Οδηγίας – Πλαίσιο με σχετικά ομοιόμορφα οικολογικά χαρακτηριστικά.

Τα υδάτινα σώματα που έχουν οριοθετηθεί στο ΥΔ Θεσσαλίας είναι τα εξής:

- **72 ποτάμια υδάτινα σώματα** με μέσο μήκος 19,3 Km. Το συνολικό μήκος του υδρογραφικού δικτύου ανέρχεται σε περίπου 1.387 Km.
- **3 λιμναία υδάτινα σώματα** με μέση επιφάνεια 15,1 Km². Πρόκειται για τον ταμιευτήρα Σμοκόβου, τον ταμιευτήρα Αργυροπουλίου και τη λίμνη Κάρλα.
- **7 παράκτια υδάτινα σώματα** με συνολική έκταση 938,9 km².

Στο ΥΔ Θεσσαλίας δεν διακρίθηκε κάποιο μεταβατικό υδάτινο σώμα.

Πίνακας 3-2 Ποτάμια και λιμναία υδάτινα σώματα στο Υδατικό Διαμέρισμα ΥΔ Θεσσαλίας

Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (ΥΔ08)		Ποτάμια ΥΣ	Λιμναία ΥΣ
Λεκάνη Πηνειού (GR16)	Αριθμός	64	3
	Μέσο μήκος/επιφάνεια	19,9 Km	15,1 Km ²
	Μήκος/Επιφάνεια	1.271,8 Km	45,3 Km²
Λεκάνη Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου (GR17)	Αριθμός	8	0
	Μέσο μήκος/επιφάνεια	14,5 Km	0 Km ²
	Μήκος/Επιφάνεια	115,9 Km	0 Km²
Σύνολο στο ΥΔ	Αριθμός	72	3
	Μέσο μήκος/επιφάνεια	19,3 Km	15,1 Km²
	Μήκος/Επιφάνεια	1.378,7 Km	45,3 Km²

Πίνακας 3-3 Παράκτια υδάτινα σώματα που διακρίθηκαν στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας

Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (ΥΔ08)	Παράκτια ΥΣ
Αριθμός	7
Επιφάνεια	134,1 Km ²
Επιφάνεια	938,9 Km²

Ο Πηνειός με τους παραποτάμους του είναι ο μόνος μεγάλης ροής ποταμός που διαρρέει το Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας και τα νερά του χρησιμοποιούνται κατά κύριο λόγο για άρδευση και πρόσληψη πόσιμου νερού.

Η σημαντικότερη χρήση νερού στη Θεσσαλία είναι η άρδευση. Από μεγάλα έργα αξιοποίησης των επιφανειακών υδατικών πόρων, μέχρι σήμερα έχουν κατασκευαστεί οι ταμιευτήρες Πλαστήρα και Σμοκόβου. Από το φράγμα Πλαστήρα εκτρέπονται τα νερά του Ταυρωπού (παραπόταμου του Αχελώου) από το Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Στερεάς Ελλάδας προς το Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, για άρδευση, ύδρευση αλλά και παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας.

Τα έργα Σμοκόβου, που περιλαμβάνουν το φράγμα στον ποταμό Σοφαδίτη (παραπόταμος του Πηνειού) και τη σήραγγα εκτροπής Λεονταρίου, κατασκευάστηκαν με σκοπό την εξασφάλιση νερού για την άρδευση εκτάσεων στους Νομούς Καρδίτσας, Φθιώτιδας και Λάρισας, την ύδρευση οικισμών και την παραγωγή ενέργειας. Ένα μέρος των εισροών του ταμιευτήρα Σμοκόβου προέρχεται από τις απορροές του οροπέδιου της Ξυνιάδας, έκτασης 80 km², ενώ η συνολική λεκάνη τροφοδοσίας του ταμιευτήρα έχει έκταση 376,5 Km².

Σημαντικό υδατικό έργο στη Θεσσαλία αποτελεί ακόμη η επανασύσταση της λίμνης Κάρλας. Η έκταση της λεκάνης της λίμνης είναι περίπου 1.050 km². Η αρχική λίμνη είχε έκταση έως 195 Km² και το μέσο βάθος της έφτανε τα 6 m. Το Δεκέμβριο του 2010 άρχισε η άντληση νερού από τον ποταμό Πηνειό που τροφοδοτεί τη λίμνη η οποία θα έχει έκταση περίπου 38 km², ενώ όταν τεθούν σε πλήρη λειτουργία τα πέντε αντλιοστάσια του Πηνειού μέρος των αποθεμάτων θα διατίθενται για άρδευση, συμβάλλοντας στην ετήσια ανανέωση των υδάτων της λίμνης.

Τα έργα επαναδημιουργίας της Λίμνης Κάρλας, πέραν της γενικότερης περιβαλλοντικής αποκατάστασης, προστασίας και ανάδειξης της περιοχής αποσκοπούν στην αντιπλημμυρική προστασία της ευρύτερης περιοχής και στην αποκατάσταση των υποβαθμισμένων σήμερα, συνθηκών του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα των παρά την Κάρλα περιοχών με την ταυτόχρονη εξασφάλιση επιφανειακών και υπόγειων νερών για άρδευση καθώς και των υπόγειων νερών για ύδρευση του Βόλου. Επιπλέον ο ΤΟΕΒ Κάρλας, μελλοντικά θα υδροδοτείται από τη Λίμνη Κάρλα.

3.3 Υπόγεια Υδατικά Συστήματα

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ για τα νερά κρίνει επίσης απαραίτητη την οριοθέτηση των υπογείων υδροφόρων συστημάτων. Η οριοθέτηση αυτή βασίζεται τόσο στα γεωλογικά - υδρογεωλογικά χαρακτηριστικά των υπογείων υδροφοριών, στα ποιοτικά χαρακτηριστικά τους, καθώς και στην κατάσταση εκμετάλλευσής τους.

Ο λόγος της οριοθέτησης αυτής είναι απαραίτητος ώστε στις υπόγειες υδρογεωλογικές λεκάνες, τα λεγόμενα «υπόγεια υδατικά συστήματα», να αξιολογηθούν οι χρήσεις τους, οι συνθήκες τροφοδοσίας τους, η αλληλοσύνδεσή τους με τα επιφανειακά υδάτινα σώματα και οι κίνδυνοι που διατρέχουν ως προς την ποσοτική και την ποιοτική τους κατάσταση.

Το υδατικό διαμέρισμα της Θεσσαλίας είναι πλούσιο σε υπόγεια νερά. Η γεωλογική δομή έχει συντελέσει στη δημιουργία εκτεταμένων υπόγειων υδροφοριών τόσο στις δύο κύριες πεδινές εκτάσεις (προσχωματικά πεδία) όσο και στους ορεινούς ανθρακικούς όγκους (ασβεστόλιθοι, μάρμαρα) που αναπτύσσονται στην περίμετρο της πεδινής έκτασης και στα πλέον ορεινά.

Μικρότερης επίσης έκτασης υπόγειες υδροφορίες αναπτύσσονται τόσο σε περιφερειακές πεδινές εκτάσεις όπως επίσης και σε ορεινές ή λοφώδεις εκτάσεις όπου οι μικρού δυναμικού υπόγειες υδροφορίες καλύπτουν τοπικές ανάγκες ύδρευσης και άρδευσης.

Ο διαχωρισμός των υπογείων υδάτινων σωμάτων βασίσθηκε αρχικώς στη λιθολογία των σχηματισμών που φιλοξενούν το υπόγειο νερό. Άλλου τύπου υδροφορία αναπτύσσεται στα χαλαρά εδαφικά υλικά των πεδινών εκτάσεων και άλλου τύπου στα βραχώδη υλικά των ασβεστόλιθων και μαρμάρων. Ανάλογα με τον τύπο της αναπτυσσόμενης υδροφορίας έχει εφαρμοστεί και διαφορετικός τύπος εκμετάλλευσης.

Ο διαχωρισμός αυτός βασίσθηκε πρωτίστως στην γνώση που υπάρχει, τόσο στους διάφορους επιστήμονες που ασχολούνται με τα υπόγεια νερά (Υδρογεωλόγοι) όσο και στους απλούς χρήστες του υπόγειου νερού (αγρότες, καταναλωτές ύδρευσης κλπ).

Την πιθανή αλλαγή των χαρακτηριστικών της κατάστασης (ποιοτικής και ποσοτικής), των υπογείων υδατικών συστημάτων πρώτα και κύρια την αντιλαμβάνονται οι ίδιοι οι χρήστες των υπογείων νερών.

Παρατηρούμε μεγάλο αριθμό γεωτρήσεων σε όλη την έκταση του υδροφόρου συστήματος στις πεδινές εκτάσεις ενώ αντίθετα λιγότερες γεωτρήσεις διατεταγμένες στην περίμετρο των ορεινών όγκων στα λεγόμενα καρστικά υδροφόρα συστήματα των ασβεστόλιθων και μαρμάρων. Η ανάπτυξη των γεωτρήσεων μπορεί να συντελέσει μελλοντικά και στο καθεστώς υπερεκμετάλλευσης του κάθε σώματος.

Ο διαχωρισμός των υπογείων υδάτινων συστημάτων έλαβε επίσης υπόψη τόσο την κατάσταση εκμετάλλευσης (ποσοτική κατάσταση) όσο και την ποιοτική κατάσταση (χημική κατάσταση) των υπογείων νερών ώστε στο μέλλον να ληφθούν τα κατάλληλα στοχευμένα μέτρα για την αποκατάστασή τους, με βάση τις αρχές της οδηγίας για τα νερά. Παράλληλα ο διαχωρισμός βασίσθηκε στη σημασία του κάθε συστήματος στις τοπικές κοινωνίες όσο και στα υφιστάμενα υδρογεωλογικά στοιχεία της κάθε περιοχής.

Σε κάποιες περιπτώσεις έγινε ομαδοποίηση επιμέρους ξεχωριστών υπογείων υδροφοριών με μικρότερη ή μεγαλύτερη αλληλοσύνδεση σε ένα υπόγειο υδάτινο σώμα με σκοπό τον καλύτερο εποπτικό μελλοντικό έλεγχο αυτού.

Ως αποτέλεσμα, στο πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης αναγνωρίστηκαν στον Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας 32 υπόγεια υδατικά συστήματα, τα οποία στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξετασθούν τόσο ως προς τον αριθμό όσο και ως προς τα όριά τους.

3.4 Προστατευόμενες Περιοχές

Η κατάρτιση Μητρώου Προστατευόμενων Περιοχών αποτελεί απαίτηση της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Ως προστατευόμενες περιοχές ορίζονται αυτές που βάσει διατάξεων της Κοινοτικής Νομοθεσίας πρέπει να υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς διαχείρισης για την προστασία των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων τους ή για τη διατήρηση των οικοτόπων και των ειδών χλωρίδας και πανίδας που εξαρτώνται άμεσα από το νερό. Με αυτόν τον τρόπο η Οδηγία Πλαίσιο για τα Νερά λειτουργεί ως «ομπρέλα», καλύπτοντας ευρύτερους τομείς περιβαλλοντικούς ή/και οικονομικούς, που σχετίζονται με την προστασία των νερών.

Προστατευόμενες περιοχές βάσει της Οδηγίας ορίζονται:

- περιοχές που προορίζονται για την άντληση - απόληψη νερού για ανθρώπινη κατανάλωση,
- περιοχές που προορίζονται για την προστασία υδρόβιων ειδών με οικονομική σημασία,
- υδάτινα σώματα που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα αναψυχής, συμπεριλαμβανομένων περιοχών που έχουν χαρακτηριστεί ως ύδατα κολύμβησης,
- περιοχές ευαίσθητες στην παρουσία θρεπτικών ουσιών και
- περιοχές που προορίζονται για την προστασία οικοτόπων ή ειδών όταν η διατήρηση ή η βελτίωση της κατάστασης των υδάτων είναι σημαντική για την προστασία τους.

Ο στόχος που τίθεται για τις προστατευόμενες περιοχές είναι η εξασφάλιση της καλής ποιότητας & της επάρκειας των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, αλλά και η προστασία και διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και των ειδών χλωρίδας και πανίδας.

Ακολουθεί συνοπτική παρουσίαση των περιοχών που περιλαμβάνονται σύμφωνα με το εγκεκριμένο Σχέδιο Διαχείρισης,, στο μητρώο των προστατευόμενων περιοχών του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας.

Σύμφωνα με την Οδηγία Πλαίσιο, στα υδατικά συστήματα των υπόγειων νερών και στα υδάτινα σώματα των επιφανειακών νερών που γίνεται άντληση – **απόληψη νερού με σκοπό την ύδρευση** θα πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλα μέτρα προστασίας ώστε να αποφεύγεται η υποβάθμιση της ποιότητάς τους και να είναι εφικτή η περαιτέρω επεξεργασία - καθαρισμός που απαιτείται για την παραγωγή πόσιμου ύδατος.

Η συντριπτική πλειοψηφία των υπόγειων υδατικών συστημάτων στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας χρησιμοποιείται για άντληση ύδατος για ανθρώπινη κατανάλωση. Τα κύρια υδατικά συστήματα των υπόγειων νερών που χρησιμοποιούνται για ύδρευση στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας και εντάσσονται στο μητρώο προστατευόμενων περιοχών είναι τα συστήματα Κόζιακα, Παλιοσαμαρίνας-Βούλας, Κρανιάς-Ελασσώνας, Δαμασίου-Τιτάνου, Εκκάρας-Βελεσιωτών, Κάτω

Ολύμπου-Όσσας και Ναρθακίου-Βρυσιών στην Υδρολογική Λεκάνη Πηνειού, τα οποία στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξεταστούν.

Για να είναι αποτελεσματική η προστασία των περιοχών υδροληψίας υπογείων νερών θεωρείται απαραίτητη η θέσπιση ειδικών ζωνών προστασίας. Η ζώνη προστασίας θα αποτελεί τμήμα του υδατικού συστήματος όπου θα εστιάζεται η παρακολούθηση της ποιότητας του νερού που προορίζεται για πόσιμο με σκοπό την προστασία της δημόσιας υγείας. Τα όρια των ζωνών και τα μέτρα προστασίας αυτών θα διαμορφωθούν ανάλογα με τις κατά περίπτωση υδρογεωλογικές συνθήκες.

Σημειώνεται ότι η τεχνητή λίμνη Ταυρωπού, η οποία ανήκει στο γειτονικό Υδατικό Διαμέρισμα Δ. Στερεάς Ελλάδας, συμβάλλει στην ύδρευση της Καρδίτσας και των γύρω Δήμων του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας.

Με βάση πληροφορίες σχετικά με τη θέση, τη δυναμικότητα και το είδος υφιστάμενων εγκαταστάσεων υδατοκαλλιεργητικών δραστηριοτήτων και της Κοινής Υπουργικής Απόφασης για το «Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες» καταρτίστηκε ο κατάλογος των **Προστατευόμενων Περιοχών Υδρόβιων Ειδών Οικονομικής Σημασίας** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας οι οποίες είναι οι ακόλουθες:

- Ρέμα Πορταϊκού: τμήμα του υδατορέματος Πορταϊκού, μήκους 16km περίπου, με πέρας τη συμβολή του με τον Πηνειό (Λεκάνη Απορροής Πηνειού)
- Κεντρικό τμήμα ακτών Θεσσαλίας (Δέλτα Πηνειού): τμήμα των ακτών Θεσσαλίας στην ευρύτερη περιοχή των εκβολών του Πηνειού

Η ποιότητα των **νερών κολύμβησης** στις ακτές της Ελλάδας παρακολουθείται συστηματικά από το 1988 στο πλαίσιο του «Προγράμματος παρακολούθησης ποιότητας νερών κολύμβησης στις ακτές της Ελλάδας». Το πρόγραμμα εφαρμόζεται κάθε χρόνο κατά τη διάρκεια της κολυμβητικής περιόδου, από το Μάιο έως τον Οκτώβριο και τα αποτελέσματά του καθώς και η ετήσια έκθεση παρακολούθησης κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παρακολουθούνται κυρίως οι ακτές που συγκεντρώνουν σημαντικό αριθμό λουομένων, οι ακτές που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον από κάθε άποψη (αναπτυξιακό, αισθητικό, τουριστικό, περιβαλλοντικό κ.λπ.) και αυτές που δέχονται έντονες περιβαλλοντικές πιέσεις. Στις συστηματικά παρακολουθούμενες ακτές γίνονται δειγματοληψίες και εργαστηριακές αναλύσεις των υδάτων καθώς και μακροσκοπικός έλεγχος του νερού και της ακτής γενικότερα.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας εντοπίζονται 67 ακτές κολύμβησης. Από αυτές 6 εμπίπτουν στη Λεκάνη Απορροής Πηνειού και 61 στη Λεκάνη Απορροής Αλμυρού-Πηλίου.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας εντοπίζονται περιοχές εσωτερικών υδάτων που αξιοποιούνται για αθλητικές και άλλες δραστηριότητες αναψυχής. Οι κύριες δραστηριότητες αναψυχής εσωτερικών υδάτων που πραγματοποιούνται στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας είναι το ράφτινγκ και το καγιακ στον ποταμό Πηνειό. Ως **προστατευόμενες περιοχές αναψυχής εσωτερικών υδάτων** θεωρούνται οι περιοχές που διαθέτουν μοναδικά ή σπάνια χαρακτηριστικά που τις καθιστούν κατάλληλες για δραστηριότητες αναψυχής, συγκεντρώνουν σημαντικό αριθμό επισκεπτών

δραστηριοποιούμενων στις ανωτέρω δραστηριότητες ή/και διαθέτουν σταθερές υποδομές απαραίτητες για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων αυτών.

Ως προστατευόμενες περιοχές αναψυχής εσωτερικών υδάτων στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας προσδιορίστηκαν τα ακόλουθα τμήματα του Πηνειού:

1. Το τμήμα του Πηνειού μεταξύ των οικισμών Βρυότοπος Αμπελώνα και Παραπόταμος στο οποίο γίνονται διαδρομές με ράφτινγκ υψηλής δυσκολίας και καγιάκ.
2. Η κοιλάδα των Τεμπών όπου γίνονται διαδρομές με ράφτινγκ μικρής δυσκολίας και κανόε-καγιάκ.
3. Το τμήμα του ποταμού κατάντη των Τεμπών και συγκεκριμένα από τη θέση Πενταγέφυρο στον οικισμό Ομόλι μέχρι την εκβολή του ποταμού στη θάλασσα. Στην περιοχή αυτή γίνονται διαδρομές κανόε-καγιάκ μικρής δυσκολίας.

Τα θέματα διαχείρισης των αστικών λυμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της **Οδηγία 91/271/ΕΟΚ** «για την επεξεργασία και διάθεση αστικών λυμάτων», όπως αυτή τροποποιήθηκε με την Οδηγία 98/15/ΕΕ. Κύριος στόχος της κοινοτικής πολιτικής είναι η προστασία του περιβάλλοντος από τις αρνητικές επιπτώσεις που προκαλεί η διάθεση ανεπεξέργαστων ή ανεπαρκώς επεξεργασμένων αστικών λυμάτων και των παραπροϊόντων τους (ιλύς), καθώς και η απόρριψη υγρών αποβλήτων στο δίκτυο αποχέτευσης από ορισμένους βιομηχανικούς κλάδους.

Βάσει του εν ισχύ Σχεδίου Διαχείρισης ευαίσθητες περιοχές στα αστικά είναι η Λεκάνη Απορροής Πηνειού, ο Πηνειός Θεσσαλίας και οι παραπόταμοί του, η Λεκάνη Απορροής Αλμυρού-Πηλίου, ο Όρμος Βόλου και ο Παγασητικός κόλπος.

Νιτρορύπανση ονομάζεται η άμεση ή έμμεση απόρριψη στο υδάτινο περιβάλλον αζωτούχων ενώσεων, με σημαντικότερες επιπτώσεις την πρόκληση βλαβών στην ανθρώπινη υγεία και την υποβάθμιση των υδάτινων οικοσυστημάτων. Η νιτρορύπανση προέρχεται κατά κύριο λόγο από ανθρωπογενείς δραστηριότητες με σημαντικότερες τις πάσης φύσεως αγροτικές δραστηριότητες, γεωργικές και κτηνοτροφικές. Η υπέρμετρη χρήση αζωτούχων λιπασμάτων με σκοπό τη βελτίωση της παραγωγής έχει ως αποτέλεσμα την παρουσία υψηλών συγκεντρώσεων νιτρικών ενώσεων στο υπέδαφος. Υψηλές συγκεντρώσεις αζωτούχων ενώσεων παρατηρούνται όχι μόνο σε περιοχές με αυξημένη γεωργική δραστηριότητα, αλλά επίσης και σε περιοχές όπου παρατηρείται μεγάλη συγκέντρωση ζωικών αποβλήτων.

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα κριτήρια της Οδηγίας 91/676/ΕΟΚ και με την αξιοποίηση στοιχείων ποιότητας των επιφανειακών και υπόγειων νερών, έχουν καθοριστεί ως ευπρόσβλητες σε νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης ζώνες. Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, εμπίπτει το μεγαλύτερο τμήμα της θεσμοθετημένης περιοχής «Πηνειός – Θεσσαλικό Πεδίο», έκτασης 11.148,22 km², το οποίο επιμερίζεται σε 10.374,37 km² στη λεκάνη Πηνειού και σε 773,84 km² στη λεκάνη Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου, ενώ το υπόλοιπο τμήμα της περιοχής ανήκει στο Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Στερεάς Ελλάδας και στο Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας (25,58 km² και 201,9 km² αντίστοιχα). Βάσει του εν ισχύ Σχεδίου Διαχείρισης προστέθηκε στην ευπρόσβλητη ζώνη του Πηνειού η περιοχή Αλμυρού – Σούρπης στη Λεκάνη Απορροής Αλμυρού-Πηλίου, η οποία θεσμοθετήθηκε με την ΚΥΑ 147070/2014.

Η Οδηγία 92/43/ΕΟΚ, που αποκαλείται οδηγία «φυσικών οικοτόπων», αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της κοινοτικής πολιτικής για την διατήρηση της βιοποικιλότητας. Στοχεύει στην διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας στα κράτη μέλη, ορίζοντας ένα κοινό πλαίσιο για τη διατήρηση των οικοτόπων, των φυτών και των ζώων κοινοτικού ενδιαφέροντος. Η Οδηγία προβλέπει τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού δικτύου προστατευόμενων περιοχών που καλείται Natura 2000. Σε αυτό συμμετέχουν δύο τύποι περιοχών:

- Περιοχές που χαρακτηρίζονται ως Ειδικές Ζώνες Διατήρησης (ΕΖΔ) επειδή περιλαμβάνουν σημαντικούς τύπους οικοτόπων ή/και φιλοξενούν σημαντικά είδη.
- Περιοχές που ταξινομούνται ως Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) οι οποίες φιλοξενούν σημαντικά είδη ορνιθοπανίδας, σύμφωνα με την οδηγία 2009/147/ΕΚ.

Στα όρια του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας βρίσκονται 27 περιοχές Natura.

Πίνακας 3-4 Περιοχές Natura Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας

A/A	Κωδικός Natura	Ονομασία Περιοχής	Κατηγορία	Λεκάνη Απορροής Ποταμού
1	GR1250001	ΟΡΟΣ ΟΛΥΜΠΟΣ	ΕΖΔ και ΖΕΠ (SAC&SPA)	Πηνειού
2	GR1250003	ΟΡΟΣ ΤΙΤΑΡΟΣ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού
3	GR1420001	ΚΑΤΩ ΟΛΥΜΠΟΣ - ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού
4	GR1420003	ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΔΑΣΟΣ ΟΣΣΑΣ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού - Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
5	GR1420004	ΚΑΡΛΑ - ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙ - ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΝΕΟΧΩΡΙ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού - Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
6	GR1420005	ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΔΑΣΟΣ ΚΟΙΛΑΔΑΣ ΤΕΜΠΩΝ	ΕΖΔ και ΖΕΠ (SAC&SPA)	Πηνειού
7	GR1420006	ΟΡΟΣ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού - Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
8	GR1420007	ΟΡΟΣ ΟΣΣΑ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
9	GR1420008	ΚΑΤΩ ΟΛΥΜΠΟΣ, ΟΡΟΣ ΓΟΔΑΜΑΝΙ ΚΑΙ ΚΟΙΛΑΔΑ ΡΟΔΙΑΣ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
10	GR1420009	ΣΤΕΝΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΟΡΗ ΖΑΡΚΟΥ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
11	GR1420010	ΣΤΕΝΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού
12	GR1420011	ΠΕΡΙΟΧΗ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΚΑΜΠΟΥ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
13	GR1420012	ΠΕΡΙΟΧΗ ΦΑΡΣΑΛΩΝ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
14	GR1420013	ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΥΡΝΑΒΟΥ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
15	GR1420014	ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
16	GR1420015	ΔΕΛΤΑ ΠΗΝΕΙΟΥ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
17	GR1430001	ΟΡΟΣ ΠΗΛΙΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΖΩΝΗ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού - Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
18	GR1430002	ΚΟΥΡΙ ΑΛΜΥΡΟΥ - ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	ΕΖΔ (SAC)	Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
19	GR1430006	ΟΡΟΣ ΟΘΡΥΣ, ΒΟΥΝΑ ΓΚΟΥΡΑΣ ΚΑΙ ΦΑΡΑΓΓΙ ΠΑΛΑΙΟΚΕΡΑΣΙΑΣ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού - Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
20	GR1430007	ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΩΝ ΠΡΩΝΗ ΛΙΜΝΗΣ ΚΑΡΛΑΣ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού - Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
21	GR1430008	ΟΡΟΣ ΠΗΛΙΟ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού - Ρεμάτων Αλμυρού-Πηλίου
22	GR1440001	ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού
23	GR1440002	ΚΕΡΚΕΤΙΟ ΟΡΟΣ (ΚΟΖΙΑΚΑΣ)	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού

A/A	Κωδικός Natura	Ονομασία Περιοχής	Κατηγορία	Λεκάνη Απορροής Ποταμού
24	GR1440003	ΑΝΤΙΧΑΣΙΑ ΟΡΗ - ΜΕΤΕΩΡΑ	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού
25	GR1440005	ΠΟΤΑΜΟΣ ΠΗΝΕΙΟΣ - ΑΝΤΙΧΑΣΙΑ ΟΡΗ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
26	GR1440006	ΚΟΡΥΦΕΣ ΟΡΟΥΣ ΚΟΖΙΑΚΑ	ΖΕΠ (SPA)	Πηνειού
27	GR2130006	ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΤΣΟΒΟΥ (ΑΝΗΛΙΟ -ΚΑΤΑΡΑ)	ΕΖΔ (SAC)	Πηνειού

Οι περιοχές που είναι προστατευόμενες από την εθνική νομοθεσία είναι οι ακόλουθες:

Περιοχή Προστασίας Οικοτόπων και Ειδών Κάρλας - Μαυροβουνίου – Κεφαλόβρυσου Βελεστίνου: Περιλαμβάνει το όρος Μαυροβούνι το οποίο βρίσκεται στη Βορειοανατολική περιοχή της Θεσσαλίας, την περιοχή επιρροής του έργου επαναδημιουργίας της λίμνης "Κάρλα" που περιλαμβάνει ουσιαστικά τη περιοχή επαναπλημμυρισμού και την περιοχή άμεσης γεινιάσής της και την ευρύτερη πεδινή και λοφώδη περιοχή που συνδέεται και σχετίζεται άμεσα με τη λίμνη και αφορά πρακτικά τη λεκάνη απορροής της. Η έκταση της Περιοχής Προστασίας εμπίπτει στις λεκάνες απορροής Πηνειού και Ρεμάτων Αλμυρού – Πηλίου του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας.

Εθνικός Δρυμός Ολύμπου: Μικρό τμήμα του Εθνικού Δρυμού Ολύμπου βρίσκεται στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, ενώ το μεγαλύτερο μέρος του εμπίπτει στο Υδατικό Διαμέρισμα Δυτικής Μακεδονίας. Ο Όλυμπος βρίσκεται στα όρια των Νομών Πιερίας και Λάρισας. Είναι το ψηλότερο βουνό της Ελλάδας και η πρώτη περιοχή για την οποία εφαρμόστηκε πριν από 70 χρόνια ειδικό καθεστώς προστασίας στη χώρα μας με την κήρυξή του ως Εθνικού Δρυμού το 1938. Χαρακτηρίζεται από τεράστια οικολογική, αισθητική και ιστορική αξία.

Στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης οι προστατευόμενες περιοχές θα επανεξετασθούν και οι σχετικές λίστες θα επικαιροποιηθούν βάσει των νέων δεδομένων που έχουν τυχόν προκύψει.

4. ΚΥΡΙΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΝΕΡΟΥ

4.1 Διαθέσιμοι πόροι

Η υδρολογική λεκάνη του ποταμού Πηνειού καταλαμβάνει περισσότερο από το 70% της έκτασης του υδατικού διαμερίσματος της Θεσσαλίας. Το υπόλοιπο της έκτασης καταλαμβάνεται από μικρές σχετικά λεκάνες, κυρίως στο Νομό Μαγνησίας.

Οι διαθέσιμοι πόροι για ικανοποίηση της ζήτησης των διαφορετικών χρήσεων είναι επιφανειακοί και υπόγειοι. Οι επιφανειακοί πόροι αφορούν την εκμετάλλευση της ροής των ποταμών. Αυτή επιτυγχάνεται είτε με την άμεση υδροληψία από τους ποταμούς, πολλές φορές με την κατασκευή πρόχειρων αναχωμάτων, είτε με την κατασκευή φραγμάτων ταμίευσης όπως το φράγμα του Σμοκόβου. Ιδιαίτερη περίπτωση αποτελεί η λίμνη Πλαστήρα. Το δυναμικό της λίμνης προστίθεται στους πόρους της Θεσσαλίας, όμως αποτελεί τμήμα της λεκάνης του Αχελώου. Σύντομα, στους διαθέσιμους επιφανειακούς πόρους θα ενταχθεί και η λίμνη Κάρλα.

Η συνολική μέση ετήσια ροή σε όλους τους ποταμούς της Θεσσαλίας είναι 3.540 εκατομμύρια (ή 3,54 δισεκατομμύρια) κυβικά μέτρα. Από αυτά, τα 3.325 εκατομμύρια αντιστοιχούν στον Πηνειό. Συγχρόνως, θα πρέπει να προστεθούν και 130 εκατομμύρια ανά έτος από τη λίμνη Πλαστήρα. Βέβαια, ένα μόνο ποσοστό από αυτές τις ποσότητες είναι διαθέσιμο για χρήση. Αυτό συμβαίνει σε κάποιο βαθμό επειδή μέρος των ποσοτήτων είναι διάσπαρτο σε δευτερεύοντες ποταμούς και ρέματα και κυρίως, επειδή το κατά πολύ μεγαλύτερο ποσοστό των ποσοτήτων αυτών εμφανίζονται την υγρή περίοδο του έτους, ενώ η μεγάλη ζήτηση αφορά στους καλοκαιρινούς μήνες.

Η εκμετάλλευση των υπόγειων πόρων πραγματοποιείται με έναν πολύ μεγάλο αριθμό γεωτρήσεων (περί τις 30.000-33.000), με βάση το Σχέδιο Διαχείρισης, και την υδρομάστευση πολλών πηγών (π.χ. Μάτι Τυρνάβου, πολλές μικροπηγές). Στα πλαίσια της 1ης αναθεώρησης θα αξιολογηθούν τόσο τα αποτελέσματα του ΕΜΣΥ όσο και της πιλοτικής απογραφής που έχει πραγματοποιήσει το ΙΓΜΕ για την πιο ακριβή προσέγγιση του αριθμού των γεωτρήσεων.

Εκτιμάται ότι από το σύνολο των υπόγειων υδατικών συστημάτων όλου του υδατικού διαμερίσματος αντλήθηκαν το 2007, για την κάλυψη αναγκών, περί τα $860 \times 10^6 \text{ m}^3$ νερού. Στις δύο πεδινές εκτάσεις της Θεσσαλίας εκτιμάται ότι αντλήθηκαν περί τα $95-100 \times 10^6 \text{ m}^3$ νερού από τα μόνιμα γεωλογικά αποθέματα, υποβαθμίζοντας περαιτέρω την ποσοτική κατάσταση των υπόγειων σωμάτων με βάση τα αποτελέσματα στο πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης. Στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξετασθούν οι ποσότητες αυτές. Πέραν της υπερεκμετάλλευσης των πεδινών υδάτινων σωμάτων, πλην της ζώνης Τρικάλων-Καλαμπάκας, σε καθεστώς υπερεκμετάλλευσης βρίσκεται και το σύστημα Αλμυρού, όπως επίσης και τα καρστικά περιφερειακά υδάτινα σώματα Φυλλήιου-Ορφανών, Εκκάρας-Βελεσιωτών και Ναρθακίου-Βρυσίων στα οποία έχει επέλθει σημαντική μείωση των μόνιμων αποθεμάτων.

Στην πραγματικότητα, ο διαχωρισμός των υδάτινων πόρων σε επιφανειακούς και υπόγειους δεν είναι τόσο σαφής όσο φαίνεται αρχικά. Όταν η ροή των ποταμών εισέρχεται από την ορεινή ζώνη στην πεδινή, σημαντικό μέρος της εισχωρεί στο χονδρόκοκκο υλικό της κοίτης εμπλουτίζοντας τα υπόγεια νερά. Εφόσον τα υπόγεια αυτά νερά δεν υπεραντληθούν, επανατροφοδοτούν τους ποταμούς σε χαμηλότερα τμήματα της πεδιάδας. Σύμφωνα με την παραπάνω στενή σχέση, η

απόληψη νερού από φράγματα στην ορεινή ζώνη είναι δυνατόν να μειώνει τον εμπλουτισμό του υπόγειου νερού, χαρακτηριστικό παράδειγμα το φράγμα Σμοκόβου με την μείωση της τροφοδοσίας του κώνου του Σοφαδίτη και κατ' επέκταση των υπόγειων υδροφοριών, ενώ αντίστοιχα η υπεράντληση στα πεδινά τμήματα να μειώνει τη ροή στους ποταμούς, στους οποίους κατέληγε η φυσική εκφόρτιση των υδροφορέων. Επιπλέον, η υδρομάστευση από πηγές που τροφοδοτούν τους ποταμούς, επίσης μειώνει την επιφανειακή ροή.

4.2 Ζήτηση νερού

Οι χρήσεις νερού διακρίνονται στην ύδρευση και τον τουρισμό, που αφορούν πόσιμο νερό, την άρδευση, την κτηνοτροφία και τη βιομηχανία. Η σημαντικότερη ζήτηση αντιστοιχεί στις αρδεύσεις και, κατά δεύτερο λόγο, στο πόσιμο νερό. Οι ζητήσεις της βιομηχανίας και της κτηνοτροφίας είναι πολύ μικρότερες. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι εκτιμήσεις για τη ζήτηση νερού στο Υδατικό Διαμέρισμα της Θεσσαλίας με βάση τα αποτελέσματα στο πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης. Στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξετασθούν οι ποσότητες αυτές:

Πίνακας 4-1 Ετήσια ζήτηση νερού στο ΥΔ Θεσσαλίας

Χρήση	Ετήσια ζήτηση σε εκατομμύρια κυβικά μέτρα
Άρδευση για το σύνολο των αρδεύσιμων εκτάσεων	2.000
Άρδευση για τις εκτάσεις που αρδεύτηκαν το 2007	1.200
Πόσιμο νερό (ύδρευση και τουρισμός)	91
Κτηνοτροφία	13
Βιομηχανία	17,6

Σχετικά με την άρδευση, παρουσιάζονται δύο μεγέθη. Το πρώτο αφορά τις δηλωμένες αρδεύσιμες εκτάσεις, και απεικονίζει τη μέγιστη αρδευτική ζήτηση. Το δεύτερο αντιστοιχεί στις εκτάσεις και καλλιέργειες που δηλώθηκε (το 2007) ότι αρδεύτηκαν. Η ποσότητα αυτή είναι μειωμένη, τόσο για λόγους δημογραφικούς και οικονομικούς όσο και λόγω έλλειψης οικονομικά εκμεταλλεύσιμων υδατινών πόρων (ιδιαίτερα λόγω της ανάγκης άντλησης από μεγάλα βάθη).

Επιπλέον των παραπάνω χρήσεων, εξαιρετικά σημαντική είναι η απαίτηση σε νερό για τη διατήρηση και βελτίωση του περιβάλλοντος. Οι απαιτήσεις αφορούν τόσο τα επιφανειακά νερά για την προστασία ή και βελτίωση των οικοσυστημάτων των ποταμών και λιμνών όσο και τα υπόγεια με στόχο τη διατήρηση μιας καλής, από πλευράς ποσοτικής και ποιοτικής, κατάστασης.

Να σημειωθεί ότι οι απαιτήσεις για το περιβάλλον είναι πολύ σύνθετες για να εκφραστούν σαν μία ποσότητα ζήτησης ανά έτος. Τα οικοσυστήματα των ποταμών, για παράδειγμα, απαιτούν τόσο μία διακύμανση της ροής μέσα στο έτος όσο και την εξασφάλιση μιας ελάχιστης ροής τους καλοκαιρινούς μήνες. Τα λιμναία οικοσυστήματα εξαρτώνται από τη διατήρηση μιας ελάχιστης στάθμης και από τους ρυθμούς διακύμανσης της στάθμης. Η διερεύνηση, συνεπώς, του κατά πόσον και με ποιες προϋποθέσεις καλύπτονται οι απαιτήσεις του περιβάλλοντος γίνεται με σύνθετα κριτήρια.

5. ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΝΕΡΩΝ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

5.1 Ποσοτική Διαχείριση Υπογείων Νερών

Η εκμετάλλευση των υπογείων υδροφοριών (υπόγεια υδατικά συστήματα) στη Θεσσαλία άρχισε στα τέλη της δεκαετίας του '60 αρχές της δεκαετίας του '70.

Μέχρι τότε οι απολήψιμες ποσότητες του υπόγειου νερού γινόταν μόνο στις πεδινές εκτάσεις μέσω πηγαδιών που εκμεταλλεύονταν τον ανώτερο (λεγόμενο φρεάτιο) υδροφόρο ορίζοντα. Οι απολήψιμες ποσότητες ήταν πολύ μικρές, το πρώτο διάστημα, και ένα τμήμα του επιφανειακού υδροφορέα αποστραγγίζονταν μέσω των αποστραγγιστικών τάφρων. Λίγες ήταν τότε οι βαθιές γεωτρήσεις στον Θεσσαλικό κάμπο.

Με τις υδρογεωλογικές μελέτες που άρχισαν στις αρχές της δεκαετίας του '70 από το ΙΓΜΕ και το Υπουργείο Γεωργίας στις πεδινές εκτάσεις έγινε γνωστό ότι σε βαθύτερα στρώματα υπήρχαν σημαντικές ποσότητες υπόγειου νερού που μπορούν να αντληθούν.

Την περίοδο εκείνη άρχισε η κατασκευή στην αρχή των κρατικών γεωτρήσεων και στη συνέχεια των ιδιωτικών. Εκτιμάται ότι σήμερα με βάση το Σχέδιο Διαχείρισης, στους τέσσερις νομούς της Θεσσαλίας και σε τμήμα του Νομού Φθιώτιδος που ανήκει στο υδατικό διαμέρισμα της Θεσσαλίας αναπτύσσονται περί τις 30.000-33.000 γεωτρήσεις από τις οποίες οι 1700 περίπου είναι κρατικές. Στα πλαίσια της 1ης αναθεώρησης θα αξιολογηθούν τόσο τα αποτελέσματα του ΕΜΣΥ όσο και της πιλοτικής απογραφής που έχει πραγματοποιήσει το ΙΓΜΕ για την πιο ακριβή προσέγγιση του αριθμού των γεωτρήσεων.

Οι υπόγειες υδροφορίες (τα υπόγεια υδατικά συστήματα) που αναπτύσσονται στη Θεσσαλία μπορούν να διαχωριστούν σε δύο κύριες ομάδες που το χαρακτηριστικό τους είναι η ευκολία ή όχι της φυσικής τους τροφοδοσίας.

Τα υπόγεια σώματα που αναπτύσσονται σε χαλαρά υλικά κροκάλων, χαλίκων και άμμων όπως αυτά στην ΒΔ περίμετρο των δύο πεδινών εκτάσεων (περιοχή Καλαμπάκας – Τρικάλων και Τιταρήσιου – Λάρισας) και στα ανθρακικά βραχώδη υλικά (καρστικά συστήματα ασβεστόλιθων και μαρμάρων) επαναπληρώνουν με ευκολία, εξαιτίας της περατότητας τους, τις αντλούμενες ποσότητες σε ετήσια βάση. Αντιθέτως στις περιπτώσεις εκείνες που τα αδρόκοκκα χαλαρά υλικά εναλλάσσονται με αργιλικά υλικά η επαναπλήρωση των αντλούμενων ποσοτήτων είναι δύσκολη και πλέον μακροχρόνια.

Κάθε υπόγειο υδατικό σύστημα είναι ένα φυσικό σύστημα που χαρακτηρίζεται από τη μέση ετήσια τροφοδοσία του και την μέση ετήσια εκφόρτιση του. Η εκφόρτιση του κάθε σώματος γίνεται είτε μέσω πηγών, είτε στις κοίτες των ποταμών, είτε υπόγεια στη θάλασσα όταν είναι δίπλα σε αυτή, είτε τροφοδοτώντας διπλανούς υδροφορείς.

Η μέση ετήσια τροφοδοσία του κάθε σώματος (τα λεγόμενα ρυθμιστικά ανανεώσιμα αποθέματα) ουσιαστικά είναι ίση με τη μέση ετήσια εκφόρτιση του. Οι απολήψεις μέσω γεωτρήσεων απλώς αναρρυθμίζουν χρονικά την εκφόρτιση του κάθε σώματος στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει ουδεμία έξωθεν επέμβαση του ανθρώπου. Για το λόγο αυτό παλαιότερα υπήρχαν οι μεγάλες πηγές εντός της πεδιάδας οι οποίες με την αύξηση των εκμεταλλεύσεων (αντλήσεων) σιγά – σιγά είχαν πιο περιοδική

εμφάνιση ενώ οι ελώδεις εκτάσεις σε συνδυασμό με τις αποστραγγίσεις περιορίστηκαν. Το ίδιο καθεστώς ισχύει και με τις καρστικές πηγές που είτε μειώθηκε η παροχή τους είτε εξαφανίστηκαν.

Το κρίσιμο στοιχείο εδώ είναι να υπάρχει μια ισορροπία μεταξύ της τροφοδοσίας (νερό βροχής, διηθήσεις ποταμών) και των εκφορτίσεων (μαζί και των αντλήσεων). Η ισορροπία ενός υπόγειου υδάτινου σώματος αναπαριστάτε ανάγλυφα από τα δεδομένα μετρήσεων της υπόγειας στάθμης.

Το θετικό του Υδατικού Διαμερίσματος της Θεσσαλίας είναι το γεγονός ότι υπάρχουν δεδομένα παρακολούθησης της υπόγειας στάθμης από τις αρχές της δεκαετίας του '70 για ένα μεγάλο αριθμό γεωτρήσεων. Η αξιολόγηση των δεδομένων αυτών πιστοποιεί την έντονη υπερεκμετάλλευση κάποιων εκ των υπογείων υδατικών συστημάτων.

Στην περίπτωση που η ισορροπία αυτή διαταράσσεται και οι αντλήσεις υπερβαίνουν τις ποσότητες της μέσης τροφοδοσίας (των ρυθμιστικών αποθεμάτων) αρχίζει η άντληση των λεγόμενων μόνιμων αποθεμάτων. Τα λεγόμενα μόνιμα ή γεωλογικά αποθέματα είναι οι ποσότητες εκείνες που δεν συμμετέχουν στον ετήσιο κύκλο τροφοδοσίας και εκφόρτισης του συστήματος και ο συνολικό τους όγκος εξαρτάται πρωτίστως από την γεωμετρία του υδροφορέα. Τα μόνιμα γεωλογικά αποθέματα θα πρέπει να θεωρούνται ως στρατηγικά αποθέματα της περιοχής και να χρησιμοποιούνται μόνο σε έκτακτες καταστάσεις ξηρασίας.

Στην περίπτωση που σε ετήσια βάση αντλεί κανείς από τα μόνιμα γεωλογικά αποθέματα οδηγείται μαθηματικώς στην εξάντληση τους με δεδομένο ότι αυτά δεν είναι απεριόριστα.

Η επαναπλήρωση των μόνιμων αποθεμάτων πραγματοποιείται ανάλογα με το είδος του συστήματος είτε εύκολα είτε δύσκολα και συνδέεται με τους αντίστοιχους ρυθμούς τροφοδοσίας του συστήματος.

Στο επίπεδο του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας σε καθεστώς υπερεκμετάλλευσης βρίσκονται τα παρακάτω υπόγεια σώματα:

- GR0800030 Σύστημα πεδιάδας Νοτιοδυτικής Θεσσαλίας
- GR0800080 Σύστημα Φυλληΐου – Ορφανών
- GR0800100 Σύστημα Εκκάρας – Βελεσιωτών
- GR0800110 Σύστημα Λάρισας – Κάρλας
- GR0800130 Σύστημα Ταουσάνης – Καλού νερού
- GR0800140 Σύστημα Αλμυρού
- GR0800180 Σύστημα Ναρθακίου – Βρυσίων
- GR0800220 Σύστημα κώνου Τιταρήσιου
- GR0800260 Σύστημα υδροφοριών Μακρυχωρίου – Συκουρίου

Στην περίπτωση του υδάτινου σώματος Αλμυρού η υπερεκμετάλλευση συνοδεύεται από έντονη υφαλμύριση λόγω διείσδυσης της θάλασσας.

Από τα ανωτέρω σώματα τα σώματα Φυλληΐου – Ορφανών, Εκκάρας – Βελεσιωτών και Ναρθακίου – Βρυσίων αναφέρονται σε βραχύδη καρστικό υδροφορέα. Τα σώματα αυτά έχουν φθάσει σήμερα στα όρια παντελούς στέρησης.

Αντίστοιχα από τα συστήματα Νοτιοδυτικής Θεσσαλίας, Λάρισας-Κάρλας, Ταουσάνης-Καλού Νερού και Μακρυχωρίου-Συκουρίου και δευτερευόντως του Κώνου Τιταρήσιου, που το καθεστώς δεν είναι έντονο, αντλούνται ετησίως περί τα $95-100 \times 10^6 \text{ m}^3$ από τα μόνιμα γεωλογικά αποθέματα. Στα πλαίσια της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξετασθούν τα αποτελέσματα αυτά.

5.2 Απολήψεις Νερού από Ποτάμια και Λίμνες

Η εξέταση των ισοζυγίων της Θεσσαλίας έχει οδηγήσει στα παρακάτω συμπεράσματα:

- Το σημερινό καθεστώς εκμετάλλευσης των υδάτινων πόρων στη Θεσσαλία έχει οδηγήσει σε υπεραντλήσεις των υπογείων νερών, έτσι ώστε εκτός από τους ανανεώσιμους πόρους να μειώνονται και τα μόνιμα υπόγεια αποθέματα. Λόγω της στενής σχέσης μεταξύ υπόγειων και επιφανειακών νερών οι υπεραντλήσεις αυτές έχουν ως επίπτωση και τη μείωση της επιφανειακής ροής.
- Οι απαιτήσεις του περιβάλλοντος δεν καλύπτονται σε ό,τι αφορά τόσο στα υπόγεια νερά όσο και στα επιφανειακά. Στα τελευταία, ιδιαίτερα έντονη είναι η ανεπάρκεια θερινής ροής για τη συντήρηση υγίων οικοσυστημάτων.
- Η αρδευτική κατανάλωση είναι μικρότερη από τη ζήτηση. Αιτία είναι το μεγάλο κόστος σε περιοχές όπου η άντληση πρέπει να γίνει από μεγάλα βάθη λόγω της μείωσης των υπόγειων αποθεμάτων. Το αποτέλεσμα είναι η μη άρδευση ή η ελλειμματική άρδευση παραγωγικών εκτάσεων.

Γενικά, στη Θεσσαλία εκτιμάται ότι, υπό τις σημερινές συνθήκες διαθεσιμότητας πόρων, δεν είναι δυνατόν να διατεθούν οι αναγκαίες ποσότητες νερού για την κάλυψη της αρδευτικής ζήτησης χωρίς μεγάλες απολήψεις επιφανειακών και υπόγειων νερών, τα οποία οδηγούν στην επιδείνωση της κατάστασης των σωμάτων και στη μη επίτευξη των στόχων της Οδηγίας.

Στη συνέχεια της ενότητας συνοψίζονται ανά Περιφερειακή Ενότητα τα σημαντικότερα θέματα που εντοπίστηκαν σε σχέση με τις επιπτώσεις των απολήψεων στους ποταμούς και τις λίμνες του υδατικού διαμερίσματος.

Περιφερειακή Ενότητα Τρικάλων

Οι ποταμοί που εντοπίστηκαν στην Περιφερειακή Ενότητα Τρικάλων και εκτιμάται ότι υφίστανται μέτρια απόληψη, δηλαδή απόληψη περίπου ίση ή ελαφρώς μεγαλύτερη από το 1/3 της ροής του ποταμού κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος - Σεπτέμβριος), είναι οι ακόλουθοι, με κατεύθυνση από δυτικά προς ανατολικά:

- Το τμήμα χαμηλά στην πεδιάδα του π. Πορταϊκού, λίγο πριν τη συμβολή του με τον π. Πηνειό.
- Το τμήμα του π. Πηνειού, λίγο πριν τη συμβολή του με τον π. Πορταϊκό.
- Το τελευταίο τμήμα του π. Νεοχωρίτη (χαμηλά στην πεδιάδα) αμέσως πριν τη συμβολή με τον π. Ληθαίο.

Ομοίως, οι ποταμοί που εκτιμάται ότι υφίστανται υψηλή απόληψη, δηλαδή μεγαλύτερη του 50% της ροής του ποταμού κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος - Σεπτέμβριος) είναι οι ακόλουθοι, με κατεύθυνση από δυτικά προς ανατολικά:

- Το τμήμα του π. Ληθαίου από το ύψος της πόλης των Τρικάλων έως τη συμβολή του με τον π. Πηνειό.
- Το τμήμα του π. Πηνειού αμέσως πριν τη συμβολή του με τον π. Ληθαίο (δηλαδή αμέσως πριν τη γνωστή θέση μέτρησης παροχών «Αλή Εφέντη»).

Περιφερειακή Ενότητα Καρδίτσας

Η Περιφερειακή Ενότητα Καρδίτσας αποτελεί το δεύτερο μεγαλύτερο καταναλωτή αρδευτικού νερού στη Θεσσαλία. Όλοι οι ποταμοί που φέρουν επιπτώσεις λόγω απολήψεων, εκτιμάται ότι υφίστανται υψηλή απόληψη, δηλαδή μεγαλύτερη του 50% της ροής του ποταμού κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος - Σεπτέμβριος) και είναι οι ακόλουθοι, με κατεύθυνση από δυτικά προς ανατολικά:

- Το τμήμα του π. Πάμισου, χαμηλά στην πεδιάδα, λίγο πριν τη συμβολή με τον π. Πηνειό.
- Ο π. Καλέντζης, από το ύψος της πόλης της Καρδίτσας έως τη συμβολή του με τον π. Ενιπέα.
- Ο π. Σοφαδίτης από το ύψος της κωμόπολης Σοφάδων έως τη συμβολή του με τον π. Ενιπέα.
- Ο π. Φαρσαλιώτης έως τη συμβολή του με τον π. Σοφαδίτη.
- Το τμήμα του π. Ενιπέα που ανήκει στο Νομό Καρδίτσας, δηλαδή λίγο πριν τη συμβολή του π. Σοφαδίτη και έως τη συμβολή του με τον π. Πηνειό.

Περιφερειακή Ενότητα Λάρισας

Η Περιφερειακή Ενότητα Λάρισας αποτελεί το μεγαλύτερο καταναλωτή αρδευτικού νερού στη Θεσσαλία και συνεπώς έχει σε μήκος και τα περισσότερα ποτάμια στη Θεσσαλία που εμφανίζουν σημαντικά μειωμένη ροή λόγω απολήψεων κατά τους καλοκαιρινούς μήνες.

Οι ποταμοί που εκτιμάται ότι υφίστανται μέτρια απόληψη, δηλαδή απόληψη περίπου ίση ή ελαφρώς μεγαλύτερη από το 1/3 της ροής του ποταμού κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος - Σεπτέμβριος), είναι οι ακόλουθοι, με κατεύθυνση από δυτικά προς ανατολικά:

- Το τμήμα του π. Ενιπέα που ανήκει στο Νομό Λάρισας μετά τη γνωστή θέση μέτρησης παροχών «Αμπέλια».
- Το πεδινό τμήμα του π. Τιταρήσιου λίγο πριν τη συμβολή του με τον π. Πηνειό.

Οι ποταμοί που εκτιμάται ότι υφίστανται υψηλή απόληψη, δηλαδή μεγαλύτερη του 50% της ροής του ποταμού κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιος - Σεπτέμβριος) είναι οι ακόλουθοι, με κατεύθυνση από δυτικά προς ανατολικά.

- Το τμήμα του π. Πηνειού που ανήκει στο Νόμο Λάρισας και εκτείνεται έως τη γνωστή θέση μέτρησης παροχών «Αμυγδαλιά».
- Το πεδινό τμήμα του ρέματος Κουσμπασανιώτικο έως τη συμβολή του με τον π. Πηνειό.
- Το πεδινό τμήμα του π. Πηνειού, που εκτείνεται μετά τη θέση «Αμυγδαλιά» έως τις εκβολές του.

Περιφερειακή Ενότητα Μαγνησίας

Στην Περιφερειακή Ενότητα Μαγνησίας, στην πεδινή περιοχή του Αλμυρού και της Ν. Αγχιάλου, τα ρέματα υφίστανται χαμηλές απολήψεις ακόμη και τους καλοκαιρινούς μήνες, ενώ σε περιοχές του Πηλίου, όπου δεν υπάρχουν οργανωμένοι ΤΟΕΒ, η άρδευση γίνεται από πηγές μέσω επιφανειακών δικτύων.

Σε ό,τι αφορά τις λίμνες που ανήκουν στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, αυτές είναι όλες τεχνητές και, κατά συνέπεια, η απόληψη νερού αποτελεί βασικό συστατικό της λειτουργικότητάς τους.

Η σημαντική ένταση της πίεσης απόληψης (μέτρια και υψηλή ένταση) στα ποτάμια και λιμναία σώματα παρατίθεται αναλυτικά ανά λεκάνη απορροής στις ακόλουθες παραγράφους. Σημειώνεται ότι στο ΥΔ Θεσσαλίας δεν εφαρμόζεται πίεση απόληψης σε παράκτια σώματα και δεν υφίστανται μεταβατικά σώματα.

5.3 Μορφολογικές Αλλοιώσεις Επιφανειακών Υδάτινων Σωμάτων

Η προστασία από τις πλημμύρες, η παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας, η ταμίευση χειμερινού νερού για άρδευση, η υδροδότηση, η ναυσιπλοΐα, η αναψυχή και άλλες σημαντικές ανθρώπινες δραστηριότητες για την ανάπτυξη στη χώρα μας, οδήγησαν στην κατασκευή πολλών διαφορετικής κλίμακας έργων τα οποία παρενέβησαν τεχνητά στις φυσικές συνθήκες των επιφανειακών και υπόγειων νερών.

Οι ανθρωπογενείς αυτές παρεμβάσεις επέφεραν όπως είναι αναμενόμενο αλλαγές υδρομορφολογικού χαρακτήρα στα υδάτινα σώματα. Σε άλλες περιπτώσεις παρενέβησαν στο χαρακτήρα του σώματος διαμορφώνοντας μια λίμνη – ταμιευτήρα στην ευρεία περιοχή ενός ποταμού, σε άλλες περιπτώσεις παρενέβησαν στα μορφολογικά χαρακτηριστικά ενός ποταμού (διευθέτηση) ή μιας ακτής (λιμενικά έργα), ενώ σε πολλές περιπτώσεις τροποποίησαν τις φυσικές παροχές νερών μέσω ταμίευσης ή/και απόληψης.

Η Οδηγία Πλαίσιο για τα Νερά χαρακτηρίζει τα υδάτινα σώματα με σημαντικές υδρομορφολογικές αλλοιώσεις ως Ιδιαίτερως Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα (ΙΤΥΣ) και τα διακρίνει από τα υπόλοιπα τόσο ως προς τους περιβαλλοντικούς στόχους, όσο και ως προς τη διαχείρισή τους. Επομένως, ένα υδάτινο σώμα το οποίο κατασκευάστηκε σε τόπο όπου προηγουμένως υφίστατο ένα άλλο υδάτινο σώμα (όπως στην περίπτωση π.χ. ενός ταμιευτήρα που δημιουργείται από ένα φράγμα στην κοίτη ενός ποταμού) χαρακτηρίζεται ως Ιδιαίτερως Τροποποιημένο Υδάτινο Σώμα.

Ως Τεχνητά Υδάτινα Σώματα (ΤΥΣ) χαρακτηρίζονται τα υδάτινα σώματα τα οποία προέκυψαν μετά από ανθρωπογενή παρέμβαση, σε τόπο όπου δεν υπήρχε πριν παρουσία νερού.

Ο περιβαλλοντικός στόχος των Ιδιαίτερως Τροποποιημένων και των Τεχνητών Υδάτινων Σωμάτων διαφέρει από αυτόν για τα φυσικά υδάτινα σώματα. Για τα υδάτινα αυτά σώματα ο περιβαλλοντικός στόχος είναι η επίτευξη του ορισθέντος «καλού οικολογικού δυναμικού» και είναι ένας οριακά λιγότερο αυστηρός περιβαλλοντικός στόχος σε σχέση με την «καλή οικολογική κατάσταση» (περιβαλλοντικός στόχος για φυσικά υδάτινα σώματα).

Τα Ιδιαίτεως Τροποποιημένα και τα Τεχνητά Υδάτινα Σώματα που προσδιορίστηκαν στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας -επειδή ο χαρακτήρας των υδάτινων αυτών σωμάτων μεταβλήθηκε ουσιαστικά λόγω υδρομορφολογικών αλλαγών από την δραστηριότητα του ανθρώπου- εξυπηρετούν κυρίως ανάγκες άρδευσης γεωργικών εκτάσεων και ύδρευσης κύριων αστικών κέντρων και μικρότερων οικισμών ή παραγωγής ενέργειας.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (ΕΛ08) προσδιορίστηκαν τελικά 8 Ιδιαίτεως Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα και 4 Τεχνητά Υδάτινα Σώματα σε σύνολο 82 υδάτινων σωμάτων όλων των κατηγοριών (ποτάμια, λίμνες, μεταβατικά και παράκτια). Αναλυτικότερα, στη λεκάνη Πηνειού (GR16) προσδιορίστηκαν:

- 3 λιμναία υδάτινα σώματα ως Ιδιαίτεως Τροποποιημένα (από τα 3 λιμναία υδάτινα σώματα της λεκάνης),
- 4 ποτάμια υδάτινα σώματα ως Ιδιαίτεως Τροποποιημένα (από τα 64 ποτάμια υδάτινα σώματα της λεκάνης) και
- 4 ποτάμια υδάτινα σώματα ως Τεχνητά (από τα 64 ποτάμια υδάτινα σώματα της λεκάνης).

Στη λεκάνη Ρεμάτων Αλμυρού - Πηλίου (GR17) προσδιορίστηκε:

- 1 παράκτιο υδάτινο σώμα ως Ιδιαίτεως Τροποποιημένο (από τα 7 παράκτια υδάτινα σώματα της λεκάνης).

Επομένως στο σύνολο του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας επί 3 λιμναίων υδάτινων σωμάτων προσδιορίστηκαν τα 3 ως ΙΤΥΣ (ποσοστό 100%), επί 72 ποτάμιων υδάτινων σωμάτων προσδιορίστηκαν τα 4 ως ΙΤΥΣ (ποσοστό 5,6%) και τα 4 ως ΤΥΣ (ποσοστό 5,6%), ενώ επί 7 παράκτιων υδάτινων σωμάτων προσδιορίστηκε το 1 ως ΙΤΥΣ (ποσοστό 14,3%).

Ποια υδάτινα σώματα προσδιορίστηκαν ως ΙΤΥΣ και ΤΥΣ;

- Όλοι οι εσωποτάμιοι ταμιευτήρες, ανεξαρτήτως μεγέθους φράγματος προσδιορίστηκαν ως Ιδιαίτεως Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει όλους τους ταμιευτήρες φραγμάτων που σχηματίζονται στη ροή του ποταμού. Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας σε αυτόν τον τύπο ανήκει ο ταμιευτήρας Σμοκόβου.
- Όλοι οι εξωποτάμιοι ταμιευτήρες σε θέση προϋφιστάμενων λιμνών προσδιορίστηκαν ως Ιδιαίτεως Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει εξωποτάμιους ταμιευτήρες, δηλ. κυρίως μεγάλες εξωποτάμιες λιμνοδεξαμενές που έχουν κατασκευαστεί σε θέση όπου προϋπήρχε λίμνη. Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας σε αυτόν τον τύπο ανήκουν οι λίμνες Κάρλας και Αργυροπουλίου.
- Τμήματα ποταμών αμέσως κάτω από μεγάλους ταμιευτήρες ή ρουφράκτες προσδιορίστηκαν ως Ιδιαίτεως Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα λόγω σημαντικής διαφοροποίησης του καθεστώτος ροής λόγω του φράγματος ή του ρουφράκτη που μεσολαβεί. Στην περίπτωση αυτή των ΙΤΥΣ ανήκουν τα εξής τμήματα ποταμών: τμήμα του ποταμού Σοφαδίτη κάτω από τον ταμιευτήρα Σμοκόβου και τμήμα του Πηνειού ποταμού ανάμεσα στον ρουφράκτη Γυρτώνης και την πόλη της Λάρισας.
- Διευθετημένα ή εγκιβωτισμένα τμήματα ποταμών προσδιορίστηκαν ως Ιδιαίτεως Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα. Στην περίπτωση αυτή των ΙΤΥΣ ανήκουν τα εξής τμήματα

ποταμών: τμήμα ποταμού Ληθαίου που διέρχεται από τον πολεοδομικό ιστό της πόλης των Τρικάλων και τμήμα Κουσμπασανιώτικου ρέματος πλησίον της πόλης της Λάρισας.

- Όρμοι και λιμάνια που έχουν υποστεί τροποποιήσεις για την εξυπηρέτηση της ναυσιπλοΐας προσδιορίστηκαν ως Ιδιαίτερως Τροποποιημένα Υδάτινα Σώματα, όπως ο όρμος Βόλου.
- Τεχνητές κοίτες ποταμών που έχουν διανοιχθεί με ανθρώπινη παρέμβαση για αντιπλημμυρικούς λόγους εκτός της κύριας κοίτης των ποταμών («ανακουφιστικές» κοίτες) προσδιορίστηκαν ως Τεχνητά Υδάτινα Σώματα, όπως η τεχνητή κοίτη του Πηνειού ποταμού περιμετρικά της πόλης της Λάρισας.
- Σημαντικές τάφροι ή διώρυγες που αποτελούν τμήμα ευρύτερων αποστραγγιστικών δικτύων και κατασκευάστηκαν από τον άνθρωπο προσδιορίστηκαν ως Τεχνητά Υδάτινα Σώματα. Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας σε αυτόν τον τύπο ανήκουν οι αποστραγγιστικές τάφροι της Κάρλας και η τάφρος Ξυνιάδας.

Σημειώνεται ότι στο πλαίσιο της τα οποία στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξετασθούν τα ιδιαίτερως τροποποιημένα υδάτινα σώματα με εφαρμογή της σχετικής μεθοδολογίας που έχει αναπτυχθεί για τον σκοπό αυτό.

5.4 Ρύπανση Επιφανειακών και Υπογείων Νερών

Στην παρούσα ενότητα παρουσιάζονται εν συντομία τα σημαντικότερα θέματα ρύπανσης των υδάτων του Υδατικού Διαμερίσματος όπως αυτά αποτυπώθηκαν στο πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης.

5.4.1 Σημειακές Πηγές Ρύπανσης

Οι σημειακές πηγές ρύπανσης των επιφανειακών υδάτινων σωμάτων, σχετίζονται με απορροές ρυπαντικών φορτίων, κυρίως από τα **αστικά υγρά απόβλητα** από οικισμούς που εξυπηρετούνται από δίκτυα αποχέτευσης και κεντρικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων, την εσταυλισμένη **κτηνοτροφία**, τη **βιομηχανία** και τους **χώρους ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων** (ΧΑΔΑ). Δευτερεύουσας σημασίας πηγές ρύπανσης είναι οι **ιχθυοκαλλιέργειες**, οι **Χώροι Υγειονομικής Ταφής** (ΧΥΤΑ) και τα **μεταλλεία – λατομεία**. Σύμφωνα με την ανάλυση πιέσεων επιπτώσεων που υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του 1ου Σχεδίου Διαχείρισης, αναγνωρίστηκαν συνοπτικά οι ακόλουθες ανθρωπογενείς πιέσεις.

Αστικά απόβλητα

Στο ΥΔ Θεσσαλίας λειτουργούν 15 ΕΕΛ (συμπεριλαμβανομένων και των ΕΕΛ που εξυπηρετούν οικισμούς κάτω των 2000 ισοδύναμων κατοίκων). Σε 4 οικισμούς Γ' Προτεραιότητας¹ κατασκευάζονται ΕΕΛ, ενώ σε 2 οικισμούς Γ' Προτεραιότητας κατασκευάζεται το δίκτυο για τη σύνδεση με τις ΕΕΛ. Συνολικά ο πληθυσμός που σήμερα εξυπηρετείται από ΕΕΛ ανέρχεται περίπου σε 440.000 ισοδύναμους κατοίκους (δηλαδή περίπου το 60%). Σημειώνεται ότι αρκετές ΕΕΛ έχουν τη δυνατότητα και επεξεργάζονται βοθρολύματα για την εξυπηρέτηση των οικισμών που δεν έχουν αποχετευτικό δίκτυο, ενώ επιπλέον ορισμένες δέχονται και βιομηχανικά υγρά απόβλητα. Όσον αφορά το βαθμό επεξεργασίας, σχεδόν όλες οι εγκαταστάσεις έχουν δευτεροβάθμια επεξεργασία με

¹ Προτεραιότητα Γ: περιλαμβάνει οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμό άνω των 2.000 κατοίκων και οι οποίοι αποχετεύουν τα λύματά τους σε «κανονικούς» (2.000<ΜΙΠ<15.000) ή «ευαίσθητους» αποδέκτες (2.000<ΜΙΠ<10.000).

απομάκρυνση αζώτου. Σε οκτώ εγκαταστάσεις γίνεται επιπλέον απομάκρυνση φωσφόρου και σε πέντε διύλιση για την περαιτέρω απομάκρυνση των αιωρούμενων στερεών. Το σύνολο των ΕΕΛ αποβάλλει σε κανονικό (μη ευαίσθητο) αποδέκτη και 2 εξ αυτών ο αποδέκτης είναι η θάλασσα. Για την παραγόμενη ιλύ, η συνήθης πρακτική διαχείρισης είναι η διάθεσή της σε ΧΥΤΑ (γεγονός που συνιστά μια μη ορθολογική διαχείριση), πλην των ΕΕΛ Λάρισας και Καρδίτσας που η ιλύς διατίθεται ως λίπασμα στη γεωργία.

Στο ΥΔ08 έχουν καταγραφεί και οικισμοί ή μέρος αυτών, στους οποίους υπάρχει κατασκευασμένο αποχετευτικό δίκτυο, το οποίο όμως δεν καταλήγει σε ΕΕΛ, αλλά απευθείας σε αποδέκτη και θεωρείται σημειακή πίεση. Οι οικισμοί αυτοί είναι 24 με συνολικό πληθυσμό της τάξης των 31.000 (ή περίπου 4% του συνολικού πληθυσμού), εκ των οποίων οι 5 είναι Γ' προτεραιότητας (Φάρσαλα, Αγιά, Βελεστίνο, Κρανέα Ελασσόνας, και Δομοκός). Στα Φάρσαλα και την Αγιά δεν έχει συνδεθεί ακόμα το σύνολο του οικισμού με την ΕΕΛ. Το Βελεστίνο αναμένεται να συνδεθεί με την ΕΕΛ Βόλου. Όσον αφορά τους άλλους 2 οικισμούς Γ' προτεραιότητας, υπάρχει αίτηση ένταξης πράξης για την κατασκευή ΕΕΛ στην Κρανέα, ενώ ήδη είναι ενταγμένη πράξη για την ΕΕΛ Δομοκού. Οι υπόλοιποι 19 οικισμοί εντάσσονται στην κατηγορία 'κάτω των 2.000 ισοδύναμων κατοίκων', για τους οποίους απαιτείται κατάλληλη επεξεργασία λυμάτων. Σχεδόν για το σύνολο των οικισμών ο αποδέκτης είναι επιφανειακός (ρέμα), πλην ορισμένων οικισμών που το δίκτυο καταλήγει σε βόθρους (Βυζίτσα, Χρυσομηλέα). Τα ρυπαντικά φορτία από τη σύνδεση σε αποχετευτικό δίκτυο που δεν καταλήγει σε ΕΕΛ, είναι ελαφρά μεγαλύτερα από τα φορτία των ΕΕΛ. Σε κάθε περίπτωση, η βασική πίεση προέρχεται από τις διάχυτες εκπομπές αστικών λυμάτων σε οικισμούς χωρίς αποχέτευση.

Βιομηχανία

Περιοχές συγκέντρωσης της μεταποίησης στη Θεσσαλία είναι η Μαγνησία και η Λάρισα (δίπολο Λάρισα – Βόλος), ιδίως για τις μεγαλύτερες μονάδες. Οι μικρομεσαίες παραγωγικές μονάδες όμως και κυρίως οι οικογενειακές που λειτουργούν σε παραδοσιακούς κλάδους είναι διάσπαρτες σε όλη τη Θεσσαλία και κυρίως στις μεγάλες αστικές συγκεντρώσεις και στους οδικούς άξονες. Ένας μεγάλος αριθμός βιομηχανιών έχει εγκατασταθεί εντός καθορισμένων βιομηχανικών περιοχών και συγκεκριμένα στις ΒΙΠΕ Λάρισας και ΒΙΠΕ Βόλου (κύριο τμήμα και παράρτημα), τη ΒΙΟ.ΠΑ. Βόλου και τη ΒΙΠΕ Καρδίτσας. Ο συνολικός κατάλογος των βιομηχανιών στο ΥΔ περιλαμβάνει 640 μονάδες, εκ των οποίων το 40% βρίσκεται εντός βιομηχανικών περιοχών και περίπου το 60% στον άξονα των καλλικρατικών Δήμων Λάρισας-Κιλελέρ- Ρήγα Φεραίου- Βόλου-Αλμυρού. Η χωρική κατανομή της βιομηχανικής δραστηριότητας σε επίπεδο λεκανών απορροής του ΥΔ παρουσιάζεται στον παρακάτω σχήμα. Συμπεριλαμβάνονται ανάμεσά τους 21 βιομηχανίες οι οποίες υπάγονται στην Οδηγία για τον Ολοκληρωμένο Έλεγχο και Πρόληψη της Ρύπανσης, γνωστές με την ονομασία «μονάδες IPPC», εκ των οποίων οι 7 βρίσκονται εντός ΒΙΠΕ. Στις μονάδες αυτές περιλαμβάνονται και οι μονάδες IPPC που κατ' ουσία δεν παράγουν υγρά απόβλητα, όπως η βιομηχανία παραγωγής τσιμέντου και οι κεραμοποιίες.

Κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις

Η κτηνοτροφία σε εσταυλισμένες εγκαταστάσεις αφορά την εκτροφή χοίρων και πουλερικών και κατά περίπτωση βοοειδών. Η εκτίμηση των πιέσεων της κτηνοτροφίας ως σημειακή πηγή ρύπανσης περιλαμβάνει τις μεγάλες σχετικά μονάδες και συγκεκριμένα εκείνες που υπάγονται στην κατηγορία δραστηριοτήτων Α2 της ΚΥΑ 15393/2332/5-8-2002, όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 3698 /26-9-2008 περί ρυθμίσεων θεμάτων κτηνοτροφίας. Οι υπόλοιπες μονάδες αντιμετωπίζονται ως διάχυτη

εκπομπή (βλ. σχετική παράγραφο). Στο ΥΔ Θεσσαλίας συγκεντρώνονται 43 οργανωμένες κτηνοτροφικές μονάδες, εκ των οποίων το 65% είναι μονάδες εκτροφής βοοειδών σε στεγασμένους χώρους.

Ιχθυοκαλλιέργειες

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας δεν απαντάται σημαντικός αριθμός ιχθυοκαλλιεργειών. Στην περιοχή είναι εγκατεστημένες 3 μονάδες αλμυρού νερού και 7 μονάδες γλυκού νερού. Σχεδόν το σύνολο των μονάδων γλυκού νερού απαντάται στο Νομό Τρικάλων.

Χώροι Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (ΧΥΤΑ)

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (ΥΔ08) καταγράφονται τέσσερις (4) ΧΥΤΑ σε λειτουργία (Λάρισας, Τρικάλων, Βόλου και Αργαλαστής). Εξ αυτών ο ΧΥΤΑ της Λάρισας εξυπηρετεί όλο το νομό, ο ΧΥΤΑ Τρικάλων εξυπηρετεί τους Νομούς Τρικάλων και Καρδίτσας, ο ΧΥΤΑ Βόλου εξυπηρετεί το μεγαλύτερο μέρος της ηπειρωτικής Μαγνησίας και ο ΧΥΤΑ Αργαλαστής λειτούργησε σχετικά πρόσφατα και εξυπηρετεί μεγάλο μέρος του Πηλίου. Τα επεξεργασμένα στραγγίσματα των ΧΥΤΑ Λάρισας, Τρικάλων και Βόλου, οδηγούνται στις αντίστοιχες ΕΕΛ, ενώ του ΧΥΤΑ Αργαλαστής ανακυκλοφορούν στο ΧΥΤΑ μετά την επεξεργασία. Πρακτικά, με την προϋπόθεση ορθής λειτουργίας, δε δημιουργούνται πιέσεις στα υδάτινα σώματα από τους εν λόγω ΧΥΤΑ.

5.4.2 Διάχυτες Πηγές Ρύπανσης

Οι μη σημειακές ή διάχυτες πηγές ρύπανσης των επιφανειακών υδατινών σωμάτων, σχετίζονται με απορροές ρυπαντικών φορτίων, κυρίως θρεπτικών από την αγροτική δραστηριότητα, την κτηνοτροφία και τα αστικά υγρά απόβλητα από οικισμούς που δεν εξυπηρετούνται από δίκτυα αποχέτευσης και κεντρικές εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων.

Η ποσοτικοποίηση των πιέσεων βασίζεται στη μέθοδο των συντελεστών εξαγωγής ρυπαντικών φορτίων ανάλογα με τη δραστηριότητα. Η μέθοδος των συντελεστών εξαγωγής εκτιμά το συνολικό ετήσιο ρυπαντικό φορτίο που απορρέει στη λεκάνη απορροής ενός επιφανειακού υδατινού σώματος, συναρτήσει διαφόρων παραγόντων, οι οποίοι εμφανίζονται ως διάχυτες πηγές ρύπανσης. Η μαθηματική προσέγγιση αφορά στη σύνθεση δεδομένων που αφορούν στη χωρική κατανομή των χρήσεων γης και των εφαρμοζόμενων λιπάνσεων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, στο πλήθος και στην κατανομή της κτηνοτροφίας και στην είσοδο θρεπτικών ή άλλων στοιχείων. Έτσι, οι συντελεστές εξαγωγής συσχετίζουν την ποσότητα των ρύπων με τη μονάδα έκτασης των επιμέρους χρήσεων γης, με τον αριθμό των ζώων που περιλαμβάνεται σε συγκεκριμένου τύπου κτηνοτροφική δραστηριότητα ή τον αστικό πληθυσμό μιας περιοχής. Συναξιολογώντας τις ποσοτικές εκτιμήσεις για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού προκύπτει το συμπέρασμα ότι οι επιφανειακές απορροές από τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και την κτηνοτροφία συνεισφέρουν σημαντικά στα ρυπαντικά φορτία. Ειδικότερα, το οργανικό φορτίο και το φορτίο αζώτου λόγω της κτηνοτροφικής δραστηριότητας είναι πάνω από το 90% και 60% αντίστοιχα, ενώ μεγαλύτερη είναι η επίδραση του φορτίου φωσφόρου λόγω της γεωργικής δραστηριότητας (περίπου 70%).

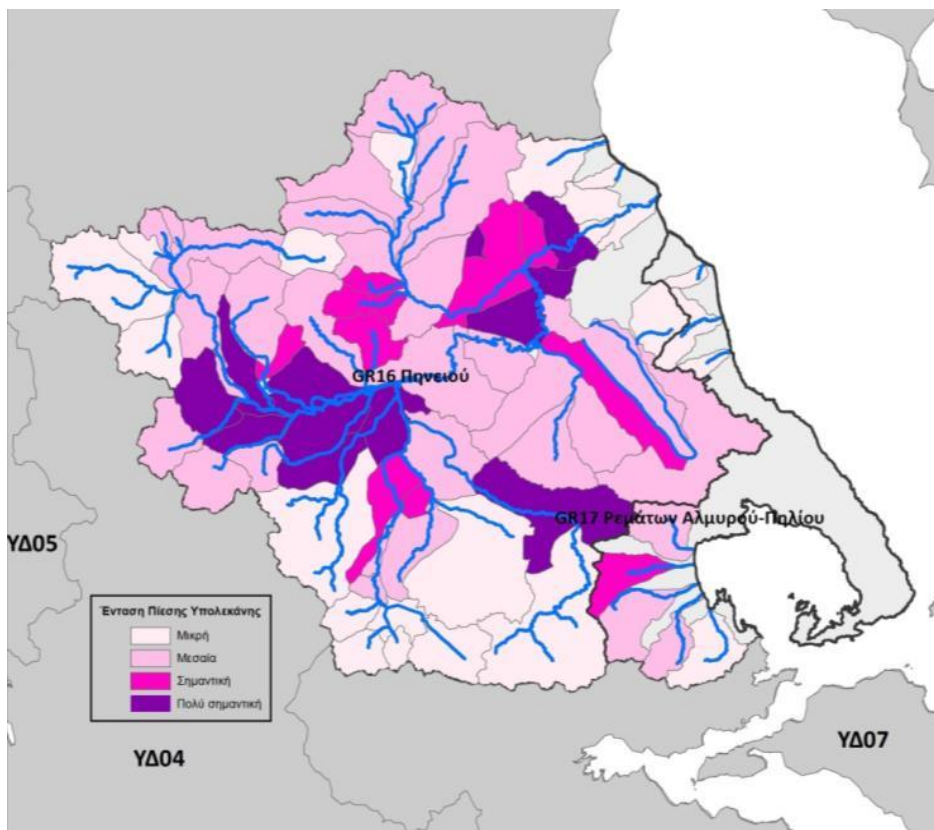
Η σημασία και η ένταση της πίεσης ως αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τις διάχυτες πηγές ρύπανσης, μπορεί να συσχετισθεί με την συνεισφορά των ρυπαντικών φορτίων σε όρους συγκέντρωσης (mg/l), η οποία ισοδυναμεί με τη συγκέντρωση που μεταφέρεται στα υδάτινα

σώματα μέσω της επιφανειακής απορροής της αντίστοιχης υπολεκάνης. Ως δείκτης σημαντικής πίεσης μπορεί καταρχήν να οριστεί το κατώφλι των 10 mg BOD/l, 10 mg N/l και 1 mg P/l τιμές που αντιστοιχούν σε ποιότητα εκροής τριτοβάθμιας επεξεργασίας λυμάτων, κατάλληλων για απεριόριστη επαναχρησιμοποίηση (ΚΥΑ Αριθμ. οικ.145116/2011, ΦΕΚ 354B/2011).

Για το Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, οι εκτιμώμενες συγκεντρώσεις θρεπτικών στις απορροές των υπολεκανών, παρουσιάζονται στον σχετικό χάρτη, με κατάλληλη χρωματική ένδειξη της έντασης της πίεσης που προκαλείται εν δυνάμει από τις επιφανειακές απορροές, σύμφωνα με τα ακόλουθα:

Πίνακας 5-1 Ένταση πίεσης από διάχυτες πηγές ρύπανσης στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας

Χρωματική ένδειξη	Ένταση πίεσης	BOD (mg/l)	N (mg/l)	P (mg/l)
	Πολύ σημαντική	>10	>10	>1
	Σημαντική	Όταν δύο από τα τρία κριτήρια δεν πετυχαίνουν τις οριακές τιμές		
	Μεσαία	Όταν ένα από τα τρία κριτήρια δεν πετυχαίνουν τις οριακές τιμές		
	Μικρή	<10	<10	<1

Εικόνα 5-1 Ένταση πίεσης από διάχυτες πηγές ρύπανσης στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας

Αξίζει να σημειωθεί πως η συκέντρωση του οργανικού φορτίου οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στην κτηνοτροφική δραστηριότητα, του αζώτου μοιράζεται μεταξύ της γεωργίας και της κτηνοτροφίας και του φωσφόρου σε μεγαλύτερο βαθμό στην γεωργία.

Οι περιοχές που επηρεάζονται σε μεγαλύτερο βαθμό από τις διάχυτες πηγές ρύπανσης εντοπίζονται στην Λεκάνη του Πηνειού (Πηνειός, Ενιπέας, Καλέντζης, Ληθαίος, Πάμισος, Μέγα Ρέμα, Δυτική Κοίτη Τρικάλων Σοφαδίτης, τάφρος 7Τ, Φαρσαλιώτης) και στην Λεκάνη Αλμυρού-Πηλίου (Ξεριάς Αλμυρού, Χολόρεμμα, Πλατανόρεμμα).

5.4.3 Επιπτώσεις στα Επιφανειακά Νερά

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ και το Προεδρικό Διάταγμα 51/2007, βασικό περιβαλλοντικό στόχο αποτελεί η επίτευξη καλής κατάστασης (οικολογικής και χημικής) των υδάτων. Προοίμιο της τελικής κατάταξης των υδάτων αποτελεί ο εντοπισμός και η εκτίμηση των πιέσεων, δηλαδή των σημαντικών πηγών ρύπανσης και η αξιολόγηση των επιπτώσεών τους στα υδάτινα σώματα, με στόχο την αναγνώριση των υδάτων που ενδέχεται να μην επιτύχουν τους περιβαλλοντικούς στόχους.

Το σύνολο των ρύπων που περιέχονται σε υγρά απόβλητα μπορούν να διακριθούν, ανάλογα με την προέλευσή τους και τις επιπτώσεις που προκαλούν στους υδάτινους αποδέκτες, σε συμβατικούς ρύπους (όπως οργανική ύλη, αμμωνιακά, νιτρικά και φωσφορικά άλατα), μη συμβατικούς ρύπους (κυρίως τοξικές ουσίες) και παθογόνους μικροοργανισμούς (με βασική προέλευση στα περιττώματα ανθρώπων και ζώων).

Οι δυσμενείς επιπτώσεις της ρύπανσης του νερού μπορεί να είναι οικολογικές, αισθητικές ή υγιεινολογικές. Στην πρώτη περίπτωση οι ρύποι προκαλούν δυσμενείς μεταβολές στα υδατικά οικοσυστήματα. Στη δεύτερη περίπτωση η ρύπανση γίνεται αιτία δυσάρεστων οσμών, χρωματισμού ή θολότητας του υδάτινου σώματος (θάλασσας, λίμνης, ποταμού) πράγμα που εμποδίζει τη χρήση του για σκοπούς αναψυχής. Κατά την υγιεινολογική ρύπανση το νερό γίνεται φορέας παθογένειας και τοξικότητας για τον άνθρωπο και τα ζώα που χρησιμοποιούν το ίδιο (πόση, κολύμβηση) ή τους υδρόβιους οργανισμούς για τροφή.

Η εκτίμηση των επιπτώσεων στα υδάτινα σώματα του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας, έγινε λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα από την καταγραφή και ποσοτικοποίηση των πηγών ρύπανσης και καθορίζοντας για κάθε κατηγορία πίεσης, κριτήρια έντασης αυτής (π.χ. βιομηχανικές μονάδες, ιχθυοκαλλιέργειες, κτηνοτροφικές μονάδες, φόρτιση φορτίου φωσφόρου από επιφανειακές απορροές σε λίμνες, ποσοστό κάλυψης αστικής περιοχής ή καλλιεργήσιμων εκτάσεων, συγκέντρωση οργανικού φορτίου και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές κλπ.). Από το σύνολο των 18 κριτηρίων που εφαρμόστηκαν, η ομάδα αυτών που επιλέχθηκε ως πιο αντιπροσωπευτική για την εκτίμηση του κινδύνου μη επίτευξης των στόχων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ για τα υδάτινα σώματα αποτελείται από τα ακόλουθα κριτήρια:

1. Αριθμός βιομηχανικών μονάδων σχετιζόμενες με απορρίψεις ουσιών προτεραιότητας
2. Αριθμός βιομηχανικών μονάδων σχετιζόμενες με απορρίψεις άλλων ουσιών
3. Κτηνοτροφικές μονάδες
4. Ιχθυοκαλλιέργειες
5. Φόρτιση φορτίου φωσφόρου σε λίμνες/ταμιευτήρες (από επιφανειακές απορροές)
6. Συγκεντρώσεις οργανικού άνθρακα και θρεπτικών στις επιφανειακές απορροές

Βάσει των κριτηρίων αυτών προέκυψε ο τελικός χαρακτηρισμός της πίεσης ανά υπολεκάνη (υψηλή, μέση, χαμηλή).

Οι εκτιμήσεις αυτές δεν αντανακλούν την τρέχουσα ποιότητα ή την κατάσταση του ΥΣ, αλλά την πιθανότητα να πετύχει ή μη τους περιβαλλοντικούς στόχους, ως αποτέλεσμα των πιέσεων που ασκούνται σε αυτό.

Τα κύρια επιφανειακά ύδατα, τα οποία δέχονται σημαντικές πιέσεις από τις ανθρωπογενείς δραστηριότητες των περιοχών επιρροής τους, είναι τα ακόλουθα:

Πίνακας 5-2 Κύρια επιφανειακά ύδατα με σημαντικές πιέσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες

	ΑΣΤΙΚΑ ΛΥΜΑΤΑ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ	ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙ Α	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΙΧΘΥΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ
1Τ		•		•	
7Τ		•	•	•	
ΑΛΜΥΡΟΣ Π.		•	•		
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	•	•	•	•	
ΔΥΤΙΚΗ ΚΟΙΤΗ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		•		•	
ΕΛΑΣΣΟΝΙΤΙΚΟΣ Π.		•	•	•	
ΕΝΙΠΕΥΣ Π.		•	•	•	
ΚΑΛΕΝΤΖΗΣ Π.	•	•	•	•	
ΚΑΡΚΑΤΣΕΛΙ Ρ.		•	•	•	
ΚΟΥΣΜΠΑΣΑΝΙΩΤΙΚΟ Ρ.		•	•	•	
ΛΑΧΑΝΟΡΡΕΜΑ		•	•	•	
ΛΗΘΑΙΟΣ Π.	•	•	•	•	
ΛΙΑΝΟΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.		•	•	•	
ΜΑΚΡΥΡΕΜΜΑ		•		•	
ΜΑΛΑΚΑΣΙΩΤΙΚΟ Ρ.		•			•
ΜΕΓΑ ΡΕΜΑ		•	•	•	
ΝΕΟΧΩΡΙΤΗΣ Π.		•		•	
ΞΕΡΙΑΣ ΑΛΜΥΡΟΥ Ρ.		•	•	•	
ΞΗΡΟΡΕΜΜΑ Ρ.		•			
ΠΑΜΙΣΟΣ Π.		•	•	•	
ΠΗΝΕΙΟΣ Π.	•	•	•	•	•
ΠΛΑΤΑΝΟΡΕΜΜΑ Ρ.		•		•	
ΠΟΡΤΑΙΚΟΣ Π.		•	•	•	•
ΡΕΜΑ		•		•	
ΣΜΟΛΙΩΤΙΚΟ Ρ.			•	•	
ΣΟΦΑΔΙΤΗΣ Π.		•		•	
ΤΕΧΝΗΤΗ ΛΙΜΝΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΙΟΥ		•		•	
ΤΕΧΝΗΤΗ ΛΙΜΝΗ ΚΑΡΛΑΣ		•	•	•	
ΦΑΡΣΑΛΙΩΤΗΣ Π.		•		•	
ΧΟΛΟΡΕΜΜΑ		•		•	

5.4.4 Επιπτώσεις στα Υπόγεια Νερά

Τα υπερκείμενα στρώματα που καλύπτουν τα υπόγεια υδατικά συστήματα δημιουργούν συνήθως ένα φυσικό μέσο απορρύπανσης των ρύπων που κατευθύνονται προς την υπόγεια υδροφορία. Η διαδικασία αυτή της απορρύπανσης είναι φυσική και σχετίζεται με την ίδια σύσταση των υλικών και ιδιαίτερα των λεπτόκοκκων άμμων και αργίλων. Η συνεχής όμως επιβάρυνση του εδάφους μέσω των

διάχυτων και σημειακών πηγών ρύπανσης έχει ως αποτέλεσμα τον επηρεασμό της χημικής κατάστασης των υπογείων υδάτινων σωμάτων.

Η κύρια πηγή ρύπανσης ιδιαίτερα στα εκτεταμένα πεδινά συστήματα είναι οι καλλιέργειες μέσω των λιπάνσεων και δευτερευόντως τα αστικά λύματα στην περίπτωση μη ύπαρξης εγκαταστάσεων επεξεργασίας. Και στις δύο περιπτώσεις παρατηρούνται αυξημένες συγκεντρώσεις NO₃ και υψηλές τιμές αγωγιμότητας χλωριόντων για τα λύματα. Στα ανοιχτά στη θάλασσα υπόγεια υδατικά συστήματα μια επιπλέον παράμετρος που συντελεί στην ποιοτική υποβάθμιση τους αποτελεί η θαλάσσια διείσδυση που οφείλεται στις υπεραντλήσεις. Σε κάποια από τα υδάτινα σώματα παρατηρούνται υψηλές τιμές χλωριόντων που δεν οφείλονται σε υπεραντλήσεις αλλά σε φυσικά – γεωλογικά αίτια.

Κάποια από τα υπόγεια υδατικά συστήματα έχουν χαρακτηριστεί ως κακής χημικής κατάστασης. Τα σημεία δειγματοληψίας που παρουσιάζουν υπερβάσεις των ορίων που έχουν τεθεί για τα χημικά στοιχεία στα σώματα αυτά, κατανέμονται σε όλη την έκταση και σε σημαντικό ποσοστό. Και στα υπόλοιπα σώματα συναντώνται τοπικώς υψηλές συγκεντρώσεις ρύπων χωρίς όμως αυτές να παρουσιάζουν μια χρονική συνέχεια και ευρεία κατανομή στην επιφάνεια του σώματος.

Πίνακας 5-3 Κατάσταση των υπόγειων υδατικών συστημάτων ως προς τη ρύπανση σύμφωνα με το 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης.

A/A	ΚΩΔΙΚΟΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΡΥΠΑΝΣΗ	ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
1	GR0800010	Σύστημα Κόζιακα	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
2	GR0800020	Σύστημα Παλαιοσαμαρίνας – Βούλας	Τοπικά μόνο αυξημένη παρουσία NO ₃	Όχι	Καλή
3	GR0800030	Σύστημα πεδιάδας Νοτιοδυτικής Θεσσαλίας	Αυξημένες συγκεντρώσεις NO ₃ , SO ₄ , Cl κύρια από την αγροτική δραστηριότητα και αστικοποίηση	Όχι	Κακή
4	GR0800040	Σύστημα Σαραντάπορου	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
5	GR0800050	Σύστημα Κρανιάς – Ελασσόνας	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
6	GR0800060	Σύστημα Ποταμιάς	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
7	GR0800070	Σύστημα Δαμασίου – Τιτάνου	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
8	GR0800080	Σύστημα Φυλληΐου – Ορφανών	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
9	GR0800090	Λοφώδες σύστημα Αλμυρού – Βελεστίου	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
10	GR0800100	Σύστημα Εκκαρας – Βελεσιωτών	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
11	GR0800110	Σύστημα Λάρισας – Κάρλας	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
12	GR0800120	Σύστημα Ολύμπου – Όσσας	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
13	GR0800130	Σύστημα Ταουσάνης – Καλού νερού	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Κακή
14	GR0800140	Σύστημα Αλμυρού	Ρύπανση (NO ₃ , NH ₄), από την αγροτική δραστηριότητα και αυξημένες συγκεντρώσεις Cl λόγω φυσικών διεργασιών	Ναι	Κακή
15	GR0800150	Σύστημα Μαυροβουνίου – Κάρλας	Αυξημένες συγκεντρώσεις Cl λόγω φυσικών διεργασιών	Ναι	Καλή
16	GR0800160	Σύστημα Όρθρου	Αυξημένες συγκεντρώσεις Cl λόγω φυσικών διεργασιών	Ναι	Καλή
17	GR0800170	Συστήματα Πηλίου	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή

Α/Α	ΚΩΔΙΚΟΣ	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΡΥΠΑΝΣΗ	ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ	ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
18	GR0800180	Σύστημα Ναρθακίου – Βρυσίων	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
19	GR0800190	Σύστημα Χασιών – Αντιχασίων	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
20	GR0800200	Σύστημα Ξυνιάδος	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
21	GR0800210	Σύστημα Ελασσόνας – Τσαρίτσανης	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
22	GR0800220	Σύστημα κώνου Τιταρήσιου	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
23	GR0800230	Σύστημα κώνου Πηγειού – Πορταϊκού – Παμισού	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
24	GR0800240	Σύστημα υδροφοριών Χασιών – Φαρκαδώνας	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
25	GR0800250	Σύστημα υδροφοριών Κάτω Ολύμπου – Σαραντάπορου	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
26	GR0800260	Σύστημα υδροφοριών Μακρυχωρίου – Συκουρίου	Τοπικές επιβαρύνσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Καλή
27	GR0800270	Σύστημα υδροφοριών Μαυροβουνίου – Όσσας	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
28	GR0800280	Σύστημα υδροφοριών Νέας Αγχιάλου – Νέας Ιωνίας	Αυξημένες συγκεντρώσεις Cl λόγω φυσικών διεργασιών	Ναι	Καλή
29	GR0800290	Σύστημα υδροφοριών άνω ρου Ενιπέα	Αυξημένες συγκεντρώσεις NO ₃ λόγω αγροτικών δραστηριοτήτων	Όχι	Κακή
30	GR0800300	Σύστημα υδροφοριών Ξυνιάδας – Κέδρου	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
31	GR0800310	Σύστημα υδροφοριών Ελάτης – Ρεντίνας	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή
32	GR0800320	Σύστημα υδροφοριών Μαλακασιώτικου ρέματος	Δεν έχει πρόβλημα	Όχι	Καλή

Τα ανωτέρω στοιχεία θα επικαιροποιηθούν στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, ενώ σημειώνεται ότι θα εφαρμοστεί ενιαία μεθοδολογία εκτίμησης των πιέσεων και αξιολόγησης των επιπτώσεων, για το σύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων, η οποία έχει δημοσιοποιηθεί από την ΕΓΥ (<http://www.ypeka.gr/Default.aspx?tabid=935&language=el-GR>).

5.5 Ταξινόμηση Υδατινών Σωμάτων

5.5.1 Ταξινόμηση επιφανειακών υδατινών σωμάτων

Η συνολική κατάσταση ενός επιφανειακού υδατικού συστήματος στηρίζεται σε τέσσερις κατηγορίες μετρούμενων παραμέτρων. Αυτές είναι οι βιολογικές, οι φυσικοχημικές, οι υδρομορφολογικές και οι συγκεκριμένοι ή συνθετικοί ρύποι ή ειδικοί ρύποι. Στο Παράρτημα V της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθορίζονται οι παράμετροι σύμφωνα με τις οποίες γίνεται η αξιολόγηση των επιφανειακών συστημάτων. Οι παράμετροι διαφέρουν ανάλογα με την κατηγορία του συστήματος, δηλαδή αν πρόκειται για ποτάμιο, λιμναίο, μεταβατικό ή παράκτιο σύστημα. Αναφορικά με τα ιδιαίτερος τροποποιημένα και τεχνητά υδατικά συστήματα (ΤΥΣ/ΙΤΥΣ) προτείνεται να αξιολογούνται με βάση τις παραμέτρους της κατηγορίας φυσικού συστήματος με το οποίο προσομοιάζεται καλύτερα και χρησιμοποιείται η έννοια του καλού οικολογικού δυναμικού, αντί της καλής οικολογικής κατάστασης.

Από τα αποτελέσματα της ταξινόμησης του εγκεκριμένου Σχεδίου Διαχείρισης του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας σημειώνονται συνοπτικά τα ακόλουθα:

Ποτάμια υδάτινα σώματα

- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της οικολογικής κατάστασης, από τα **72 ποτάμια υδάτινα σώματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) δεν υπάρχει ποτάμιο υδάτινο σώμα σε υψηλή οικολογική κατάσταση / υψηλό οικολογικό δυναμικό, 13, δηλαδή ποσοστό 18,06%, βρίσκονται σε καλή οικολογική κατάσταση / καλό οικολογικό δυναμικό, 18, δηλαδή ποσοστό 25,00% βρίσκονται σε μέτρια οικολογική κατάσταση / μέτριο οικολογικό δυναμικό, 31, δηλαδή ποσοστό 43,06% βρίσκονται σε ελλιπή οικολογική κατάσταση / ελλιπές οικολογικό δυναμικό, δεν υπάρχει ποτάμιο υδάτινο σώμα σε κακή οικολογική κατάσταση / κακό οικολογικό δυναμικό 1, δηλαδή ποσοστό 1,39% σε κακή οικολογική κατάσταση / κακό οικολογικό δυναμικό και 10, δηλαδή ποσοστό 13,89% σε άγνωστη οικολογική κατάσταση / άγνωστο οικολογικό δυναμικό.
- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της χημικής κατάστασης, από τα **72 ποτάμια υδάτινα σώματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) 27, δηλαδή ποσοστό 37,5%, βρίσκονται σε καλή χημική κατάσταση, 5, δηλαδή ποσοστό 6,94%, σε κατώτερη της καλής χημική κατάσταση και 40, δηλαδή ποσοστό 55,56%, σε άγνωστη χημική κατάσταση.

Λιμναία υδάτινα σώματα

- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της οικολογικής κατάστασης, από τα **3 λιμναία υδάτινα σώματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) 1, δηλαδή ποσοστό 33,33% βρίσκεται σε μέτρια οικολογική κατάσταση / μέτριο οικολογικό δυναμικό και 2, δηλαδή ποσοστό 66,67% σε άγνωστη οικολογική κατάσταση / άγνωστο οικολογικό δυναμικό.
- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της χημικής κατάστασης, από τα **3 λιμναία υδάτινα σώματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) 1, δηλαδή ποσοστό 33,33%, βρίσκεται σε καλή χημική κατάσταση και 2, δηλαδή ποσοστό 66,67%, σε άγνωστη χημική κατάσταση.

Παράκτια υδάτινα σώματα

- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της οικολογικής κατάστασης, από τα **7 παράκτια υδάτινα σώματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) 5, δηλαδή ποσοστό 71,43%, βρίσκονται σε υψηλή οικολογική κατάσταση / υψηλό οικολογικό δυναμικό και 2, δηλαδή ποσοστό 28,57% σε μέτρια οικολογική κατάσταση / μέτριο οικολογικό δυναμικό.
- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της χημικής κατάστασης, από τα **7 παράκτια υδάτινα σώματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) 2, δηλαδή ποσοστό 28,57%, βρίσκονται σε κατώτερη της καλής χημική κατάσταση και 5, δηλαδή ποσοστό 71,43%, σε άγνωστη χημική κατάσταση.

Στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, για την ταξινόμηση των επιφανειακών υδάτων θα εφαρμοστεί η κοινή μεθοδολογία που έχει δημοσιοποιηθεί από την ΕΓΥ (<http://www.ypeka.gr/Default.aspx?tabid=935&language=el-GR>).

5.5.2 Ταξινόμηση υπόγειων υδατικών συστημάτων

Με την Υπουργική Απόφαση 1811/2011 (ΦΕΚ 3322 Β'/2011) καθορίζονται οι ανώτερες αποδεκτές τιμές για τη συγκέντρωση συγκεκριμένων ρύπων, ομάδων ρύπων ή δεικτών ρύπανσης στα υπόγεια ύδατα που ενδέχεται να απαντούν στη φύση ή/και να είναι αποτέλεσμα ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, σε εφαρμογή της παραγράφου 2 του Άρθρου 3 της υπ. αριθ. 39626/2208/Ε130/2009 Κοινής Υπουργικής Απόφασης (Β' 2075) με στόχο την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης των συστημάτων υπόγειων υδάτων, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της ανωτέρω Απόφασης. Στα συστήματα υπογείων υδάτων εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο οι ανώτερες αποδεκτές τιμές που ορίζονται στο Παράρτημα του Άρθρου 7 (Μέρη Α και Β) της Απόφασης 1811/2011. Οι τιμές αυτές αναφέρονται σε επιτρεπτές συγκεντρώσεις και δεν αφορούν χημικές επιβαρύνσεις που οφείλονται σε αυξημένες φυσικές τιμές υποβάθρου λόγω γεωλογικών αιτιών. Στο πλαίσιο αυτό θα εφαρμοσθούν τα προβλεπόμενα στην ΚΥΑ Αριθ. 182314/1241/2016, η οποία έχει εκδοθεί σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2014/80/ΕΕ.

Σημειώνεται ότι στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) εντοπίστηκαν στο πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης, σε κάποια υπόγεια υδατικά συστήματα αυξημένες τιμές χλωριόντων (Cl⁻) που δεν οφείλονται σε ανθρωπογενείς παράγοντες, αλλά σε αυξημένες τιμές φυσικού υποβάθρου. Στα πλαίσια της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξετασθούν τόσο ως προς τον αριθμό όσο και ως προς τα όριά τους με βάση τα νέα δεδομένα του δικτύου παρακολούθησης.

- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της ποσοτικής κατάστασης, από τα **32 υπόγεια υδατικά συστήματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) 22 σε καλή ποσοτική κατάσταση και 10 σε κακή ποσοτική κατάσταση.
- Με βάση τα αποτελέσματα της ταξινόμησης της ποιοτικής κατάστασης, από τα **32 υπόγεια υδατικά συστήματα** στο Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας (EL08) 28 σε καλή ποιοτική κατάσταση και 4 σε κακή ποιοτική κατάσταση.

5.6 Περιβαλλοντικοί στόχοι και εξαιρέσεις

Στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003 και όπως αυτό προσαρμόζεται στο Προεδρικό Διάταγμα 51/2007 σχετικά με τους περιβαλλοντικούς στόχους, για την αποτελεσματική εφαρμογή των Προγραμμάτων Μέτρων που περιλαμβάνονται στα Σχέδια

Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού, λαμβάνονται τα μέτρα επίτευξης των αντίστοιχων περιβαλλοντικών στόχων και ειδικότερα:

α) για τα επιφανειακά ύδατα:

α.1) μέτρα που αποσκοπούν στην **πρόληψη της υποβάθμισης της κατάστασης όλων των συστημάτων επιφανειακών υδάτων** με την επιφύλαξη της εφαρμογής των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 4,

α.2) μέτρα που αποσκοπούν στην **προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων**, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 3 για τα τεχνητά και ιδιαιτέρως τροποποιημένα υδατικά συστήματα, **με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων το αργότερο μέχρι 23.12.2015**, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ του Π.Δ. 51/2007, με την επιφύλαξη εφαρμογής των παραγράφων 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 4,

α.3) μέτρα που αποσκοπούν στην **προστασία και αναβάθμιση όλων των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων**, με σκοπό την επίτευξη καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων, **το αργότερο μέχρι 23.12.2015**, σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ του Π.Δ. 51/2007, με την επιφύλαξη εφαρμογής των παρατάσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 4 καθώς και εφαρμογής των παραγράφων 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 4,

α.4) μέτρα με στόχο την προοδευτική **μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας**,

α.5) τα μέτρα που αναφέρονται στις ανωτέρω περιπτώσεις καθορίζονται σε αρμονία με τις διατάξεις τυχόν ισχυουσών διεθνών συνθηκών που ρυθμίζουν τα ίδια ζητήματα.

β) για τα υπόγεια ύδατα:

β.1) μέτρα ώστε να προληφθεί ή **να περιορισθεί η διοχέτευση ρύπων στα υπόγεια ύδατα και να προληφθεί η υποβάθμιση της κατάστασης όλων των υπόγειων υδάτων**, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 4 και με την επιφύλαξη του άρθρου 12 (παρ. 4, εδάφιο ι),

β.2) μέτρα **προστασίας, αναβάθμισης και αποκατάστασης όλων των υπόγειων υδάτων**, ήτοι της διασφάλισης του ισοζυγίου εισροών- εκροών (άντλησης- φυσικής ή τεχνητής ανατροφοδότησης) των υπόγειων υδάτων, λαμβανομένου υπόψη των ρυθμιστικών αποθεμάτων τους, **με στόχο την επίτευξη καλής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, το αργότερο μέχρι 23.12.2015** σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙΙ του Π.Δ. 51/2007, με την επιφύλαξη εφαρμογής των παρατάσεων που καθορίζονται στην παράγραφο 4 καθώς και εφαρμογής των παραγράφων 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 4 και με την επιφύλαξη του άρθρου 12 (παρ. 4, εδάφιο ι),

β.3) μέτρα για την **αναστροφή κάθε σημαντικής και έμμονης ανοδικής τάσης συγκέντρωσης οιοδδήποτε ρύπου**, η οποία οφείλεται σε ανθρώπινη δραστηριότητα **προκειμένου να μειωθεί προοδευτικά η ρύπανση των υπόγειων υδάτων**. Τα μέτρα για την επίτευξη της αναστροφής της τάσης εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 14, λαμβάνοντας υπόψη τα ισχύοντα πρότυπα που έχουν καθορισθεί με διατάξεις της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας με την επιφύλαξη της εφαρμογής των παραγράφων 6, 7 και 8 του άρθρου 4.

γ) για τις **προστατευόμενες περιοχές**: πρέπει να έχει επιτευχθεί συμμόρφωση με τα πρότυπα και τους στόχους του Π.Δ. 51/2007, ενώ συναξιολογούνται πρόσθετοι περιβαλλοντικοί στόχοι, οι οποίοι καθορίζονται από την ισχύουσα νομοθεσία σύμφωνα με την οποία έχουν καθοριστεί οι επιμέρους προστατευόμενες περιοχές.

Οι περιβαλλοντικοί στόχοι των επιφανειακών υδάτινων σωμάτων, εκτός του περιγραφικού χαρακτήρα που περιλαμβάνεται στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ, ποσοτικοποιούνται μέσω των οικολογικών δεικτών και προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος βάσει των οποίων γίνεται ο χαρακτηρισμός της κατάστασης των υδάτων. Στο πλαίσιο αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, θα πραγματοποιηθεί εξειδίκευση των περιβαλλοντικών όρων σε ποσοτικούς όρους, που θα είναι σε συμφωνία με τα όρια ταξινόμησης των υδατικών συστημάτων.

Αναπόσπαστο μέρος των περιβαλλοντικών στόχων, που ορίζονται στο Άρθρο 4, είναι οι εξαιρέσεις από τους περιβαλλοντικούς στόχους. Η διαδικασία των εξαιρέσεων, σύμφωνα με το ΚΚ11², αποτελεί ένα υποτμήμα της συνολικής διαδικασίας σύνταξης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ), και στοχεύει στο να δώσει μια διέξοδο στον διαχειριστή, όταν διαπιστώνεται πρόβλημα στην κατάσταση ενός υδάτινου σώματος.

Σημειώνεται ότι τα άρθρα 4.8 και 4.9 εισάγουν δύο αρχές που ισχύουν για όλες τις εξαιρέσεις:

- I. οι εξαιρέσεις για ένα υδάτινο σώμα δεν πρέπει να υπονομεύουν την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων σε άλλα υδάτινα σώματα,
- II. πρέπει να επιτυγχάνεται τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας που προβλέπεται από το ισχύον κοινοτικό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων δικαίου που πρέπει να καταργηθούν).

Οι κατηγορίες εξαιρέσεων είναι τέσσερις (4) και στην Οδηγία εκτίθενται στα άρθρα 4.4 έως και 4.7.

Σημειώνεται εδώ ότι με βάση το ΚΚ20³ έχει συμφωνηθεί ότι ο ορισμός ενός υδάτινου σώματος ως ΤΥΣ ή ΙΤΥΣ δεν συνιστά ούτε συμβατικό στόχο ούτε εξαίρεση. Τα ΤΥΣ και ΙΤΥΣ αποτελούν κατηγορίες υδάτινων σωμάτων με δική τους ταξινόμηση και δικούς τους στόχους. Συνδέονται δε με τις εξαιρέσεις στο ότι απαιτούν συγκεκριμένες κοινωνικοοικονομικές προϋποθέσεις για να έχει νόημα ο χαρακτηρισμός τους ως ΤΥΣ - ΙΤΥΣ.

Στο πλαίσιο της 1ης Αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, ο προσδιορισμός των εξαιρέσεων από τους περιβαλλοντικούς στόχους θα πραγματοποιηθεί με εφαρμογή της κοινής μεθοδολογίας που έχει δημοσιοποιηθεί από την ΕΓΥ (<http://www.ypeka.gr/Default.aspx?tabid=935&language=el-GR>).

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι εξαιρέσεις που αφορούν προγραμματιζόμενα έργα και εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 4.7 της Οδηγίας Πλαίσιο για τα Νερά θα διερευνώνται στο πλαίσιο μιας ανεξάρτητης με το Σχέδιο Διαχείρισης διαδικασίας. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής την ευθύνη

² Καθοδηγητικό Κείμενο 11, της Κοινής Στρατηγικής για την Εφαρμογή της Οδηγίας-Πλαίσιο, το οποίο σχετίζεται με την εκπόνηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών.

³ Καθοδηγητικό Κείμενο 20, της Κοινής Στρατηγικής για την Εφαρμογή της Οδηγίας-Πλαίσιο, το οποίο αναφέρεται στις εξαιρέσεις από τους περιβαλλοντικούς στόχους.

σύνταξης του σχετικού φακέλου παροχής πληροφοριών σχετικά με το προγραμματιζόμενο έργο και τεκμηρίωσης της υπαγωγής ή μη στο άρθρο 4.7 περί εξαιρέσεων θα έχει αποκλειστικά ο φορέας του έργου. Ο φάκελος θα αξιολογείται πιθανότατα από τις αρμόδιες υπηρεσίες για τη σύνταξη και εφαρμογή των Σχεδίων Διαχείρισης (Διευθύνσεις Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης, Ειδική Γραμματεία Υδάτων), στο πλαίσιο εξέτασης της σχετικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, οπότε η γνωμοδότηση της αρμόδιας υπηρεσίας θα έχει βαρύνουσα σημασία.

Η οριστικοποίηση της σχετικής διαδικασίας αναμένεται να προκύψει με τη μορφή σχετικού διοικητικού μέτρου στα Προγράμματα Μέτρων των Αναθεωρημένων Σχεδίων Διαχείρισης και να εγκριθεί με αυτά.

Σημειώνεται, τέλος, ότι στη νέα κοινή μεθοδολογία περί εξαιρέσεων που θα εφαρμοσθεί κατά την τρέχουσα αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης περιλαμβάνεται ειδική ενότητα κατευθυντήριων οδηγιών για την εφαρμογή του άρθρου 4.7 που απευθύνεται τόσο στους φορείς έργων για τη σύνταξη του σχετικού φακέλου τεκμηρίωσης όσο και στις υπηρεσίες της διοίκησης που καλούνται να αξιολογήσουν και να γνωμοδοτήσουν επί του φακέλου.

5.7 Επάρκεια και καλή ποιότητα πόσιμου νερού

Όσον αφορά προβλήματα επάρκειας και ποιότητας του πόσιμου νερού στο υδατικό διαμέρισμα Θεσσαλίας σημειώνουμε ότι τα προβλήματα εντοπίζονται σε :

1) Τεχνικά, οργανωτικά και οικονομικά προβλήματα

Μεγάλο μέρος των εξωτερικών υδραγωγείων και των εσωτερικών δικτύων ύδρευσης είναι παλαιά, έχουν συμπληρώσει ή είναι κοντά στο όριο ζωής τους και παρουσιάζουν πολύ μεγάλες διαρροές ή αδυναμία ανάληψης των απαραίτητων πιέσεων. Η αντικατάσταση αυτών των υδραγωγείων και των εσωτερικών δικτύων απαιτεί σημαντικές επενδύσεις που όμως δεν έχουν γίνει με αποτέλεσμα το επίπεδο λειτουργίας να είναι ορισμένες φορές οριακό. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα πολεοδομικά συγκροτήματα έχουν επεκταθεί χωρίς να ακολουθήσει εγκαίρως η επέκταση των δικτύων με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται αδυναμία κάλυψης της ζήτησης. Τέτοια περίπτωση είναι ενδεικτικά αυτή της Καλαμπάκας.

Τα αστικά κέντρα διαθέτουν τις ΔΕΥΑ ως οργανωμένους φορείς παροχής υπηρεσιών ύδρευσης. Οι ΔΕΥΑ εξασφαλίζουν την λειτουργία και συντήρηση των υδραγωγείων και των εσωτερικών δικτύων. Οι υπόλοιποι οικισμοί, άλλοι λιγότερο και άλλοι περισσότερο απομακρυσμένοι από τα αστικά κέντρα, εξυπηρετούνται είτε από Συνδέσμους Ύδρευσης είτε από τις Τεχνικές Υπηρεσίες των Δήμων. Τα εξωτερικά και εσωτερικά υδραγωγεία των οικισμών αυτών εκτείνονται, συχνά, σε μήκη πολλών δεκάδων χιλιομέτρων και περιλαμβάνουν μεγάλο αριθμό δεξαμενών και αντλιοστασίων. Είναι φανερό ότι η συντήρηση και λειτουργία αυτών των υδραγωγείων είναι συχνά, δύσκολη και απαιτεί οργανωτικά και οικονομικά μέσα που ορισμένες φορές δεν είναι διαθέσιμα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, προκύπτουν τοπικά προβλήματα όσον αφορά την επάρκεια αλλά και όσον αφορά την ποιότητα του πόσιμου ύδατος.

2) Προβλήματα επάρκειας των υδάτινων πόρων

α) Υπάρχουν περιπτώσεις όπου η αύξηση της ζήτησης νερού κατά την θερινή περίοδο καλύπτεται οριακά από το δυναμικό των διαθέσιμων υδάτινων πόρων χωρίς να εξασφαλίζεται απαραίτητως η

ποιότητα. Τέτοια περίπτωση συνιστά το πολεοδομικό συγκρότημα του Βόλου. Η ύδρευση του συγκροτήματος εξασφαλίζεται από πηγές του Πηλίου και γεωτρήσεις στην περιοχή Ν. Ιωνίας και Κάρλας-Βελεστίου. Ορισμένες γεωτρήσεις παρουσιάζουν προβλήματα ποιότητας λόγω υπαλμύρισης. Υπάρχει σχέδιο για ένταξη στο σύστημα υδροδότησης ορισμένων γεωτρήσεων από την περιοχή της Κάρλας οι οποίες μέχρι τώρα εξυπηρετούσαν αρδευτικές ανάγκες.

Η υπαλμύριση του καρστικού συστήματος των περιθωρίων της Κάρλας συνδέεται με φυσικά αίτια. Οι αυξήσεις των αντλούμενων ποσοτήτων βέβαια επιδεινώνουν περαιτέρω το πρόβλημα της ποιότητας.

β) Μια ξεχωριστή περίπτωση αντιμετωπίζει η κάλυψη των αναγκών του Δήμου Λάρισας. Η κάλυψη σήμερα είναι επαρκής και εξασφαλίζεται από το υπόγειο υδατικό σύστημα του Κώνου Τιταρήσιου, από το καρστικό σύστημα Δαμασίου-Τιτάνου και από το σύστημα Ταουσάνης - Καλού Νερού. Η αύξηση όμως των αναγκών σε συνδυασμό με την οριακή υπερεκμετάλλευση του συστήματος Τιταρήσιου δεν επιτρέπει ίσως την αύξηση των απολήψεων από το πεδίο αυτό γιατί έρχεται σε σύγκρουση με τις αρδευτικές ανάγκες της περιοχής. Ήδη ο Δήμος Λάρισας εξετάζει τη δυνατότητα κάλυψης των μελλοντικών αναγκών από ταμίευση επιφανειακών απορροών στη λεκάνη του Τιταρήσιου.

3) Ποιοτική περιστασιακή επιβάρυνση υπόγειων υδροφοριών λόγω ρύπανσης

Στο υδατικό διαμέρισμα της Θεσσαλίας αναπτύσσονται τέσσερα υδάτινα σώματα, τα οποία έχουν κακή χημική κατάσταση (συστήματα Νοτιοδυτικής Θεσσαλίας, Ταουσάνης-Καλού Νερού, Αλμυρού και άνω ρου Ενιπέα) και παρουσιάζουν υψηλές συγκεντρώσεις νιτρικών και χλωριόντων.

Τα συστήματα αυτά καλύπτουν τοπικές ανάγκες ύδρευσης πόλεων και κοινοτήτων με νερό πολλές φορές όχι καλής χημικής κατάστασης.

4) Ποιοτική περιστασιακή επιβάρυνση υπόγειων υδροφοριών λόγω ρύπανσης

Οι διάσπαρτες πηγές υδροληψίας του υδατικού διαμερίσματος (πηγές, γεωτρήσεις) αρκετές φορές υφίστανται ρυπάνσεις εξαιτίας της μη λήψης μέτρων στον περιβάλλοντα χώρο της υδροληψίας.

Είναι απαραίτητο να ληφθούν μέτρα προστασίας με τον καθορισμό ζωνών προστασίας γύρω από τις υδροληψίες ύδρευσης με την απαγόρευση ή τον περιορισμό δραστηριοτήτων που δυνητικά μπορεί να επιφέρουν ρύπανση του υδροφορέα.

5.8 Άλλα Ζητήματα

5.8.1 Δράσεις - Παρεμβάσεις Αξιοποίησης Υδατικών Πόρων

Η γεωγραφική ανισοκατανομή της φυσικής προσφοράς και ζήτησης νερού σε ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές, σε συνδυασμό με τη χαμηλή ανάπτυξη των επιφανειακών υδατικών πόρων της χώρας που θα μπορούσε να εξομαλύνει τη χρονική ανομοιομορφία προσφοράς και ζήτησης, έχουν ως αποτέλεσμα τόσο να μην καλύπτονται ικανοποιητικά σε διάφορες περιοχές οι υδατικές ανάγκες, όσο και να καταγράφεται, συνήθως στις ίδιες περιοχές, σημαντική υποβάθμιση επιφανειακών και υπόγειων υδάτων λόγω υπερεκμετάλλευσης.

Έτσι, στο πλαίσιο των σχεδίων διαχείρισης υδάτων εξετάζονται, σε συνδυασμό με άλλα μέτρα, εναλλακτικές προτάσεις παρεμβάσεων για την αύξηση της διαθεσιμότητας νερού (εξοικονόμηση νερού, αναβάθμιση και εκσυγχρονισμός υφιστάμενων υποδομών, επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένου νερού, εισαγωγή νέων τεχνολογιών, μεταφορά νερού σε ελλειμματικές περιοχές κλπ.) για την εξασφάλιση μακροχρόνιων και βιώσιμων λύσεων στους τομείς της ύδρευσης, της παραγωγής ανανεώσιμης ενέργειας και της γεωργίας. Όλες αυτές οι προτάσεις για νέες δράσεις και έργα θα λάβουν υπόψη τους ως εγγενές στοιχείο των υδατικών ισοζυγίων τις αναγκαίες ποσότητες νερών για την αποκατάσταση των υπόγειων και επιφανειακών νερών που δεν είναι σε θέση να πετύχουν τους περιβαλλοντικούς στόχους της Οδηγίας Πλαίσιο 2000/60/ΕΚ.

Επομένως, στο πλαίσιο των σχεδίων διαχείρισης οι νέες εναλλακτικές δράσεις και παρεμβάσεις εξετάζονται σε συνάρτηση με τους περιβαλλοντικούς στόχους των υδάτινων σωμάτων που θα επηρεάζουν, καθώς και στη βάση του κοινωνικο-οικονομικού οφέλους που θα προκύπτει από αυτές, συνεκτιμώντας και αξιολογώντας, όφελος και επίπτωση σύμφωνα με το πνεύμα και το γράμμα της Οδηγίας Πλαίσιο και εφαρμόζοντας κατευθύνσεις και μεθόδους που προκύπτουν άμεσα και έμμεσα από αυτήν.

Η γεωγραφική ανισοκατανομή της φυσικής προσφοράς και ζήτησης νερού σε ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές, σε συνδυασμό με τη χαμηλή ανάπτυξη των επιφανειακών υδατικών πόρων της χώρας που θα μπορούσε να εξομαλύνει τη χρονική ανομοιομορφία προσφοράς και ζήτησης, έχουν ως αποτέλεσμα τόσο να μην καλύπτονται ικανοποιητικά σε διάφορες περιοχές οι υδατικές ανάγκες, όσο και να καταγράφεται, συνήθως στις ίδιες περιοχές, σημαντική υποβάθμιση επιφανειακών και υπόγειων υδάτων λόγω υπερεκμετάλλευσης.

5.8.2 Οικονομική Ανάπτυξη και Διαχείριση Υδάτων

Παραδοσιακά κατά το παρελθόν, η ανάπτυξη παραγωγικών δραστηριοτήτων και η προστασία του υδατικού περιβάλλοντος αντιμετωπίζονταν ως ανταγωνιστικές δράσεις, τόσο λόγω της συνεχούς απαίτησης πολλών παραγωγικών δραστηριοτήτων για κατανάλωση σημαντικών ποσοτήτων νερού (π.χ. γεωργία) όσο και της ρύπανσης, σημειακής, ιδιαίτερα από τη βιομηχανία, αλλά και μεγάλες κτηνοτροφικές μονάδες και διάχυτης με κύριο εκφραστή τη γεωργία.

Τα θέματα αυτά έχουν τεθεί σε Ευρωπαϊκό Επίπεδο και έχουν εξεταστεί στο παρελθόν κατά το στάδιο της κατάρτισης της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής της Λισσαβόνας και της Στρατηγικής για την Αειφόρο Ανάπτυξη (ΣΑΑ) του Γκέτεμποργκ, όπως στην παρούσα φάση στο πλαίσιο της Στρατηγικής Ευρώπη 2020. Αποτέλεσμα αυτών είναι η θεσμοθέτηση ρυθμίσεων που ευνοούν την προστασία και βελτίωση των υδάτινων πόρων, δίνοντας κατευθύνσεις για βιώσιμη ανάπτυξη όλων των παραγωγικών δραστηριοτήτων.

Στο πλαίσιο αυτό, τα σχέδια διαχείρισης υδάτων θα λειτουργήσουν ως εργαλείο αξιολόγησης της εφικτότητας στρατηγικών αναπτυξιακών επιλογών σε σχέση με τα ποσοτικά, ποιοτικά και οικολογικά χαρακτηριστικά των υδάτινων σωμάτων τα οποία αναπτύσσονται στις αντίστοιχες χωρικές ενότητες. Ειδικότερα, μέσω αυτών και με βάση τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης, όπως εξειδικεύονται στην οδηγία πλαίσιο για τη διαχείριση των υδάτων (Dir. 2000/60) θα καταστεί δυνατός αφενός μεν ο έλεγχος των υφιστάμενων αναπτυξιακών επιλογών ανά χωρική ενότητα και θα προταθούν τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων και αφετέρου θα καταστεί δυνατός ο

μελλοντικός σχεδιασμός αναπτυξιακών επιλογών οι οποίες θα λαμβάνουν υπόψη πέραν των άλλων και την παράμετρο της βέλτιστης διαχείρισης των υδατικών πόρων.

5.8.3 Κλιματική Αλλαγή και Διαχείριση Υδάτων

Το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής είναι ένα πολυσύνθετο και διασυνοριακό πρόβλημα που αποδίδεται εν πολλοίς στην διαρκώς αυξανόμενη συγκέντρωση των λεγόμενων αερίων του θερμοκηπίου λόγω ανθρωπογενών δραστηριοτήτων. Οι επιπτώσεις από την αλλαγή του κλίματος σχετίζονται με την αύξηση της μέσης θερμοκρασίας, την άνοδο της στάθμης της θάλασσας, την όξυνση των ακραίων καιρικών φαινομένων, την απώλεια βιοποικιλότητας καθώς και επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία.

Η κλιματική αλλαγή εκτιμάται ότι θα επιδράσει αρνητικά στον τομέα των υδατικών πόρων, ως εξής:

- γενική μειωμένη τροφοδοσία και ανανέωση του νερού των υδροφόρων οριζόντων λόγω της μείωσης των βροχοπτώσεων και της αύξησης της εξατμισοδιαπνοής,
- αυξημένη υφαλμύριση των παράκτιων και υποθαλάσσιων υδροφόρων οριζόντων, ιδιαίτερα των καρστικών, με προέλαση του μετώπου υφαλμύρισης προς την ενδοχώρα, λόγω του μειωμένου δυναμικού της χερσαίας υδατικής φάσης εξαιτίας της μειωμένης τροφοδοσίας και της υπεράντλησης,
- αύξηση της συγκέντρωσης ρυπαντικού φορτίου στα παράκτια υδατικά σώματα και στη θάλασσα λόγω μικρότερης αραιώσης,
- ρύπανση ή αποξήρανση των παράκτιων υγροτόπων και
- επίταση του φαινομένου της ερημοποίησης λόγω υδατικού ελλείμματος και εδαφικών μεταβολών (συμπυκνώσεις, στεγανοποιήσεις κ.λπ.).

Όπως είναι προφανές η ανάγκη για επαγρύπνηση και έγκαιρη αντιμετώπιση του όλου θέματος εμφανίζεται επιτακτική. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της κατάρτισης των σχεδίων διαχείρισης υδατικών πόρων θα διαμορφωθεί σχέδιο αντιμετώπισης φαινομένων λειψυδρίας και ξηρασίας με βάση τις αρχές του προληπτικού σχεδιασμού.

6. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

Στην παρούσα ενότητα παρουσιάζονται τα κύρια στοιχεία του εγκεκριμένου, μέσω του αντίστοιχου Σχεδίου Διαχείρισης, προγράμματος μέτρων για το Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, καθώς και στοιχεία από την Ενδιάμεση Έκθεση Προόδου σχετικά με την Εφαρμογή του, που δημοσιεύθηκε τον Δεκέμβριο του 2014. Σημειώνεται ότι το πρόγραμμα μέτρων θα επανεξεταστεί στο πλαίσιο της 1^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης.

6.1 Πρόγραμμα Βασικών Μέτρων

Τα βασικά μέτρα, σύμφωνα με την παραγρ. 3 του Άρθρου 11 της Οδηγίας, αποτελούν τις στοιχειώδεις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται και περιλαμβάνουν:

- I. Μέτρα για εφαρμογή Κοινοτικής και Εθνικής Νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων, και ειδικότερα μέτρα που απαιτούνται από τις ακόλουθες Κοινοτικές Οδηγίες:
 1. Προστασία Υπόγειων Υδάτων από τη Ρύπανση και την Υποβάθμιση (Οδηγία 2006/118/ΕΚ)
 2. Ύδατα Κολύμβησης (Οδηγίες 76/160/ΕΟΚ, 2006/7/ΕΚ)
 3. Περιοχές Natura 2000 (Οδηγίες 92/43/ΕΟΚ -2009/47/ΕΚ)
 4. Πόσιμο Νερό (Οδηγίες 80/778/ΕΟΚ, 98/83/ΕΚ)
 5. Μεγάλα Ατυχήματα (Seveso) (Οδηγία 96/82/ΕΚ)
 6. Περιβαλλοντικές Επιπτώσεις από Έργα/ Δραστηριότητες (Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ, 97/11/ΕΚ)
 7. Ιλύς σταθμών καθαρισμού (Οδηγία 86/278/ΕΟΚ)
 8. Επεξεργασία Αστικών Λυμάτων (Οδηγία 91/271/ΕΟΚ)
 9. Προϊόντα Φυτοπροστασίας (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 - Οδηγία 91/414/ΕΟΚ)
 10. Προστασία από νιτρορύπανση (Οδηγία 91/676/ΕΟΚ)
 11. Πρόληψη - Έλεγχος ρύπανσης (Οδηγία 96/61/ΕΚ)
- II. Άλλες Κατηγορίες Βασικών Μέτρων:
 1. Μέτρα για εφαρμογή αρχής ανάκτησης κόστους
 2. Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού
 3. Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας (πόσιμο νερό)
 4. Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού
 5. Μέτρα για έλεγχο τεχνητού εμπλουτισμού υπόγειων Υ.Σ.
 6. Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων
 7. Μέτρα για διάχυτες πηγές απορρίψεων
 8. Μέτρα για αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση του ύδατος
 9. Μέτρα για αποτροπή της απόρριψης ρύπων απευθείας στα υπόγεια Υ.Σ.
 10. Ειδικά μέτρα για ουσίες προτεραιότητας και άλλες ουσίες

11. Μέτρα για ρύπανση από ατυχήματα/ακραία φυσικά φαινόμενα

Στη συνέχεια περιγράφονται κάθε μία από τις παραπάνω ομάδες (I και II) βασικών μέτρων.

6.1.1 Μέτρα για εφαρμογή Κοινοτικής και Εθνικής Νομοθεσίας για την προστασία των υδάτων.

Τα Μέτρα της κατηγορίας αυτής ουσιαστικά αναφέρονται στην τήρηση των προβλέψεων των σχετικών με την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος Κοινοτικών Οδηγιών. Η τήρηση των Οδηγιών αυτών αποτελεί υποχρέωση κάθε κράτους μέλους της ΕΕ δημιουργώντας ένα συνολικό πλαίσιο προστασίας του περιβάλλοντος και συνεπώς και των υδατικών πόρων. Η ενσωμάτωση των προβλέψεων των Οδηγιών αυτών στο Διαχειριστικό Σχέδιο των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος αποτελεί αυτονόητη αρχή και προϋπόθεση για την επιτυχία του σχεδίου.

Στη συνέχεια αναφέρονται οι βασικές προβλέψεις κάθε σχετικής Οδηγίας. Σε περιπτώσεις όπου διακρίνεται η δυνατότητα ενίσχυσης της συνέργειας του σχεδίου διαχείρισης προτείνονται συμπληρωματικές ενέργειες ως προγραμματιζόμενες δράσεις στο πλαίσιο κάθε Οδηγίας.

Προστασία Υπόγειων Υδάτων από τη Ρύπανση και την Υποβάθμιση (Οδηγία 2006/118/ΕΚ)

Η Οδηγία 2006/118/ΕΚ θεσπίζει ειδικά μέτρα, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) κριτήρια για την αξιολόγηση της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων, και
- β) κριτήρια για τον εντοπισμό και την αναστροφή σημαντικών και διατηρούμενων ανοδικών τάσεων και κριτήρια για τον καθορισμό σημείων εκκίνησης για την αναστροφή των τάσεων.

Η οδηγία αυτή συμπληρώνει επίσης τις διατάξεις για την πρόληψη ή τον περιορισμό της εισαγωγής ρύπων σε υπόγεια ύδατα που περιέχονται ήδη στην οδηγία 2000/60/ΕΚ και αποσκοπεί να προλάβει την υποβάθμιση της κατάστασης όλων των συστημάτων υπογείων υδάτων.

Με βάση την Οδηγία 2006/118/ΕΚ δημοσιεύθηκε η ΚΥΑ 39626/2208/Ε130/2009 για τον καθορισμό μέτρων για την προστασία των υπόγειων νερών από την ρύπανση και την υποβάθμιση (ΦΕΚ Β' 2075).

Οι προβλέψεις της Οδηγίας 2006/118/ΕΚ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος.

Υδατα Κολύμβησης (Οδηγίες 76/160/ΕΟΚ, 2006/7/ΕΚ)

Με στόχο την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας των λουομένων η Οδηγία 76/160/ΕΟΚ θέτει ποιοτικά όρια υπό την μορφή υποχρεωτικών τιμών για συγκεκριμένους μικροβιολογικούς δείκτες. Η Οδηγία αυτή αντικαταστάθηκε από την Οδηγία 2006/7/ΕΚ με βασικές τροποποιήσεις, σε σχέση με την προγενέστερη Οδηγία, που σχετίζονται με την υιοθέτηση νέων μικροβιολογικών δεικτών για την παρακολούθηση των υδάτων κολύμβησης, και με την ενσωμάτωση μιας ολιστικής προσέγγισης στη διαχείριση των υδάτων κολύμβησης, όπως αυτή απορρέει από την υποχρέωση σύνταξης ταυτοτήτων των ακτών κολύμβησης. Συγκεκριμένα το Μητρώο Ταυτοτήτων των ακτών κολύμβησης έχει ως στόχο την περιγραφή και παρουσίαση των βασικών χαρακτηριστικών των

ακτών, την αναγνώριση των πηγών ρύπανσης που ενδέχεται να επηρεάσουν την ποιότητα των νερών κολύμβησης και την αξιολόγηση του μεγέθους των επιπτώσεων.

Οι προβλέψεις της Οδηγίας 2006/7/ΕΚ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος. Ως προγραμματιζόμενες δράσεις στο πλαίσιο του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων για την εφαρμογή των προβλέψεων της Οδηγίας αναφέρονται οι ακόλουθες:

- Συνέχιση παρακολούθησης της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης σύμφωνα με την Οδηγία 2006/7/ΕΚ.

Περιοχές Natura 2000 (Οδηγίες 92/43/ΕΟΚ -2009/47/ΕΚ)

Με στόχο την προστασία της βιοποικιλότητας μέσω της διατήρησης των φυσικών οικοτόπων και της άγριας χλωρίδας και πανίδας, καθώς και τη διατήρηση όλων των ειδών πτηνών που ζουν εκ φύσεως σε άγρια κατάσταση, έχει σχεδιαστεί με βάση τις Οδηγίες 92/43/ΕΟΚ και 79/409/ΕΟΚ (όπως αυτή κωδικοποιήθηκε με την Οδηγία 2009/147/ΕΚ) ένα Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο, επονομαζόμενο «Natura 2000». Με την διαχείριση των υδάτων επιβάλλεται να προστατεύονται οι περιοχές που περιλαμβάνονται στο δίκτυο «Natura 2000» και εξαρτώνται άμεσα από το νερό (άρθρο 6 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ για τα νερά).

Το εθνικό θεσμικό πλαίσιο ενσωμάτωσης των Οδηγιών 92/43/ΕΟΚ -2009/47/ΕΚ (79/409/ΕΚ) περιλαμβάνει τις Κ.Υ.Α. 414985/1985 (ΦΕΚ 757/Β), 366599/1996 (ΦΕΚ 1188/Β), 294283/1998 (ΦΕΚ 68/Β), 33318/3028/11-12-98 (ΦΕΚ 1289/Β), 14849/853/Ε103/4-4-2008 (ΦΕΚ 645/Β), 37338/1807/Ε.103 (ΦΕΚ 1495/Β).

Οι προβλέψεις των Οδηγιών 92/43/ΕΟΚ - 2009/47/ΕΚ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος. Ως προγραμματιζόμενες δράσεις στο πλαίσιο του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων για την εφαρμογή των προβλέψεων των Οδηγιών αναφέρονται οι ακόλουθες:

- Προώθηση-ολοκλήρωση της διαδικασίας θέσπισης Σχεδίων Διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών ειδών και οικοτόπων με ειδική αναφορά σε θέματα διαχείρισης νερών, παρακολούθηση και αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης των προστατευτέων αντικειμένων (οικοτόπων-ειδών) στις περιοχές του δικτύου Natura, συσχέτιση των αποτελεσμάτων με τα αποτελέσματα της ταξινόμησης και τις πιέσεις των ΥΣ και πρόβλεψη τυχόν νέων μέτρων συνδυαστικού χαρακτήρα στις επόμενες διαχειριστικές περιόδους.
- Παρακολούθηση/αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης των εξαρτώμενων από το νερό οικοτόπων και ειδών στις περιοχές του δικτύου Natura 2000.

Πόσιμο Νερό (Οδηγίες 80/778/ΕΟΚ, 98/83/ΕΚ, 2015/1787/ΕΕ)

Η Οδηγία 80/778/ΕΟΚ καθόριζε τις απαιτήσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται η ποιότητα του πόσιμου νερού και αναθεωρήθηκε με την Οδηγία 98/83/ΕΚ, η οποία αποσκοπεί στην προστασία της υγείας του κοινού με την καθιέρωση κριτηρίων υγιεινής και καθαριότητας στα οποία πρέπει να ανταποκρίνεται το πόσιμο νερό στην Κοινότητα ανεξάρτητα από την προέλευσή του (εξαιρουμένων των φυσικών μεταλλικών νερών και των θεραπευτικών νερών).

Οι προβλέψεις των Οδηγιών 80/778/ΕΟΚ - 98/83/ΕΚ, ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος, ενώ θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι πιο πρόσφατες προβλέψεις της Οδηγίας 2015/1787 της 6ης Οκτωβρίου 2015 με την οποία τροποποιούνται τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 98/83/ΕΚ.

Μεγάλα Ατυχήματα (Seveso) (Οδηγία 96/82/ΕΚ)

Με την Οδηγία 82/501/ΕΚ (Seveso) καθορίστηκαν μέτρα και περιορισμοί για την αντιμετώπιση των κινδύνων από ατυχήματα μεγάλης έκτασης (πυρκαγιές, εκρήξεις, διαρροές τοξικών και επικινδύνων αερίων σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις). Η Οδηγία 2003/105/ΕΚ (Seveso II), με την οποία αναθεωρήθηκε/τροποποιήθηκε η προηγούμενη Οδηγία, αποσκοπεί στην πρόληψη των μεγάλων ατυχημάτων και τον περιορισμό των συνεπειών τους στον άνθρωπο και το περιβάλλον, ενώ η πιο πρόσφατη εκδοχή για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και για την τροποποίηση και στη συνέχεια την κατάργηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου εκδόθηκε το 2012 με την Οδηγία 2012/18/ΕΕ (SEVESO III). Εφαρμόζεται σε εγκαταστάσεις όπου υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες σε τέτοιες ποσότητες που ξεπερνούν ορισμένα κρίσιμα όρια. Επομένως με την Οδηγία αυτή εξετάζονται πέραν των βιομηχανικών εγκαταστάσεων, χώροι όπου κατά οιαδήποτε έννοια υπάρχουν επικίνδυνες ουσίες (εφόσον ξεπερνούν ορισμένη κρίσιμη ποσότητα).

Ως προγραμματιζόμενες δράσεις στο πλαίσιο του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων για την εφαρμογή των προβλέψεων της Οδηγίας αναφέρονται οι ακόλουθες:

- Ενδυνάμωση του μηχανισμού επιθεώρησης των εγκαταστάσεων Seveso από τις αρμόδιες αρχές.
- Επικαιροποίηση των σχετικών εκθέσεων και εσωτερικών σχεδίων των εγκαταστάσεων Seveso.
- Ολοκλήρωση των εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης και διενέργεια δοκιμών των υφιστάμενων σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

Περιβαλλοντικές Επιπτώσεις από Έργα/ Δραστηριότητες (Οδηγίες 85/337/ΕΟΚ, 97/11/ΕΚ)

Η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ αποβλέπει στην προστασία του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής, εξασφαλίζοντας εκ παραλλήλου τη σύγκλιση των εθνικών νομοθεσιών των Κρατών Μελών της Ένωσης όσον αφορά στην εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στα δημόσια και ιδιωτικά έργα. Η Οδηγία αυτή έχει τροποποιηθεί μέχρι σήμερα με τις Οδηγίες 97/11/ΕΚ, 2003/35/ΕΚ και 2009/31/ΕΚ.

Οι προβλέψεις των Οδηγιών 85/337/ΕΟΚ, 97/11/ΕΚ, ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος. Ως προγραμματιζόμενες δράσεις στο πλαίσιο του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων για την εφαρμογή των προβλέψεων των Οδηγιών αναφέρονται οι ακόλουθες:

- Στην Υπ. Απόφαση που προβλέπει το άρθρο 11 του Ν. 4014/2011 (περιεχόμενα φακέλου της ΜΠΕ ανά υποκατηγορία έργου ή δραστηριότητας), να περιλαμβάνονται: Εκπομπές ρύπων ανά κατηγορία, Υπολογισμός των επιπτώσεων λόγω ρύπανσης στα Υ.Σ. που έχουν ορισθεί στα

Σχέδια Διαχείρισης και σύγκριση των συγκεντρώσεων αυτών με τα ΠΠΠ, Υποχρέωση κατάρτισης προγράμματος παρακολούθησης και σύνταξης ετήσιων εκθέσεων παρακολούθησης, Συστηματική υποβολή των αποτελεσμάτων των ετήσιων εκθέσεων στις οικείες Διευθύνσεις Υδάτων.

Ιλύς σταθμών καθαρισμού (Οδηγία 86/278/ΕΟΚ)

Στόχος της Οδηγίας είναι η κανονιστική ρύθμιση της χρήσης της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία ώστε να αποφεύγονται τυχόν επιβλαβείς επιπτώσεις στο έδαφος, τη βλάστηση, τα ζώα και τον άνθρωπο, ενθαρρύνοντας παράλληλα την ορθή χρήση της.

Η ενσωμάτωση της Οδηγίας πραγματοποιήθηκε το 1991 με την έκδοση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης 80568/4225/91 (ΦΕΚ 641 Β/7-08-1991).

Οι προβλέψεις της Οδηγίας Οδηγία 86/278/ΕΟΚ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος. Ως προγραμματιζόμενες δράσεις στο πλαίσιο του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων για την εφαρμογή των προβλέψεων της Οδηγίας αναφέρονται οι ακόλουθες:

- Προώθηση και υλοποίηση έργων διαχείρισης και ασφαλούς διάθεσης ιλύος.
- Κατάρτιση Κ.Υ.Α. σχετικά με μέτρα, όρους και διαδικασίες για τη χρησιμοποίηση της ιλύος που προέρχεται από επεξεργασία οικιακών και αστικών λυμάτων καθώς και ορισμένων υγρών αποβλήτων, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 86/278/ΕΟΚ και σε αντικατάσταση της Κ.Υ.Α. 80568/4225/1991 και προώθηση δράσεων σχετικών με την ασφαλή διάθεση της επεξεργασμένης ιλύος.

Επεξεργασία Αστικών Λυμάτων (Οδηγία 91/271/ΕΟΚ)

Στόχος της Οδηγίας είναι η προστασία του περιβάλλοντος από τις αρνητικές επιπτώσεις που προκαλεί η διάθεση ανεπεξέργαστων ή ανεπαρκώς επεξεργασμένων αστικών λυμάτων και των παραπροϊόντων τους (ιλύς), ορίζοντας την ελάχιστη αναγκαία τεχνική υποδομή (δίκτυα αποχέτευσης και Εγκαταστάσεις Επεξεργασίας Λυμάτων) που πρέπει να διαθέτουν οι οικισμοί ανάλογα με τον ισοδύναμο πληθυσμό τους και τον αποδέκτη των επεξεργασμένων λυμάτων.

Οι προβλέψεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος. Ως προγραμματιζόμενες δράσεις στο πλαίσιο του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων για την εφαρμογή των προβλέψεων της Οδηγίας αναφέρονται οι ακόλουθες:

- Ολοκλήρωση των αναγκαίων έργων επεξεργασίας υγρών αποβλήτων και αποχετευτικών δικτύων για την πλήρη συμμόρφωση με τα προβλεπόμενα στην Οδηγία 91/271/ΕΟΚ.

A/A	Περιγραφή	Εκτιμώμενος χρονικός ορίζοντας υλοποίησης με βάση τις απαιτήσεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ
1	Αναβάθμιση ΕΕΛ Λάρισας με βιολογική και χημική απομάκρυνση φωσφόρου	7 έτη από την επίσημη αναγνώριση των προτεινόμενων ευαίσθητων περιοχών με ΦΕΚ
2	Αναβάθμιση ΕΕΛ Τυρνάβου με βιολογική και χημική απομάκρυνση φωσφόρου	
3	Αναβάθμιση ΕΕΛ Φαρσάλων με βιολογική και χημική απομάκρυνση φωσφόρου	
4	Αναβάθμιση ΕΕΛ Γιαννούλης με βιολογική και χημική απομάκρυνση φωσφόρου	

- Επιπλέον σε προτεραιότητα είναι και η καταγραφή και δρομολόγηση των έργων επεξεργασίας των οικισμών <2000 ΜΙΠ με αποχετευτικό δίκτυο χωρίς ΕΕΛ που βρίσκονται εντός των νέων ευαίσθητων περιοχών. Ενδεικτικά άλλα όχι περιοριστικά είναι οι οικισμοί Αρτεσιανό του Δ. Καρδίτσας και Μικρό Βουνό του Δ. Κιλελέρ, καθώς και οι οικισμοί Πυργετός, Ραψάνη και Αμπελάκια του Δ. Τεμπών.

Οι προβλέψεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος.

Προϊόντα Φυτοπροστασίας (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 - Οδηγία 91/414/ΕΟΚ)

Η Οδηγία 91/414/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το ΠΔ 115/1997 “για την έγκριση, διάθεση στην αγορά και έλεγχο φυτοπροστατευτικών προϊόντων σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου όπως έχει συμπληρωθεί”. Η λήψη των αναγκαίων συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού 1107/2009 καθώς και η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των διατάξεων της Οδηγίας 2009/128/ΕΚ έγινε με το Ν.4036/2012 «Διάθεση γεωργικών φαρμάκων στην αγορά, ορθολογική χρήση αυτών και συναφείς διατάξεις». Βάσει του Ν.4036/2012 η Διεύθυνση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑ&Τ) ορίζεται ως Συντονιστική Εθνική Αρχή (ΣΕΑ) για την εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού 1107/2009 και της Οδηγίας 2009/128/ΕΚ. Για τη διάθεση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά απαιτείται άδεια από τη ΣΕΑ. Μεταξύ άλλων η ΣΕΑ εξασφαλίζει τη θέσπιση κατάλληλων μέτρων για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και των παροχών πόσιμου νερού από τις επιπτώσεις των γεωργικών φαρμάκων. Τα εν λόγω μέτρα είναι ενισχυτικά και συμβατά με τις σχετικές διατάξεις του Ν. 3199/2003, ο οποίος ενσωματώνει την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, και τον Κανονισμό 1107/2009.

Προστασία από Νιτρορύπανση (Οδηγία 91/676/ΕΟΚ)

Επειδή ως κύρια αιτία της ρύπανσης των υδάτων από νιτρικά θεωρούνται οι γεωργοκτηνοτροφικές δραστηριότητες. Η Οδηγία αποσκοπεί στη μείωση της ρύπανσης των υδάτων που προκαλείται έμμεσα ή άμεσα από νιτρικά ιόντα γεωργικής προέλευσης και στην πρόληψη της περαιτέρω ρύπανσης αυτού του είδους. Ο εντοπισμός των περιοχών ξηράς στις οποίες απορρέουν ύδατα που υφίστανται ρύπανση από αζωτούχες ενώσεις -ευπρόσβλητες ζώνες- είναι το απαραίτητο πρώτο στάδιο, το οποίο ακολουθείται από την κατάρτιση και εφαρμογή κατάλληλων προγραμμάτων δράσης με στόχο τη μείωση της ρύπανσης, τα οποία περιλαμβάνουν τους κώδικες γεωργικής πρακτικής και επιπλέον καθορίζουν κανόνες σχετικούς με τον περιορισμό της εφαρμοζόμενης ποσότητας

λιπάσματος βάσει εδαφολογικών, κλιματικών, βροχομετρικών, αρδευτικών συνθηκών, τη χρήση του εδάφους και των γεωργικών πρακτικών, καθώς και βάσει της ισορροπίας μεταξύ των προβλεπόμενων αναγκών των καλλιεργειών σε άζωτο και της ποσότητας αζώτου που διατίθενται για τις καλλιεργείες από το έδαφος και από τη λίπανση.

Οι προβλέψεις της Οδηγίας 91/676/ΕΟΚ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος.

Πρόληψη - Έλεγχος ρύπανσης (Οδηγίες 96/61/ΕΚ, 2008/1/ΕΚ, 2010/75/ΕΕ)

Σκοπός των Οδηγιών είναι η ολοκληρωμένη προσέγγιση του ελέγχου της ρύπανσης που προκαλούν ορισμένες ρυπογόνες δραστηριότητες, με έμφαση στην πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή δημιουργίας των ρύπων, ώστε να αποφεύγονται οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα και οι απορρίψεις στα νερά και το έδαφος ή, όταν αυτό δεν είναι εφικτό, να ελαχιστοποιούνται προκειμένου να επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του (IPPC).

Οι προβλέψεις των Οδηγιών 96/61/ΕΚ, 2008/1/ΕΚ, 2010/75/ΕΕ ενσωματώνονται πλήρως στην διαδικασία εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και στο Σχέδιο Διαχείρισης των Υδάτων του υδατικού διαμερίσματος.

6.1.2 Άλλες Κατηγορίες Βασικών Μέτρων:

Οι κατηγορίες αυτές βασικών μέτρων σχετίζονται με τις βασικές αρχές της Κοινοτικής και Εθνικής νομοθεσίας για τη διαχείριση των νερών. Τα βασικά μέτρα της Ομάδας αυτής σχετίζονται με την οριζόντια εφαρμογή δράσεων σε ομάδες, συνήθως, υδάτινων σωμάτων με σκοπό την επίτευξη ή την διατήρηση της καλής κατάστασης σε αυτά. Τα μέτρα της Ομάδας αυτής διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

1. Μέτρα για εφαρμογή αρχής ανάκτησης κόστους
2. Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού
3. Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας (πόσιμο νερό)
4. Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού
5. Μέτρα για έλεγχο τεχνητού εμπλουτισμού υπόγειων Υ.Σ.
6. Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων
7. Μέτρα για διάχυτες πηγές απορρίψεων
8. Μέτρα για αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση του ύδατος
9. Μέτρα για αποτροπή της απόρριψης ρύπων απευθείας στα υπόγεια Υ.Σ.
10. Ειδικά μέτρα για ουσίες προτεραιότητας και άλλες ουσίες
11. Μέτρα για ρύπανση από ατυχήματα/ακραία φυσικά φαινόμενα

Στη συνέχεια παρουσιάζεται συγκεντρωτικός πίνακας 8-1 με τα εν ισχύ βασικά της Ομάδας αυτής μέτρα του προγράμματος μέτρων του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας και τις αντίστοιχες κατηγορίες μέτρων.

Στον Πίνακα παρουσιάζονται στοιχεία από την Ενδιάμεση Έκθεση Προόδου σχετικά με την Εφαρμογή του προγράμματος μέτρων του Σχεδίου διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (EL08) και την κατάσταση προόδου, που δημοσιεύθηκε τον Δεκέμβριο του 2014.

Πίνακας 6-1 Συγκεντρωτικός πίνακας Βασικών Μέτρων Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (Απόφαση 909 της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, ΦΕΚ 2561/Β/25-9-2014)

Κωδικός	Ονομασία	Κατηγορία	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08B060	Αναδιοργάνωση /Εξορθολογισμός του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας φορέων διαχείρισης συλλογικών δικτύων άρδευσης	Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού	ΥΠΑΑΤ, ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Ολοκληρώθηκε η πρόταση αναδιαμόρφωσης του πλαισίου και βρίσκεται στο στάδιο διαβούλευσης με τις συναρμόδιες υπηρεσίες
WD08B340	Ανάπτυξη εξειδικευμένων εργαλείων για την Ορθολογική Χρήση Λιπασμάτων και Νερού στις ευπρόσβλητες ζώνες νιτρορύπανση της 91/676/ΕΟΚ.	Μέτρα για διάχυτες πηγές απορρίψεων	ΥΠΑΑΤ	ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Αφορά σε προκαταρκτική εκτίμηση του κόστους το οποίο θα επαναπροσδιοριστεί στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων που έχει συσταθεί (βλ Ενότητα Β της παρούσας). Έχουν γίνει οι κατάλληλες ενέργειες για την εξασφάλιση της χρηματοδότησης από το ΠΑΑ.
WD08B210	Απαγόρευση κατασκευής νέων υδροληπτικών έργων υπόγειων υδάτων (γεωτρήσεις, πηγάδια κ.λπ.) για νέες χρήσεις νερού καθώς και της επέκτασης αδειών υφιστάμενων χρήσεων νερού: <ul style="list-style-type: none"> • Σε περιοχές ΥΓΣ με κακή ποσοτική κατάσταση • Εντός των ζωνών των συλλογικών αρδευτικών δικτύων 	Μέτρα ελέγχου απόληξης επιφανειακού και υπόγειου νερού	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Ισχύει με την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εφαρμόζεται μέσω της έκδοσης αδειών χρήσης νερού
WD08B180	Δημιουργία ενιαίου μητρώου αδειοδοτημένων απολήψεων νερού μέσα από τη διαδικασία έκδοσης αδειών χρήσης νερού.	Μέτρα ελέγχου απόληξης επιφανειακού και υπόγειου νερού	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Με την 145026/10.01.2014 ΚΥΑ συστάθηκε το Εθνικό Μητρώο Σημείων Υδροληψίας (ΕΜΣΥ). Το ΕΜΣΥ είναι ηλεκτρονικό μητρώο, το οποίο αναπτύσσεται και τηρείται στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων με τη μορφή συστήματος βάσης γεωχωρικών δεδομένων και υπηρεσιών.
WD08B370	Δημιουργία Ενιαίου Μητρώου περιοχών διάθεσης επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων, είτε μέσω άρδευσης είτε μέσω τεχνητού εμπλουτισμού	Μέτρα για αποτροπή της απόρριψης ρύπων απευθείας στα υπόγεια Υ.Σ.	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ /ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Απαιτείται τεχνική υποστήριξη για την διαμόρφωση του. Η ΕΓΥ έχει δρομολογήσει τις κατάλληλες ενέργειες για την χρηματοδότηση τους

Κωδικός	Όνομασία	Κατηγορία	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
	(ΦΕΚ354/Β/08.03.2011).					
WD08B310	Δημιουργία θεσμικού πλαισίου αδειοδότησης βυτιοφόρων οχημάτων μεταφοράς λυμάτων.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΥΠ.Υ.ΜΕ.ΔΙ.	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	η ΕΓΥ επεξεργάζεται τα σχετικά τεχνικά θέματα σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία με σκοπό την κατάρτιση προσχεδίου έκδοσης ΚΥΑ
WD08B300	Διαμόρφωση κανονιστικού πλαισίου/κατευθύνσεων για την παρακολούθηση της ποιότητας νερού στις μονάδες υδατοκαλλιεργειών.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΥΠΑΑΤ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ολοκληρωθεί η τεχνική επεξεργασία από Ειδική Ομάδα Εργασίας που έχει συσταθεί και καταρτίζεται το προσχέδιο της απαιτούμενης Διοικητικής Πράξης
WD08B220	Διερεύνηση των συνθηκών εφαρμογής τεχνητών εμπλουτισμών υπόγειων υδροφόρων συστημάτων, ως μέσο ποσοτικής ενίσχυσης και ποιοτικής προστασίας των ΥΥΣ.	Μέτρα για έλεγχο τεχνητού εμπλουτισμού υπόγειων Υ.Σ.	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΔΗΜΟΙ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Αφορά σε προκαταρκτική εκτίμηση του κόστους της μελέτης από την οποία θα προκύψει και το απαιτούμενο κόστος για τα έργα. Η Ομάδα εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων που έχει συσταθεί επεξεργάζεται τα διαθέσιμα στοιχεία για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων. Έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση τους από το ΠΕΠ
WD08B120	Δράσεις εκσυγχρονισμού της λειτουργίας των δικτύων ύδρευσης των μεγάλων πολεοδομικών συγκροτημάτων του ΥΔ. Έλεγχοι Διαρροών.	Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (πόσιμο νερό)	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΔΗΜΟΙ/ΔΕΥΑ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ, ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Αναφέρεται ο συνολικός προϋπολογισμός των έργων που υλοποιούνται με βάση στοιχεία του 1ου Εξαμήνου 2014
WD08B290	Εκσυγχρονισμός εθνικής νομοθεσίας περί διαχείρισης λυμάτων και βιομηχανικών αποβλήτων.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ολοκληρωθεί η επεξεργασία των σχετικών τεχνικών θεμάτων από την ΕΓΥ έχει καταρτιστεί το Σχετικό προσχέδιο της ΚΥΑ το οποίο βρίσκεται στη διαδικασία διαβούλευσης με τους συναρμόδιους φορείς
WD08B330	Εκσυγχρονισμός θεσμικού πλαισίου διαχείρισης υλός από εγκαταστάσεις επεξεργασίας αστικών λυμάτων με έμφαση στην διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής και στην αναθεώρηση των ποιοτικών χαρακτηριστικών της εφαρμοζόμενης υλός.	Μέτρα για διάχυτες πηγές απορρίψεων	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΥΠΑΑΤ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Το ΥΠΕΚΑ επεξεργάζεται τη σχετική ΚΥΑ σε συνεργασία με τα συναρμόδια υπουργεία

Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας - Ειδική Γραμματεία Υδάτων
 Κατάρτιση της 1^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Θεσσαλίας (ΕΛ08)

Κωδικός	Ονομασία	Κατηγορία	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08B280	Ενδυνάμωση των περιοδικών ελέγχων παράκτιων υδάτων που καταλήγουν στη θάλασσα από εκβολές αγωγών ομβρίων και λοιπών σημειακών πηγών ρύπανσης.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Το κόστος θα εξειδικευτεί από την Ομάδα Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων
WD08B070	Ενίσχυση δράσεων περιορισμού των απωλειών στα συλλογικά δίκτυα άρδευσης.	Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού	ΤΟΕΒ, ΓΟΕΒ, ΔΗΜΟΙ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει γίνει η σχετική ενημέρωση των αρμοδίων φορέων.
WD08B400	Ενίσχυση της συνέργειας του Σχεδίου διαχείρισης υδάτων με τα ΣΑΤΑΜΕ εγκαταστάσεων που εντάσσονται στις οδηγίες IPPC και SEVESO.	Μέτρα για ρύπανση από ατυχήματα/ακραία φυσικά φαινόμενα	ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Έχει γίνει η κατάλληλη ενημέρωση των αρμοδίων υπηρεσιών της Περιφέρειας. Οι απαιτήσεις θα εξειδικευτούν στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των μέτρων που έχει συσταθεί
WD08B270	Εξειδίκευση διαδικασίας ελέγχου και καθορισμού ζωνών για τις ιχθυοκαλλιέργειες εσωτερικών υδάτων.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΥΠΑΑΤ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ολοκληρωθεί η τεχνική επεξεργασία από Ειδική Ομάδα Εργασίας που έχει συσταθεί και καταρτίζεται το προσχέδιο της απαιτούμενης Διοικητικής Πράξης
WD08B260	Εξειδίκευση κριτηρίων αδειοδότησης νέων / επέκτασης υφισταμένων μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ, ΥΠΑΑΤ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ολοκληρωθεί η εξειδίκευση των σχετικών κριτηρίων από Ειδική Ομάδα Εργασίας που έχει συσταθεί και καταρτίζεται το προσχέδιο της απαιτούμενης Διοικητικής Πράξης επί της οποίας θα γίνει διαβούλευση με εμπλεκόμενους φορείς
WD08B200	Επανεξέταση του κανονιστικού πλαισίου αδειοδότησης χρήσης νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων.	Μέτρα ελέγχου απόληξης επιφανειακού και υπόγειου νερού	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Έχει εκδοθεί η σχετική ΚΥΑ
WD08B170	Επικαιροποίηση της απόφασης Φ16/6631/1989 που καθορίζει τα κατώτατα και ανώτατα όρια των αναγκαίων ποσοτήτων αρδευτικού νερού.	Μέτρα ελέγχου απόληξης επιφανειακού και υπόγειου νερού	ΕΓΥ/ΥΠΑΑΤ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Η ΕΓΥ βρίσκεται σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ
WD08B110	Έργα Αποκατάστασης / Ενίσχυσης υφιστάμενου δικτύου ύδρευσης.	Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (πόσιμο νερό)	ΔΕΥΑ, ΔΗΜΟΙ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΥΠΕΚΑ, ΛΟΙΠΟΙ ΠΑΡΟΧΟΙ	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Αναφέρεται ο συνολικός προϋπολογισμός των έργων που υλοποιούνται με βάση στοιχεία του 1ου Εξαμήνου 2014

Κωδικός	Όνομασία	Κατηγορία	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08B250	Θεσμοθέτηση/καθορισμός ορίων εκπομπής ρύπων σε επίπεδο Λεκάνης απορροής για τις ουσίες προτεραιότητας και τους άλλους ρύπους της ΚΥΑ 51354/2641/Ε103/2010 καθώς επίσης και για τις ΦΣΧ παραμέτρους σε σχέση με τους ποιοτικούς στόχους που καθορίζονται στα Σχέδια Διαχείρισης.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ	ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Απαιτείται ειδική διερεύνηση/έρευνες. Έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση για την υποστήριξη της Δ/σης Υδάτων για το σκοπό αυτό
WD08B190	Καθορισμός κριτηρίων για τον προσδιορισμό ορίων συνολικών απολήψεων ανά ΥΣ.	Μέτρα ελέγχου απόληξης επιφανειακού και υπόγειου νερού	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Απαιτείται μελέτη έρευνα για την έκδοση της πράξης. Απαιτείται τεχνική υποστήριξη για τη διαμόρφωσή του. Η ΕΓΥ έχει δρομολογήσει τις κατάλληλες ενέργειες για την εξεύρεση της χρηματοδότησης. Ήδη υλοποιείται σχετικό ερευνητικό πρόγραμμα - ECOFLOW. (Στο κόστος δεν περιλαμβάνεται το κόστος του προγράμματος αυτού)
WD08B240	Καθορισμός συνθηκών και προϋποθέσεων για τη σύνδεση βιομηχανιών στο δίκτυο αποχέτευσης/υποδοχή βιομηχανικών αποβλήτων σε ΕΕΛ.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΔΕΥΑ, ΦΟΡΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΕΛ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει γίνει σχετική ενημέρωση από την ΕΓΥ στο πλαίσιο των ειδικών συναντήσεων που αναφέρονται στην Ενότητα Β της παρούσας
WD08B080	Κατάρτιση εγχειριδίου τεχνικών προδιαγραφών εφαρμογής μεθόδων επαναχρησιμοποίησης.	Μέτρα για πρόωθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Απαιτείται τεχνική υποστήριξη για την διαμόρφωση του. Η ΕΓΥ έχει δρομολογήσει τις κατάλληλες ενέργειες για την χρηματοδότηση τους
WD08B350	Κατάρτιση θεσμικού πλαισίου καθορισμού των όρων προστασίας των εσωτερικών υδάτων αναψυχής του άρθρου 6 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ - Προσωρινή ρύθμιση για νέα έργα στα υδάτινα σώματα εσωτερικών υδάτων που εντάσσονται ως ύδατα αναψυχής στο Μητρώο Προστατευόμενων	Μέτρα για αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση του ύδατος	ΥΠΕΚΑ ΕΓΥ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Ισχύει από την έγκριση του Σχεδίου διαχείρισης. Απαιτείται τεχνική υποστήριξη για την διαμόρφωση του περαιτέρω απαιτούμενου θεσμικού πλαισίου. Η ΕΓΥ έχει δρομολογήσει τις κατάλληλες ενέργειες για την χρηματοδότηση τους

Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας - Ειδική Γραμματεία Υδάτων
 Κατάρτιση της 1^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Θεσσαλίας (ΕΛ08)

Κωδικός	Όνομασία	Κατηγορία	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /Διευκρινίσεις
	περιοχών του άρθρου 6 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ.					
WD08B050	Κατάρτιση θεσμικού πλαισίου και προγράμματος μέτρων για την κατ' οίκον εξοικονόμηση νερού.	Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού	ΥΠΕΚΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει γίνει η σχετική ενημέρωση των αρμοδίων Δ/νσεων του ΥΠΕΚΑ με σκοπό την έναρξη επεξεργασίας των σχετικών νομοθετημάτων
WD08B380	Κατάρτιση μητρώου πηγών ρύπανσης (εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές).	Ειδικά μέτρα για ουσίες προτεραιότητας και άλλες ουσίες	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Η Ομάδα Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων που έχει συσταθεί θα επεξεργαστεί τις δράσεις που απαιτούνται για την υλοποίησή του
WD08B100	Λεπτομερής οριοθέτηση ζωνών προστασίας σημείων υδροληψίας υπόγειου νερού (πηγές, γεωτρήσεις) για απολήψεις νερού ύδρευσης >1.000.000m ³ ετησίως.	Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (πόσιμο νερό)	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΔΗΜΟΙ, ΔΕΥΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Απαιτείται μελέτη ή έρευνα για την έκδοση τα πράξης
WD08B130	Ορισμός ζωνών προστασίας έργων υδροληψίας για άντληση πόσιμου ύδατος.	Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (πόσιμο νερό)	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΔΗΜΟΙ, ΔΕΥΑ, ΙΔΙΩΤΕΣ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Ισχύει από την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης
WD08B040	Προδιαγραφές και θέσπιση παροχής κινήτρων για την αειφόρο διαχείριση των ομβρίων υδάτων.	Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού	ΥΠΕΚΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Απαιτείται τεχνική υποστήριξη για την διαμόρφωση του. Η ΕΓΥ έχει δρομολογήσει τις κατάλληλες ενέργειες για την χρηματοδότηση τους
WD08B010	Προσαρμογή τιμολογιακής πολιτικής ώστε με ευέλικτο και αποτελεσματικό τρόπο να υπηρετεί ως κύρια στόχευση την περιβαλλοντική αειφορία και την αποφυγή σπατάλης νερού.	Μέτρα για εφαρμογή αρχής ανάκτησης κόστους	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΕΕΥ, ΔΕΥΑ, ΕΔΕΥΑ, ΔΗΜΟΙ, ΛΟΙΠΟΙ ΠΑΡΟΧΟΙ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ήδη ανατεθεί η σχετική σύμβαση υποστήριξης της ΕΓΥ για την κατάρτιση του σχετικού θεσμικού πλαισίου
WD08B360	Προσδιορισμός επιλεγμένων περιοχών λήψης υλικών για τις ανάγκες τεχνικών έργων.	Μέτρα για αντιμετώπιση αρνητικών επιπτώσεων στην κατάσταση του ύδατος	ΥΠΕΚΑ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Απαιτεί μελέτη για ολοκλήρωση της πράξης. Έχουν γίνει οι ενέργειες εξασφάλισης της χρηματοδότησης. Απαιτείται εξειδίκευση και προτεραιοποίηση από τη Δ/ση Υδάτων σε συνεργασία με την Περιφέρεια.

Κωδικός	Όνομασία	Κατηγορία	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08B125	Προστασία υδροληπτικών έργων επιφανειακών υδάτων για ύδρευση.	Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (πόσιμο νερό)	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, ΔΗΜΟΙ/ΔΕΥΑ, ΛΟΙΠΟΙ ΠΑΡΟΧΟΙ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Ισχύει από την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης Απαιτείται όμως περαιτέρω ad hoc εξειδίκευση
WD08B140	Προστασία ΥΥΣ που εντάσσονται στο μητρώο προστατευόμενων περιοχών πόσιμου ύδατος και καθορισμός θεσμικού πλαισίου προστασίας.	Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (πόσιμο νερό)	ΔΕΥΑ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Ισχύει και εφαρμόζεται από την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης.
WD08B230	Προώθηση σχεδιασμού κεντρικών μονάδων επεξεργασίας γεωργοκτηνοτροφικών αποβλήτων.	Μέτρα για σημειακές πηγές απορρίψεων	ΥΠΑΑΤ	ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	
WD08B030	Προώθηση τεχνολογιών αποτελεσματικής διαχείρισης του νερού στη βιομηχανία.	Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού	ΥΠΕΚΑ/ΥΠΑΝ/ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ)	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	
WD08B320	Σταδιακή, επιλεκτική μετατροπή συμβατικών καλλιεργειών σε βιολογικές.	Μέτρα για διάχυτες πηγές απορρίψεων	ΥΠΑΑΤ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Έχουν γίνει οι ενέργειες εξασφάλισης της χρηματοδότησης. Απαιτείται εξειδίκευση και προτεραιοποίηση από τη Δ/νση Υδάτων σε συνεργασία με τις περιφέρειες.
WD08B090	Σύνταξη / Επικαιροποίηση Γενικών Σχεδίων Ύδρευσης (Masterplan) από τις ΔΕΥΑ.	Μέτρα για Άρθρο 7 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (πόσιμο νερό)	ΥΠΕΚΑ\ΕΓΥ, ΔΕΥΑ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ,	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχουν ενημερωθεί οι ΔΕΥΑ (Βλ. Σχετικό κεφάλαιο Ενότητας Β της παρούσας) και έχει ξεκινήσει η διαδικασία εύρεσης χρηματοδότησης εφόσον απαιτηθεί από το ΠΕΠ.
WD08B390	Σχεδιασμός και εφαρμογή κεντρικού συστήματος ειδοποίησης και διαχείρισης της ρύπανσης από ατυχήματα/ φυσικά φαινόμενα.	Μέτρα για ρύπανση από ατυχήματα/ακράια φυσικά φαινόμενα	ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ) / ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Η Ομάδα Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων που έχει συσταθεί θα επεξεργαστεί τις δράσεις που απαιτούνται για την υλοποίησή του
WD08B160	Τοποθέτηση συστημάτων καταγραφής απολήψεων επιφανειακών υδάτων. .	Μέτρα ελέγχου απόληψης επιφανειακού και υπόγειου νερού	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΡΓΟΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Ισχύει και εφαρμόζεται σταδιακά από την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης μέσω των αδειών χρήσης νερού.
WD08B150	Τοποθέτηση συστημάτων καταγραφής απολήψεων υπογείων	Μέτρα ελέγχου απόληψης	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΡΓΟΥ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩ-ΜΕΝΗ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Ισχύει και εφαρμόζεται σταδιακά από την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης μέσω

Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας - Ειδική Γραμματεία Υδάτων
 Κατάρτιση της 1^{ης} Αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών του ΥΔ Θεσσαλίας (ΕΛ08)

Κωδικός	Ονομασία	Κατηγορία	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
	υδάτων.	επιφανειακού και υπόγειου νερού	ΔΙΟΙΚΗΣΗ\ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ			των αδειών χρήσης νερού.
WD08B020	Υλοποίηση Σχεδίων Ασφάλειας Νερού σε Μεγάλες ΔΕΥΑ όπως οι ΔΕΥΑ Λάρισας, Τρικάλων, Καρδίτσας, Βόλου, Φαρσάλων, Τυρνάβου και Αλμυρού.	Μέτρα για προώθηση αποδοτικής και αειφόρου χρήσης νερού	ΔΕΥΑ, ΔΗΜΟΙ, ΥΠ.Υ.ΜΕ.ΔΙ., ΥΠΕΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΠΑΡΟΧΟΙ	ΔΙΟΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχουν συνταχθεί οι σχετικές προδιαγραφές/κατευθύνσεις από την ΕΓΥ και έχουν υλοποιηθεί οι κατάλληλες ενέργειες εξασφάλισης της σχετικής χρηματοδότησης

6.2 Συμπληρωματικά Μέτρα

Σύμφωνα με την Οδηγία Πλαίσιο για τα Νερά, «Συμπληρωματικά» μέτρα είναι τα μέτρα που καταρτίζονται και τίθενται σε εφαρμογή επιπλέον των βασικών μέτρων, με σκοπό την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν περαιτέρω συμπληρωματικά μέτρα με σκοπό την πρόσθετη προστασία ή βελτίωση των υδάτων που καλύπτονται από την Οδηγία μεταξύ άλλων κατ' εφαρμογή των οικείων διεθνών συμφωνιών περί των οποίων το άρθρο 1.

Στο μέρος Β του παραρτήματος VI της Οδηγίας παρατίθεται ο ακόλουθος μη εξαντλητικός κατάλογος κατηγοριών συμπληρωματικών μέτρων που τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να θεσπίσουν, για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού, ως τμήμα του προγράμματος μέτρων:

- i. νομοθετικά μέσα,
- ii. διοικητικά μέσα,
- iii. οικονομικά ή φορολογικά μέσα,
- iv. περιβαλλοντικές συμφωνίες μετά από διαπραγμάτευση,
- v. έλεγχοι εκπομπής,
- vi. κώδικες ορθών πρακτικών,
- vii. ανασύσταση και αποκατάσταση περιοχών υγροτόπων,
- viii. έλεγχοι άντλησης,
- ix. μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, μεταξύ άλλων προώθηση της προσαρμοσμένης γεωργικής παραγωγής, όπως π.χ καλλιέργειών χαμηλών απαιτήσεων σε ύδωρ σε περιοχές που υποφέρουν από ανομβρία,
- x. μέτρα αποτελεσματικότητας και επαναχρησιμοποίησης, μεταξύ άλλων προώθηση τεχνολογιών αποτελεσματικής χρήσης ύδατος στη βιομηχανία και αρδευτικές τεχνικές εξοικονόμησης ύδατος,
- xi. έργα δομικών κατασκευών,
- xii. εγκαταστάσεις αφαλάτωσης,
- xiii. έργα αποκατάστασης,
- xiv. τεχνητή επαναπλήρωση υδροφόρων στρωμάτων,
- xv. εκπαιδευτικά έργα,
- xvi. έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης,
- xvii. λοιπά σχετικά μέτρα.

Στο πρόγραμμα συμπληρωματικών μέτρων του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας περιλαμβάνονται 41 συμπληρωματικά μέτρα. Σε αυτά περιλαμβάνονται και τα πρόσθετα συμπληρωματικά μέτρα επίτευξης των στόχων της οδηγίας στα υπόγεια και επιφανειακά νερά της λεκάνης του Πηνειού (μέτρα με κωδικούς WD04S400 και WD04S410), τα οποία παρουσιάζονται πιο αναλυτικά στην

ενότητα που ακολουθεί (12.4). Από τα 41 συμπληρωματικά μέτρα, τα 12 είναι οριζόντια μέτρα και τα 29 ειδικά που αφορούν σε συγκεκριμένα υδάτινα σώματα.

Πίνακας 6-2 Κατανομή συμπληρωματικών μέτρων ανάλογα με τον αριθμό των επιφανειακών υδάτινων σωμάτων και υπόγειων υδατικών συστημάτων στα οποία αφορούν

Αριθμός ΥΣ στα οποία αφορούν τα μέτρα	Αριθμός μέτρων που αφορούν ΥΣ σε κατάσταση κατώτερη της καλής	Αριθμός μέτρων που αφορούν ΥΣ σε κατάσταση κατώτερη της καλής ή και ΥΣ για διατήρηση καλής κατάστασης
0	9	0
1	13	10
"1-5	5	14
"5-10	2	4
Σύνολο ΥΣ	12	13
Σύνολο μέτρων	32	41

Στη συνέχεια παρουσιάζεται συγκεντρωτικός πίνακας με όλα τα συμπληρωματικά μέτρα του προγράμματος μέτρων του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας και τις αντίστοιχες κατηγορίες μέτρων.

Στον Πίνακα παρουσιάζονται επίσης στοιχεία από την Ενδιάμεση Έκθεση Προόδου σχετικά με την Εφαρμογή του προγράμματος μέτρων του Σχεδίου διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (ΕΛ08) και την κατάσταση προόδου, που δημοσιεύθηκε τον Δεκέμβριο του 2014.

Πίνακας 6-3 Συγκενρωτικός πίνακας Συμπληρωματικών Μέτρων Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας (Απόφαση 909 της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, ΦΕΚ 2561/Β/25-9-2014)

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08S010	Διοικητικά μέτρα	Απαγόρευση των αρδεύσεων τις μεσημεριανές ώρες (12:00 - 17:00), με έντονη ηλιοφάνεια και θερμοκρασία αέρα άνω των 35°C.	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας & Στερεάς Ελλάδας / Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων για τον προσδιορισμό του προγράμματος των απαιτούμενων ερευνών
WD08S020	Διοικητικά μέτρα	Κατάρτιση από τον ΤΟΕΒ, αξιόπιστου προγράμματος άρδευσης εντός των αρδευτικών μονάδων, με ένταση των ελέγχων για την κατά το δυνατόν ακριβή τήρησή του από τους χρήστες (παραγωγούς).	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας & Στερεάς Ελλάδας / Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η διαδικασία ενημέρωσης των αρμοδίων
WD08S030	Οικονομικά ή φορολογικά μέτρα	Αναμόρφωση λογιστικών συστημάτων παρόχων νερού.	ΥΠΕΚΑ (ΕΓΥ)	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Θα είναι δυνατόν να ξεκινήσει με την ολοκλήρωση του σχετικού Βασικού Μέτρου. Ο Προϋπολογισμός αφορά και στα δύο μέτρα και προκύπτει από τον προϋπολογισμό για το σύνολο της χώρας ο οποίος έχει κατανεμηθεί ισόποσα στα ΥΔ για τις ανάγκες της παρούσας
WD08S040	Οικονομικά ή φορολογικά μέτρα	Δημιουργία και αξιοποίηση συστήματος σύγκρισης κόστους παρόχου με πρότυπο ανάλογων χαρακτηριστικών (benchmarking) για την ανάδειξη πεδίων λειτουργίας και περιθωρίων	ΔΕΥΑ, ΓΟΕΒ, ΤΟΕΒ	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /Διευκρινίσεις
		μείωσης κόστους παρόχων.				
WD08S050	Περιβαλλοντικές συμφωνίες μετά από διαπραγμάτευση	Πρώθηση εθελοντικών συμφωνιών με μεγάλες ιδιωτικές εταιρείες και μεγάλους καταναλωτές (ΔΕΥΑ, συλλογικά αρδευτικά δίκτυα, βιομηχανίες) που καταναλώνουν πολύ νερό ή προκαλούν ρύπανση στα υδατικά συστήματα για υιοθέτηση πρωτοβουλιών και κωδίκων ορθής συμπεριφοράς.	ΥΠΕΚΑ (ΕΓΥ) / ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ/ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ/ΔΕΥΑ /ΤΟΕΒ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων. Ενδέχεται να απαιτηθεί τεχνική υποστήριξη στις αρμόδιες υπηρεσίες. Το κόστος που αναφέρεται αφορά στην Υποστήριξη αυτή και θεωρείται ενδεικτικό
WD08S060	Έλεγχοι εκπομπής ρύπων	Κατάρτιση κανόνων προστασίας καταβοθρών.	ΥΠΕΚΑ (ΕΓΥ) / ΥΠΑΑΤ / ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ)	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Εφαρμόζεται από την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης. Περαιτέρω ad hoc εξειδίκευση θα γίνει από τη Δ/νση Υδάτων στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων που έχει συσταθεί κα θα χρηματοδοτηθεί από το ΠΕΠ
WD08S070	Έλεγχοι εκπομπής ρύπων	Κατάρτιση ειδικού προγράμματος δράσης τεχνικών και κανονιστικών μέτρων για την προστασία των υπογείων υδάτων της περιοχής Κιλελέρ (Στεφανοβίκειο κ.λπ.) από την παρουσία ολικού και εξασθενούς χρωμίου.	ΥΠΕΚΑ, Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας / Διεύθυνση Υδάτων	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων για τον προσδιορισμό του προγράμματος των απαιτούμενων ερευνών
WD08S080	Έλεγχοι εκπομπής ρύπων	Μέτρα ειδικής προστασίας σε περιοχές ΥΥΣ όπου υπάρχουν θερμομεταλλικά και ιαματικά νερά.	ΥΠΕΚΑ (ΕΓΥ) / ΥΠ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Έχει εκδοθεί σχετική ΚΥΑ ή οποία καθορίζει τη διαδικασία καθορισμού των όρων προστασίας

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08S090	Έλεγχοι εκπομπής ρύπων	Πρόγραμμα διερευνητικής παρακολούθησης ποιοτικής κατάστασης στα υπόγεια υδατικά συστήματα και στα επιφανειακά σώματα στις περιοχές υφιστάμενων ΧΥΤΑ.	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ / ΦΟΡΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΧΥΤΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των εμπλεκόμενων για το καθορισμό των προτεραιοτήτων και τον τρόπο υλοποίησης. Αφενός μέσω των τεχνικών συναντήσεων που αναφέρεται στην Ενότητα Β της παρούσας και αφετέρου στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας εφαρμογής των Μέτρων που έχει συσταθεί.
WD08S100	Έλεγχοι εκπομπής ρύπων	Ορισμός κατ' αρχήν ζωνών περιορισμού ανόρυξης νέων γεωτρήσεων για νέες χρήσεις νερού καθώς και επέκταση αδειών υφισταμένων χρήσεων στα παράκτια Υπόγεια Υδατικά Συστήματα που παρατηρούνται φαινόμενα Υφαλμύρισης.	ΥΠΕΚΑ (ΕΓΥ) / ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ)	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	Ισχύει από την Έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης
WD08S110	Έλεγχοι εκπομπής ρύπων	Καθορισμός και οριοθέτηση περιοχών ΥΥΣ που παρουσιάζουν κακή ποιοτική κατάσταση λόγω υφαλμύρισης ή παρουσιάζουν τοπική υφαλμύριση.	ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ) / ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Ισχύει από την Έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης για τις περιοχές που έχουν οριστεί στα ΣΔ. Ο Προϋπολογισμός αφορά στην εκτίμηση του κόστους περαιτέρω διερευνήσεων
WD08S120	Έλεγχος Απολήψεων	Επί τόπου επιθεωρήσεις σε αδειοδοτημένες απολήψεις (μεγάλοι καταναλωτές) τουλάχιστον 2 φορές το χρόνο.	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων για την κατάρτιση του

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
						σχετικού προγράμματος
WD08S130	Έλεγχος απολήψεων	Τοποθέτηση λειτουργικής βάνας στις αρτεσιανές γεωτρήσεις	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ / ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Ισχύει από την Έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης
WD08S140	Έλεγχος απολήψεων	Έλεγχος ποιοτικής κατάστασης αδειοδοτούμενων υδροληπτικών έργων σε συστήματα με υψηλές τιμές φυσικού υποβάθρου (χλωριόντα, θειικά ιόντα)	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ/ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων
WD08S150	Μέτρα διαχείρισης της ζήτησης	Ενθάρρυνση και ενίσχυση της επέκτασης μεθόδων εντοπισμένης άρδευσης (Μικροαρδεύσεις) στις δεκτικές τέτοιων μεθόδων άρδευσης φυτείες.	Περιφερειακές Υπηρεσίες Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής και ΤΟΕΒ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ /ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων όπου θα καθοριστούν οι προτεραιότητες
WD08S160	Μέτρα αποτελεσματικότητας και επαναχρησιμοποίησης	Εκσυγχρονισμός υφιστάμενων τριτευόντων αγωγών σε δίκτυα άρδευσης.	ΥΠΑΑΤ	ΜΕΛΕΤΕΣ/ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των μέτρων θα καταστρωθούν απαραίτητες δράσης ωρίμανσης σύμφωνα με το προγραμματισμό του ΣΔ
WD08S170	Μέτρα αποτελεσματικότητας και επαναχρησιμοποίησης	Πρόγραμμα Επιδοτήσεων / Κινήτρων για την Ανακύκλωση Ημιακάθαρτων Νερών.	ΥΠΕΚΑ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των μέτρων θα καταστρωθούν απαραίτητες δράσης ωρίμανσης σύμφωνα με το προγραμματισμό του ΣΔ
WD08S180	Έργα δομικών κατασκευών	Κατασκευή έργων ενίσχυσης της ύδρευσης της μείζονος περιοχής Βόλου, Α΄ Φάση	Δ7 Δ/νση Εγγειοβελτιωτικών Έργων- Γενική Γραμματεία Δημοσίων	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
			Έργων – Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων			
WD08S190	Έργα δομικών κατασκευών	Ταμιευτήρας Ν. Λάρισας στη θέση Αγιοκάμπος Λιβαδότοπος.	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Η μελέτη έχει χρηματοδοτηθεί από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2007-2013 "Αλέξανδρος Μπαλατατζής"	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Αφορά στον προεκτιμώμενο προϋπολογισμό όπως προέκυψε από την μελέτη
WD08S200	Έργα δομικών κατασκευών	Υδρευση ανατολικής πλευράς Ν. Καρδίτσας από τη λίμνη Σμοκόβου.	Περιφέρεια Θεσσαλίας	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	~ 11Μ€ αφορούν σε δαπάνες έως το 2015 και τα υπόλοιπα έχουν εξασφαλιστεί από το ΕΠΠΕΡΑ 2014-2020. Το έργο εξελίσσεται ομαλά
WD08S210	Έργα δομικών κατασκευών	Φράγμα Υδροληψίας και Λιμνοδεξαμενή Ξεριά, Δ. Αλμυρού, Ν. Μαγνησίας.	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2007-2013 "Αλέξανδρος Μπαλατατζής"	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Το έργο είναι σε φάση Δημοπράτησης
WD08S220	Έργα δομικών κατασκευών	Αξιοποίηση Φράγματος Παναγιώτικο - ΕΕΝ και Δίκτυα Μεταφοράς Νερού	Περιφέρεια Θεσσαλίας	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ	
WD08S230	Έλεγχοι εκπομπής ρύπων	Ορθολογική διαχείριση λυμάτων από οικισμούς με πληθυσμό αιχμής <2000 ΜΙΠ.	ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ) / ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ / ΔΗΜΟΙ	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Σύμφωνα με το προγραμματισμό έχουν γίνει οι κατάλληλες ενέργειες για την εξασφάλιση της χρηματοδότησης τους από το ΠΕΠ

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08S240	Έργα δομικών κατασκευών	Φράγμα Κακλιτζορέματος, Ν. Λάρισας στη θέση Δίλοφος.	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Η μελέτη έχει χρηματοδοτηθεί από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2007-2013 "Αλέξανδρος Μπαλατατζής"	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Έχει ολοκληρωθεί η μελέτη
WD08S250	Έργα δομικών κατασκευών	Φράγμα Ναρθακίου «Λουτζιακόρεμα», Ν. Λάρισας.	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Η μελέτη έχει χρηματοδοτηθεί από το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2007-2013 "Αλέξανδρος Μπαλατατζής"	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Έχει ολοκληρωθεί η μελέτη
WD08S260	Έργα δομικών κατασκευών	Φράγμα Δελερίων, Ν. Λάρισας.	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	
WD08S270	Έργα δομικών κατασκευών	Κατασκευή έργων μεταφοράς και διανομής νερού λίμνης Κάρλας, Ν. Μαγνησίας, _Α' Φάση.	ΥΠΟΜΕΔΙ / Γ.Γ.Δ.Ε. / Δ7 Δ/ση Εγγείων Βελτιώσεων	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	
WD08S280	Έργα δομικών κατασκευών	Φράγμα Αγιονερίου, Ν. Λάρισας.	Διεύθυνση Τεχνικών Έργων / Περιφέρεια Θεσσαλίας	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	
WD08S290	Έργα δομικών κατασκευών	Φράγμα Ληθαίου, Ν. Τρικάλων.	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	
WD08S300	Έργα δομικών κατασκευών	Φράγμα συγκέντρωσης νερού στο Ρέμα Μαυροματί, Δήμου Σούρης, Ν. Μαγνησίας.	Διεύθυνση Τεχνικών Έργων/ Περιφερειακή Ενότητα Μαγνησίας	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /Διευκρινίσεις
WD08S310	Τεχνητός εμπλουτισμός υδροφορέων	Τεχνητός Εμπλουτισμός Καρστικού Ασβεστολιθικού Συστήματος Τιταρησίου – Πηνειού ποταμού στην Περιοχή Τυρνάβου.	Περιφέρεια Θεσσαλίας	ΜΕΛΕΤΕΣ/ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων. Για το σύνολο της χώρας έχει εκτιμηθεί προϋπολογισμός της τάξεως των 100Μ€ για την ωρίμανση και την υλοποίηση έργων Τεχνητού Εμπλουτισμού τα οποία έχουν κατανεμηθεί ανάλογα στα ΠΕΠ
WD08S320	Τεχνητός εμπλουτισμός υδροφορέων	Έργα τεχνητού εμπλουτισμού του καρστικού συστήματος Υπέρειας Ν. Λάρισας, Ορφανών Ν. Καρδίτσας (καρστικό σύστημα Φυλληΐου – Ορφανών).	Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2007-2013 "Αλέξανδρος Μπαλατατζής"	ΜΕΛΕΤΕΣ/ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων. Για το σύνολο της χώρας έχει εκτιμηθεί προϋπολογισμός της τάξεως των 100Μ€ για την ωρίμανση και την υλοποίηση έργων Τεχνητού Εμπλουτισμού τα οποία έχουν κατανεμηθεί ανάλογα στα ΠΕΠ
WD08S330	Εκπαιδευτικά μέτρα	Ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού σε θέματα χρήσης και διαχείρισης νερού.	ΥΠΕΚΑ (ΕΓΥ) / ΥΠΑΑΤ / ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ)	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων για τον προσδιορισμό του προγράμματος. Το εκτιμώμενο κόστος που αναφέρεται αφορά το ετήσιο κόστος

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /Διευκρινίσεις
WD08S340	Εκπαιδευτικά μέτρα	Οργάνωση ενημερωτικών ημερίδων, για θέματα νέων τεχνολογιών, σύγχρονων καλλιεργητικών τεχνικών, θεμάτων προστασίας περιβάλλοντος, ευφορίας των γεωργικών εδαφών κ.λπ.	ΥΠΑΑΤ /ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων για τον προσδιορισμό του προγράμματος. Το εκτιμώμενο κόστος που αναφέρεται αφορά το ετήσιο κόστος
WD08S350	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	Ίδρυση και Οργάνωση πρότυπων Αγροκτημάτων (Επιδεικτικά αγροκτήματα).	Περιφερειακές Υπηρεσίες Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ - ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων θα καθοριστούν οι σχετικοί όροι και οι απαραίτητες δράσεις για την υλοποίηση του μέτρου σύμφωνα με τον προγραμματισμό
WD08S360	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	Εφαρμογή ειδικού διερευνητικού προγράμματος για την εκτίμηση της κατάστασης ΙΤΥΣ που η υδρομορφολογική τους αλλοίωση δεν αφορά σε μεταβολή μορφολογικών χαρακτηριστικών, αλλά κύρια σε ρύθμιση παροχής.	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας / Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας - ΕΓΥ	ΜΕΛΕΤΕΣ/ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων για τον προσδιορισμό του προγράμματος των απαιτούμενων ερευνών
WD08S370	Έργα έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης	Εφαρμογή ειδικού προγράμματος ελέγχου παρουσίας δραστικών ουσιών οι οποίες περιλαμβάνονται σε φυτοφάρμακα και έχουν απαγορευτεί.	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας / Διεύθυνση Υδάτων Θεσσαλίας	ΜΕΛΕΤΕΣ/ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	Έχει ξεκινήσει η εσωτερική διαβούλευση μεταξύ των συναρμοδίων στο Πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των Μέτρων για τον προσδιορισμό του προγράμματος των απαιτούμενων ερευνών

Κωδικός	Κατηγορία	Ονομασία Μέτρου	Φορέας υλοποίησης	Κατηγορία ενεργειών υλοποίησης μέτρου	Κατάσταση προόδου	Παρατηρήσεις /διευκρινίσεις
WD08S380	Λοιπά μέτρα	Οριοθέτηση ρεμάτων σε περιαστικές περιοχές των πόλεων της Λάρισας, των Τρικάλων και της Καρδίτσας.	Δήμος Λάρισας, Δήμος Τρικάλων, Δήμος Καρδίτσας	ΜΕΛΕΤΕΣ/ ΕΡΕΥΝΕΣ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας Εφαρμογής των μέτρων θα καταστρωθούν απαραίτητες δράσεις ωρίμανσης σύμφωνα με το προγραμματισμό του ΣΔ
WD08S390	Έργα δομικών κατασκευών	Ρουφράκτης Γυρτώνης στον π. Πηνειό, στο Ν. Λάρισας	Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων (πρώην ΥΠΟΜΕΔΙ), ΓΓΔΕ-ΕΥΔΕ/ΟΣΥΕ	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ	
WD04S400	Έργα δομικών κατασκευών	Ολοκλήρωση Έργων Μεταφοράς 250 hm ³ Νερού από τον Αχελώο στη ΛΑΠ Πηνειού.	Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Τα έργα αυτά συνδέονται με τα έργα μερικής εκτροπής του Αχελώου Προγραμματίζονται άμεσα οι ενέργειες για την χρηματοδότηση των έργων
WD04S410	Έργα δομικών κατασκευών	Κατασκευή σύγχρονων δικτύων άρδευσης για την αντικατάσταση γεωτρήσεων στη ΛΑΠ Πηνειού.	ΥΠΑΑΤ ή Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ	Τα έργα αυτά συνδέονται με τα έργα μερικής εκτροπής του Αχελώου. Προγραμματίζονται άμεσα οι ενέργειες για την χρηματοδότηση των έργων

6.3 Πρόσθετα συμπληρωματικά μέτρα για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Οδηγίας στα επιφανειακά και υπόγεια νερά της λεκάνης Πηνειού

Στην παρούσα ενότητα γίνεται συνοπτική παρουσίαση των απαιτούμενων πρόσθετων συμπληρωματικών μέτρων για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας στα επιφανειακά και υπόγεια νερά της λεκάνης Πηνειού.

Από την ανάλυση που έγινε στο πλαίσιο εφαρμογής της Οδηγίας και κατάρτισης Σχεδίου Διαχείρισης των δύο Υδατικών Διαμερισμάτων, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας και Θεσσαλίας, προέκυψαν ή επιβεβαιώθηκαν τα ακόλουθα συνοπτικά συμπεράσματα για τις δύο διαχειριστικές λεκάνες Αχελώου και Πηνειού:

A. Λεκάνη απορροής Αχελώου

- Τα υπόγεια υδατικά συστήματα δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα υπερεκμετάλλευσης, αφού δεν καταγράφεται άντληση μη ανανεώσιμων ποσοτήτων.
- Τα επιφανειακά υδάτινα σώματα δεν αντιμετωπίζουν επίσης προβλήματα υπερβολικής εκμετάλλευσης, παρόλο που η άρδευση γίνεται κατά κύριο λόγο με επιφανειακά νερά.
- Το ποτάμιο σύστημα του Αχελώου, ειδικά στο μέσο ρου, είναι ρυθμισμένο για λόγους παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας (Κρεμαστά, Καστράκι και Στράτος).
- Το σύστημα ποτάμιων, μεταβατικών και παράκτιων υδάτινων σωμάτων στον κάτω ρου – εκβολές του Αχελώου, αποτελεί ευρεία περιοχή εξαιρετικά σημαντική οικολογικά (σύμπλεγμα Natura, Ramsar).
- Το ίδιο σύστημα αποτελεί επίσης σημαντικό πλουτοπαραγωγικό πόρο, τόσο εκτατικής όσο και εντατικής ιχθυοκαλλιέργειας.

B. Λεκάνη Απορροής Πηνειού

- Σημαντικός αριθμός εκ των υπογείων υδατικών συστημάτων βρίσκεται σε καθεστώς έντονης υπερεκμετάλλευσης που έχει συμβάλλει σε πολλές περιπτώσεις και στην ποιοτική υποβάθμισή τους.
- Πολλά επιφανειακά υδάτινα σώματα βρίσκονται επίσης σε καθεστώς υπερβολικής εκμετάλλευσης. Η υπερεκμετάλλευση αυτή αφορά σε απολήψεις κατά την αρδευτική περίοδο, η οποία, σε μεγάλο βαθμό, συμπίπτει και με την περίοδο χαμηλών παροχών των ποταμών. Σαν αποτέλεσμα, παρατηρούνται εξαιρετικά χαμηλές έως σχεδόν μηδενικές, σε ορισμένες περιπτώσεις, θερινές παροχές σε ποτάμια σώματα. Στις χαμηλές αυτές παροχές συμβάλλει και η υπερεκμετάλλευση των υπογείων νερών, δεδομένου ότι οι θερινές παροχές στα ποτάμια σώματα της λεκάνης Πηνειού τροφοδοτούνται από εκφορτίσεις υπογείων σωμάτων. Εκτιμήθηκε ότι, ενώ η μέση θερινή απόληψη από όλα τα επιφανειακά σώματα της λεκάνης είναι της τάξης των 260 hm³ ανά έτος, θα έπρεπε, προκειμένου να μην εμποδίζεται η επίτευξη καλής οικολογικής κατάστασης από τα ποτάμια σώματα, να μην υπερβαίνει έναν όγκο της τάξης των

160 hm³ ανά έτος. Δηλαδή, η συνολική θερινή υπεραπόληψη από τα επιφανειακά σώματα εκτιμήθηκε ότι είναι της τάξης των 100 hm³ ανά έτος.

- Η μέση ετήσια ποσότητα υπερεκμετάλλευσης από τους υπόγειους υδροφορείς εκτιμήθηκε κατά το πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης, σε ετήσια βάση, περίπου στα 120-150 hm³. Η μείωση των αντλήσεων κατά την ποσότητα αυτή των 120-150 hm³ ανά έτος θα σταθεροποιήσει θεωρητικώς την υπόγεια στάθμη στα σημερινά επίπεδα. Για να αρχίσουν να επανακάμπτουν σταδιακά οι υπόγειοι υδροφορείς απαιτείται περαιτέρω μείωση των αντλήσεων με συνολική μείωση περί τα 300 hm³ ανά έτος.
- Αθροιστικά, εκτιμάται ότι η ποσότητα υπογείων που έχουν αφαιρεθεί από τα μόνιμα υπόγεια υδατικά αποθέματα της λεκάνης του Πηνειού από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 έως σήμερα, με βάση τα υφιστάμενα δεδομένα μετρήσεων στάθμης, ανέρχεται τουλάχιστον σε 3.000 hm³. Εκτιμήθηκε, ότι, εφόσον διακοπεί η παραπάνω υπεράντληση των 300 εκατ. m³ ανά έτος, θα απαιτηθούν 50-60, περίπου, έτη για την σταδιακή αναπλήρωση των αποθεμάτων.

Με βάση τα παραπάνω, για την επίτευξη του στόχου της Οδηγίας που αφορά στην καλή οικολογική κατάσταση στα επιφανειακά και καλή ποσοτική κατάσταση στα υπόγεια σώματα, είναι απαραίτητη μία μείωση απολήψεων από τα επιφανειακά σώματα κατά τους θερινούς μήνες της τάξης των 100 hm³ ανά έτος και μία μείωση των αντλήσεων από τα υπόγεια κατά 300 hm³ ανά έτος. Οι ποσότητες αυτές συνυπολογίζονται με το έλλειμμα του υφιστάμενου ισοζυγίου προσφοράς - ζήτησης για την κάλυψη της αρδευτικής ζήτησης στη λεκάνη του Πηνειού το οποίο έχει εκτιμηθεί σε περίπου 65 hm³ ανά έτος. Εκτιμήθηκε ότι, εάν δεν ληφθεί κανένα άλλο μέτρο ποσοτικής διαχείρισης στη λεκάνη του Πηνειού, προκύπτει μέσο ετήσιο έλλειμμα ίσο με περίπου 465 hm³. Στα πλαίσια της 1^{ης} Αναθεώρησης θα επανεξετασθούν τα αποτελέσματα αυτά.

Εναλλακτικά σενάρια αντιμετώπισης του ελλείμματος

Λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα υφιστάμενα ισοζύγια προσφοράς-ζήτησης στις διαχειριστικές λεκάνες του Αχελώου και του Πηνειού όσο και τα σενάρια εξέλιξης της γεωργίας για τα αντίστοιχα Υδατικά Διαμερίσματα εξετάζονται εναλλακτικές προσεγγίσεις στη διαχείριση των νερών προκειμένου να αντιμετωπιστεί το έλλειμμα στη διαχειριστική λεκάνη του Πηνειού και να επιτευχθούν οι στόχοι της Οδηγίας. Οι βασικές παράμετροι που συμμετέχουν στη διαφοροποίηση των διαχειριστικών σεναρίων είναι οι ακόλουθες:

- Μείωση της Αρδευτικής Κατανάλωσης ανά στρέμμα (κοινή για όλα τα σενάρια διαχείρισης νερού)
- Υλοποίηση έργων ταμίευσης χειμερινών απορροών στη Θεσσαλία
- Μεταφορά νερού από άλλη λεκάνη ή μείωση των αρδευόμενων εκτάσεων

Στο πλαίσιο επίτευξης των στόχων της Οδηγίας, οι βασικές δράσεις που υπαγόρευαν τη διαμόρφωση των σεναρίων πρόσθετων συμπληρωματικών μέτρων είναι οι ακόλουθες, ιεραρχημένες κατά σειρά προτεραιότητας.

- **1η Προτεραιότητα ->Μείωση της Αρδευτικής Κατανάλωσης ανά στρέμμα**

Η σημερινή κατανάλωση ανά στρέμμα ανά έτος έχει πολύ μεγάλη διακύμανση στη Θεσσαλία, όχι μόνο λόγω διαφοροποίησης στις ανάγκες των καλλιεργειών, αλλά και στη πρόσβαση σε υδατινούς πόρους. Έτσι, εκτιμάται ότι σε περιοχές πλησίον ποτάμιων σωμάτων ή με αβαθή υδροφόρο ορίζοντα η κατανάλωση υπερβαίνει κατά 20-25% τις θεωρητικά υπολογισθείσες ανάγκες (υπερβολική άρδευση), ενώ σε περιοχές όπου η στάθμη του υδροφόρου έχει υποστεί σημαντική ταπείνωση, η κατανάλωση είναι πολλές φορές σημαντικά μικρότερη των θεωρητικών αναγκών (ελλειμματική άρδευση).

Με βάση το υδατικό ισοζύγιο και τις εκτάσεις που αρδεύθηκαν, εκτιμήθηκε η μέση «καθαρή» ετήσια κατανάλωση ανά στρέμμα της τάξης των 500-550 m³ σε επίπεδο υδατικού διαμερίσματος.

Σε ότι αφορά τα μελλοντικά σενάρια ανάπτυξης της Γεωργίας εκτιμήθηκε ότι με εφαρμογή σύγχρονων τεχνικών και ορθών πρακτικών είναι δυνατός ο περιορισμός της μέσης στρεμματικής κατανάλωσης σε 440-460 m³ /έτος ανάλογα με το μίγμα καλλιεργειών του εκάστοτε σεναρίου.

Η μείωση της μέσης κατανάλωσης ανά στρέμμα από 500-550 m³ σε 440-460 m³, προϋποθέτει κυρίως την εκτέλεση έργων αντιμετώπισης των απωλειών μεταφοράς νερού στο χωράφι και σε συνδυασμό με ευρείας κλίμακας ορθολογισμό της χρήσης του αρδευτικού νερού με ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και ενθάρρυνση των χρηστών-παραγωγών.

Η μείωση της αρδευτικής κατανάλωσης ανά στρέμμα στα 450 m³/στρέμμα/έτος αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για όλα τα σενάρια.

- **2η Προτεραιότητα -> Υλοποίηση Έργων Ταμείωσης Χειμερινών Απορροών στη Θεσσαλία**

Στα υφιστάμενα έργα ταμείωσης στη Θεσσαλία περιλαμβάνονται η τεχνητή λίμνη Πλαστήρα, η τεχνητή λίμνη Σμοκόβου και πολλά μικρά έργα – ταμειυτήρες στο Νομό Λάρισας. Εκτός από τα υφιστάμενα έργα, στα σενάρια λαμβάνεται υπόψη μια ομάδα δρομολογημένων έργων και μια ομάδα πρόσθετων έργων. Δρομολογημένα έργα θεωρούνται αυτά που είτε τελούν υπό κατασκευή και αναμένεται η ολοκλήρωσή τους είτε βρίσκονται σε πολύ προχωρημένο στάδιο μελέτης και είναι πολύ πιθανό να υλοποιηθούν με μεσοπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα. Πρόσθετα έργα θεωρούνται τα έργα εκείνα που η κατασκευή τους έχει μεν συζητηθεί πολλές φορές στο παρελθόν από τους τοπικούς φορείς και αρμόδιες υπηρεσίες, ωστόσο το στάδιο μελέτης ή αδυναμία χρηματοδότησής τους δεν επιτρέπουν να ληφθούν στην ανάλυση ως άμεσα υλοποιήσιμα έργα.

Τα δρομολογημένα έργα λαμβάνονται υπόψη σε όλα τα σενάρια διαχείρισης νερού και κατά συνέπεια περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Μέτρων του Σχεδίου Διαχείρισης της Θεσσαλίας ως συμπληρωματικά μέτρα. Τα πρόσθετα έργα λαμβάνονται υπόψη μόνο σε ορισμένα από τα σενάρια διαχείρισης νερού και κατά συνέπεια δεν συμμετέχουν στο Πρόγραμμα Μέτρων της Θεσσαλίας αλλά περιλαμβάνονται μόνο στο εναλλακτικό πακέτο μέτρων που συνοδεύει τα ορισμένα αυτά σενάρια.

Όλα τα έργα αυτά εμπλέκονται στην διαχείριση διότι επηρεάζουν το υφιστάμενο ισοζύγιο προσφοράς και ζήτησης νερού, είτε αυξομειώνοντας την προσφορά, είτε αντίστοιχα αυξομειώνοντας την ζήτηση, πάντα εντός της μονάδας διαχείρισης, δηλ. του Υ.Δ. ή μιας μεμονωμένης λεκάνης απορροής. Με άλλα λόγια στα διαχειριστικά σενάρια εισάγονται, όχι συγκεκριμένα έργα αλλά το αποτέλεσμα των έργων αυτών στην διαμόρφωση του ισοζυγίου

προσφοράς και ζήτησης. Έτσι, π.χ. ένα νέο αρδευτικό έργο εισάγεται ως επιπλέον ζήτηση από μια πηγή προσφοράς νερού, ενώ ο εκσυγχρονισμός υφιστάμενων δικτύων εισάγεται ως μείωση της αντίστοιχης ζήτησης (λόγω μείωσης των απωλειών) από τις αντίστοιχες πηγές προσφοράς. Τα έργα ταμείωσης χειμερινών απορροών που λήφθηκαν υπόψη στα σενάρια αναφέρονται στους πίνακες που ακολουθούν.

Πίνακας 6-4 Υφιστάμενα έργα ταμείωσης στη Θεσσαλία

Υφιστάμενα Έργα	Ασφαλής Ετήσια Απόληψη (hm ³)
Τεχνητή λίμνη Πλαστήρα*	100
Τεχνητή λίμνη Σμοκόβου	65
Μικροί ταμιευτήρες Ν. Λάρισας	20
ΣΥΝΟΛΟ	185

*Ειδικά, για την περίπτωση της τεχνητής λίμνης Πλαστήρα, θεωρείται ότι η ασφαλής ετήσια απόληψη στα διαχειριστικά σενάρια με μειωμένη αρδευτική κατανάλωση στρέμματος (Γ1 και Γ2) μειώνεται λόγω ορθολογικής χρήσης νερού και γίνεται ίση με 80 hm³.

Πίνακας 6-5 Δρομολογημένα έργα υπό κατασκευή στη Θεσσαλία

Δρομολογημένα Έργα	Ασφαλής Ετήσια Απόληψη (hm ³)
Έργα μεταφοράς και διανομής νερού λίμνης Κάρλας	40
Φράγμα Αγιονερίου	8
Φράγμα Ληθαίου	5
Έργα ταμείωσης χειμερινών απορροών τοπικής σημασίας (Ναρθάκι, Δελέρια, Κακλιτζόρεμα)	7
ΣΥΝΟΛΟ	60

Πίνακας 6-6 Πρόσθετα έργα στη Θεσσαλία

Πρόσθετα Έργα	Ασφαλής Ετήσια Απόληψη (hm ³)
Φράγμα Πύλης	40
Φράγμα Παλαιοδερλί	50
Χαμηλό Φράγμα Μουζακίου	20
Φράγμα Καλούδα	20
Φράγμα Νεοχωρίτη	20
ΣΥΝΟΛΟ	150

- **3η Προτεραιότητα -> Μεταφορά νερού από Αχελώο**

Στα σενάρια εξετάζεται και η δυνατότητα μεταφοράς νερού από τον ταμιευτήρα της Συκιάς στον άνω Αχελώο στο Υ.Δ Θεσσαλίας μέσω της σήραγγας Πετρωτού – Δρακότρυπας, το οποίο θα καταλήγει σε χαμηλό αναρρυθμιστικό φράγμα (ρουφράκτης) στο Μουζάκι. Η μεταφορά νερού θα αφορά ποσότητα ίση με το έλλειμμα του υδατικού ισοζυγίου όπως διαμορφώνεται σε κάθε διαχειριστικό σενάριο.

Λαμβάνοντας υπόψη τις παραπάνω προτεραιότητες και τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας, διαμορφώθηκαν οι βασικές συνιστώσες των διαχειριστικών σεναρίων που συνοψίζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Πίνακας 6-7 Βασικές Συνιστώσες Διαχειριστικών Σεναρίων

Συνιστώσες Σεναρίων			Διαχειριστικοί Στόχοι
Αρδευτική Χρήση	Αρδευτική ζήτηση ανά στρέμμα	ανά	Εξοικονόμηση αρδευτικού νερού με βελτίωση των πρακτικών άρδευσης : 450 m ³ /στρ/έτος
	Εξέλιξη ζήτησης για αρδευόμενες εκτάσεις	για	Γ1: 2.500.000 στρ (σενάριο διατήρησης υφιστάμενης κατάστασης) Γ2: 2.900.000 στρ (σενάριο ανάπτυξης – δεν εξετάζεται στην παρούσα φάση)
Υποδομή	Έργα Ταμίευσης Χειμερινών Απορροών και Τεχνητού Εμπλουτισμού στη Θεσσαλία		Υ1: Ολοκλήρωση δρομολογημένων έργων που βρίσκονται υπό κατασκευή
			Υ2: Πρόσθετα έργα που έχουν μελετηθεί και μπορεί να δρομολογηθούν
Μεταφορά Νερού από Αχελώο			A0: Χωρίς μεταφορά
			A1: Με μεταφορά

Προκρίνονται κατ' αρχήν προς διερεύνηση τα εξής τρία σενάρια:

Πίνακας 6-8 Διάθρωση-Χαρακτηριστικά εξεταζόμενων Σεναρίων

Σενάρια	Κωδικός	Βασικά Χαρακτηριστικά
Α	Γ1Υ1Α0	Γ1: κατανάλωση 450 m ³ /στρ. /έτος, 2.500.000 στρ
		Υ1: δρομολογημένα έργα
		A0: χωρίς μεταφορά νερού από Αχελώο
Β	Γ1Υ2Α0	Γ1: κατανάλωση 450 m ³ /στρ. /έτος, 2.500.000 στρ
		Υ2: δρομολογημένα και πρόσθετα έργα
		A0: χωρίς μεταφορά νερού από Αχελώο
Γ	Γ1Υ1Α1	Γ1: κατανάλωση 450 m ³ /στρ/έτος., 2.500.000 στρ
		Υ1: δρομολογημένα έργα
		A1: μεταφορά νερού από Αχελώο ίση με το έλλειμμα

Στους ακόλουθο πίνακα παρουσιάζονται τα αποτελέσματα του ισοζυγίου προσφοράς ζήτησης για τα τρία σενάρια.

Πίνακας 6-9 Ετήσιο Υδατικό Ισοζύγιο Σεναρίων

Σενάρια	Κωδικός	Συνιστώσες Ετήσιου Ισοζυγίου					
		Μέγιστος περιβαλλοντικά αποδεκτός όγκος απόληψης από επιφανειακά νερά της Θεσσαλίας (Ιουν-Σεπτ) (hm ³)	Μέγιστος περιβαλλοντικά αποδεκτός όγκος απόληψης από υπόγεια νερά της Θεσσαλίας (hm ³)	Συνολικές Απολήψεις από Έργα της Θεσσαλίας ανά έτος (hm ³)	Περιβαλλοντικό ετήσιο έλλειμμα σε ΥΣ Θεσσαλίας (hm ³)	Έλλειμμα λόγω μη ικανοποίησης της ζήτησης των χρήσεων στη Θεσσαλία (Ιουν-Σεπτ) (hm ³)	Αρδευόμενες Εκτάσεις που θα γίνουν ξηρικές στη Θεσσαλία μετά την εφαρμογή του σεναρίου (στρέμματα)
A	Γ1Υ1Α0Π1	160	280 ¹	225	0	246	549.107
B	Γ1Υ2Α0Π1	160	255 ²	375	0	120	267.857

Σενάρια	Κωδικός	Συνιστώσες Ετήσιου Ισοζυγίου					
		Μέγιστος περιβαλλοντικά αποδεκτός όγκος απόληψης από επιφανειακά νερά της Θεσσαλίας (Ιουν-Σεπτ) (hm ³)	Μέγιστος περιβαλλοντικά αποδεκτός όγκος απόληψης από υπόγεια νερά της Θεσσαλίας (hm ³)	Συνολικές Απολήψεις από Έργα της Θεσσαλίας ανά έτος (hm ³)	Περιβαλλοντικό ετήσιο έλλειμμα σε ΥΣ Θεσσαλίας (hm ³)	Έλλειμμα λόγω μη ικανοποίησης της ζήτησης των χρήσεων στη Θεσσαλία (Ιουν-Σεπτ) (hm ³)	Αρδευόμενες Εκτάσεις που θα γίνουν ξηρικές στη Θεσσαλία μετά την εφαρμογή του σεναρίου (στρέμματα)
Γ	Γ1Υ1Α1Π1	160	280 ¹	225	0	0	0

¹Για την εναλλακτική υποδομή έργων Υ1 προβλέπεται μείωση κατά 20 hm³ στο μέγιστο αποδεκτό όγκο απόληψης από υπόγεια ανά έτος διότι θεωρείται ότι τα δρομολογημένα έργα της υποδομής Υ1 μειώνουν λίγο την τροφοδοσία των υπογείων λόγω ταμίευσης.

²Για την εναλλακτική υποδομή έργων Υ2 προβλέπεται πρόσθετη δυνατότητα απόληψης από υπόγεια ίση με 5 hm³ λόγω έργων τεχνητού εμπλουτισμού